

67
P
:

Aesop in modern Greek
transl. by Joannes Patsouras

£ 32

ΕΠΙΤΙΜΙΑ

10 PRHEI

Case B

11

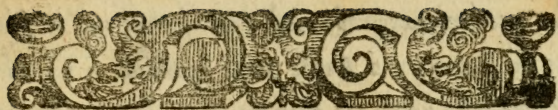

ΑΙΣΩΠΟΥ

ΜΥΘΟΙ.

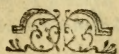

ΔΙΣΩΠΟΥ

ΜΥΘΟΙ.

Αετός, καὶ Αλεπού.

Επὸς, καὶ Αλεπού κίμωντας Φιλίαν
 ἀνάμεσόν τοις, ἀποφάσισαν νὰ κί-
 μουσι τῆς κατ'οικίαις τοις σιμῶ, δε-
 νὰ ἔχουσιν ἀφορμὴν νὰ στυνασρέ-
 φονται συχῶ, καὶ μὲ τῆτον τὸν ζόπον νὰ κρατοῦσι
 πλέον σαθεράν ἔβεβαίαν ἢ Φιλίαν τοις. ὁ Αετός τὸ
 λοιπὸν ἔκαμε τὴν Φωλιάν του. εἰς ἓνα ὑψηλὸν δέν-
 δρον, καὶ ἡ Αλεπού ὁμοίως εἰς κάποια χαμηλὰ δένδρια
 ὁποῦ ἦτον ἐλαί σιμῶ. ἠλθε κατῶς νὰ χυνήσῃ ἡ
 Αλεπού καὶ ἐχύνισε εἰς τὴν Φωλιάν της, μίαν βο-

λαν μισόνοντας ἀπὸ τῶν φωλιάν της καὶ πηχίον-
 τας νὰ βοσκίση ὁ Αετὸς μὲν ἔχοντας τὴ νὰ φάγη
 ἔξαπέταξε κἀπὼ εἰς τῶν φωλιάν τῆς Αλεπούς καὶ
 πέρνοντας τὰ Αλεπόπουλα τὰ ἀνέβασε εἰς τῶν φω-
 λειάν του καὶ τὰ ἔφαγε μαζί με τὰ πουλιά του . ἢ
 πῶχῃ ἢ Αλεπού σφερόμενη ἀπὸ τῶν βοσκίω , καὶ
 μαθαίνοντας τὰ γρόμματα , ἐλυπήθη ὅτι τίσιν δὲ
 τὸν θάνατον τῶν παιδιών της ὅσων δὲ πρὶ ἔβλεπε πῶς
 ἦτον ἀδύνατον νὰ ἐκδικηθῆ ἐναντίον τῆ Αετῆ καὶ ἐπεί-
 δὴ χερσαῖα ὄντας δὲν ἠμποροῦσε νὰ κατεξέχη ἕνα
 πτερόν , δὲ τὸ ἔκαμε ἐκείνο ὅπου ἔχουσι σιμῆ-
 θειαν νὰ κάμωσι οἱ ἀδύνατοι ἐναντίον τῶν δυνατῶν
 ἠγροῦ ἐσάθη ἀπὸ μακρὰ καὶ ἐκαταράθη τῆ Αετοῦ .
 δὲν ἀπέρασε ἐδὲ πολὺ ἐδὲ ὀλίγον καὶ ὁ Αετὸς ἔξα-
 πέτασε κἀπὼ καὶ ἐπῆρε με ὅλα τὰ κάρβουνα ἕνα
 κομμάτι ἀπὸ μίαν αἶγα ὅπου ἐθυσιάζουσι κάποιοι εἰς
 ἕνα χροάφι ἐκεῖ σιμῆ , καὶ τὸ ἀπόδισε εἰς τῶν φω-
 λειάν τε . τότε φυσόντας ἄνεμος ἀνάψασι τὰ κάρβου-
 να καὶ ἐπιασε ἢ φωλιά τῆ Αετοῦ ἔδυσεν τὰ Αετόπου-
 πουλα ὄντας ἀκόμι μικρὰ , καὶ μὴ ἠμποροῦντας νὰ
 ξεπετάξουσι ἔπεσαν εἰς τῶν γῆν . ἢ Αλεπού ἔξε-
 χοντας τὰ ἐκατάφαχον ὅλα ἔμπαρσὰ εἰς τὸν Αετὸν ;

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος εἶν' ἄλλὰ ἐκείνοις ὅπου ἀδικοῦσι τὴν φι-
 λαν ἐναντίον εἰς τοὺς ὁποίους ἂν κατὰ καὶ οἱ φίλοι
 ἄδυναμίαν δὲν ἠμποροῦσι νὰ ἐπιδικηθοῦσιν, ὁ
 Θεὸς ὅμως δὲν τοὺς ἀφώγει ἀπὸ μωρήτους.

Αλεπού, καὶ Τεῖχος.

Αλεπού ἔ Τεῖχος ἐδιψούσαν, καὶ καταβήσαν εἰς ἓνα πηγάδι νὰ πίνουν, καὶ ὅταν ἔπασσι νερό, ὁ Τεῖχος ἐλογιάζει πῶς νὰ ἀναβῆ καὶ ἡ Αλεπού λέγει χάρου ὅπ' ὄρηκα ξόπον πῶς νὰ ἀναβοῦμαι καὶ οἱ δύο ἔαν σταθῆς ὀρθός, μὴ κέσεται καὶ ἐμπερδιὰ ποδάρια νὰ τὰ ἀκομπήσης εἰς τὸν τοῖχον, καὶ τὰ κέσεται νὰ τὰ ὀρθώσης ἀπάνω, ἐγὼ δέλω πατήσω εἰς ταῖς πλάταις σου, καὶ ἐκ τῆς κεράτων δέλω ἀπηδήσῃ ἔξω. καὶ τότε δέλωσε σύρη καὶ ἔσυνα ἀπάνω. ὅπισθε σὲν τις ὁ Τεῖχος καὶ ἔκαμε τὸ δέλημά της. καὶ ὅταν ἡ Αλεπού ἔβηκεν ἔξω ἔχαιρεν ὁ ὃ Τεῖχος τὴν ἐμέμφετον πολλὰ ὅπ' δὲν τὸν ἔβγαλεν ἔξω ὡσαν τὸ ἔταξε. καὶ ἡ Αλεπού τὴν λέγει. ἂν εἶχες τόσα μαλαὰ ὅσας τείχεσ' ἔχης εἰς τὸ πηροῦν, δὲν ἤθελες καταβῆ, ἔαν περὶτον δὲν ἤθελες ἰδῆς πῶς νὰ ἀνεβῆς.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅπ' ὁ φρόνιμος ἀνθρώπος κερῆπει περὶ τὸν νὰ λογιᾶζῃ τὸ πνεῦμα πῶς δέλει καταπτήση, ἐπὶτα νὰ τὸ ἀρχέζῃ.

Αετός, καὶ Κάνθαρος.

ΚΑΤΑΨΕΧΟΜΕΝΟΣ μίαν φοράν ἕνας λαγὼς ἀπὸ
 ἕνα Αετὸν ἐπερσόφυγε εἰς τὴν κατ'ικίαν ἐνὸς
 Κανθάρου. ὦρθε μαλόντας τὸν Κάνθαρον νὰ τὸν
 φυλάξῃ καὶ νὰ τὸν γλιτώσῃ ἀπὸ τὸν Αετὸν. ὁ Κάν-
 θαρὸς ἔκαμε μεγάλας ὤρθε καλέσας τῷ Αετοῦ νὰ
 μὴ φονεύσῃ τὸν πτωχὸν τὸν λαγὼν, καὶ τὸν ἐξόρκιζε
 εἰς τὸν Δία λέγοντάς του νὰ μὴ ἀποιδῇ εἰς τὴν
 μικρότητα. ἐκείνου ὁποῦ ὦρθε καλεῖ μόνον νὰ τὸ
 κάμῃ ὅρα ἀγάπῃ τῷ Διὸς. ὁ Αετὸς μὲ μετὰ ἄλλω
 ὀργῇ καὶ ἰσθηφάνῃ κτυπώντας μὲ τὴν πτέρυγάν
 του τὸν Κάνθαρον ἄρπαξε τὸν λαγὼν καὶ τὸν ἔφαγε.
 ὁ Κάνθαρος ἐπέταξε ὁμοῦ μὲ Αετὸν, ἕως εἰς τὴν
 φωλιάν του. ἐκεῖ δεισκοντας τὰ ἀυγὰ τῷ Αετοῦ
 τὰ ἐκύλισε καὶ ρίπτοντας τα εἰς τὴν γῆν τὰ ἐνα-
 τασώτριψε. ὁ Αετὸς λυπηθεὶς πολλὰ τὴν δούτε-
 ρην φοράν ἔκαμε τὰ ἀυγὰτου εἰς ἕνα ὑψηλότερον
 τόπον. καὶ ἐκεῖ πάλιν ὁ Κάνθαρος ἔκαμε τὸ ὅμοιον.
 ὁ Αετὸς μὴ ἠξέουσας πλέον πῖνα κάμη, ἢ ποῦ νὰ
 κάμῃ τὰ ἀυγὰτου ἐπῆγε ἀπάνω εἰς τὸν ἔρανον
 καὶ ἔκαμε τὰ ἀυγὰτου εἰς τὴν ποδῖαν τῷ Διὸς

ὦρθε-

ἔξαυθάλονίτας τον νὰ τὰ φυλάτῃ. ὁ δὲ Κάνθαρος ἔκαμε μίαν μπαλότα κόωρε ἢ ἀνεβαινοντας εἰς τὸ ἔρανόν τῷ ἔβαλεν εἰς τῷ κολπον τῆ Διός. ὁ δὲ Ζεὺς συκωνόμδρος ἀπάνω παρῶδις δὲ νὰ πναξῆ τῷ κόωρον ἄπο τὸν κόλπον του, ἔπεσαν ταῦτα ἄπο τῷ ποδιαν του καὶ ἐτζακίθησαν. μαθόνοντας δὲ ἄπο τὸν Κάνθαρον πῶς ἐκείνο ὅπου ἔκαμε δὲ νὰ ἐκδικηθῆ ἄπο τὸν Αετὸν, ὁ ὁποῖος Αετὸς ὄχι μόνον ἀδίκησε τὸν Κάνθαρον, ἀμὴ ἠσέβησε καὶ εἰς τὸν Δία, εἶπε τῆ Αετῆ, πῶς ἐκείνο ὅπου ἔγινε ἔγινε ἄπο τὸν Κάνθαρον, μὲ κάθε δίκαιον. μὴ δέλοντας ἢ ὁ Ζεὺς νὰ ἐξαλειφθῆ τὸ γῆος τῶν Αετῶν. ἐπὶ δὲ κάλεσε τὸν Κάνθαρον νὰ κάμη δὲλαγλῶ μὲ τὸν Αετὸν. μὴ πειδομῆρου δὲ τῆ Κανθάρου ἔκαμε ἄπο τότε, καὶ ἐμωρεσὰ ὅτι ὁ Αετὸς νὰ κάμη τὰ αὐγάτα τότε ὅταν δὲν φαίνονται Κάνθαροι.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ πῶς δὲν ᾤρεται νὰ κατὰφρονη πινὰς κανένα ἄνθρωπον ἂν καλλὰ καὶ νὰ εἶ) ὁ μικρότερος ἐπειδὴ δὲν εἶ) κανένας ὅπου ἀδικούμενος δὲν θέλει ἢ μπορέσῃ νὰ ἐκδικηθῆ. ἢ μὲ ἕνα ζόπον, ἢ μὲ ἄλλον.

Αλεπῆ, καὶ Λεονθώμεον.

Αλεπού ποτὲ δὲν ἴδε λεόντιον. καὶ κῆ τύγλυ
τὸ ἀπάντησε. καὶ ὅταν τὸ ἴδε, εἰς τὸ πρῶ-
τον ἤλθεν ἀποδύνη ὑπὸ τὸν φοβοντιος. καὶ πάλιν
δοτέραν βολάν τὸ ἴδε. καὶ ἐφοβήθη, πλὴν, ἐχώ-
σαι τὸ πρῶτον. καὶ πάλιν τὸ ἴδε τρίτην βολάν. καὶ
τόσον ἐθάρρει ψεν, ὅτι ἐπήγε καὶ τῆ σωτύχη.

Α Α Λ Π Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ σωφροσύνη κάμνει τὰ φο-
βία πρῶτα καὶ τὰ κατὰ φρονουμένη, ὅταν λέ-
γω τὰ θεωροῦμεν πολλὰς βολαῖς.

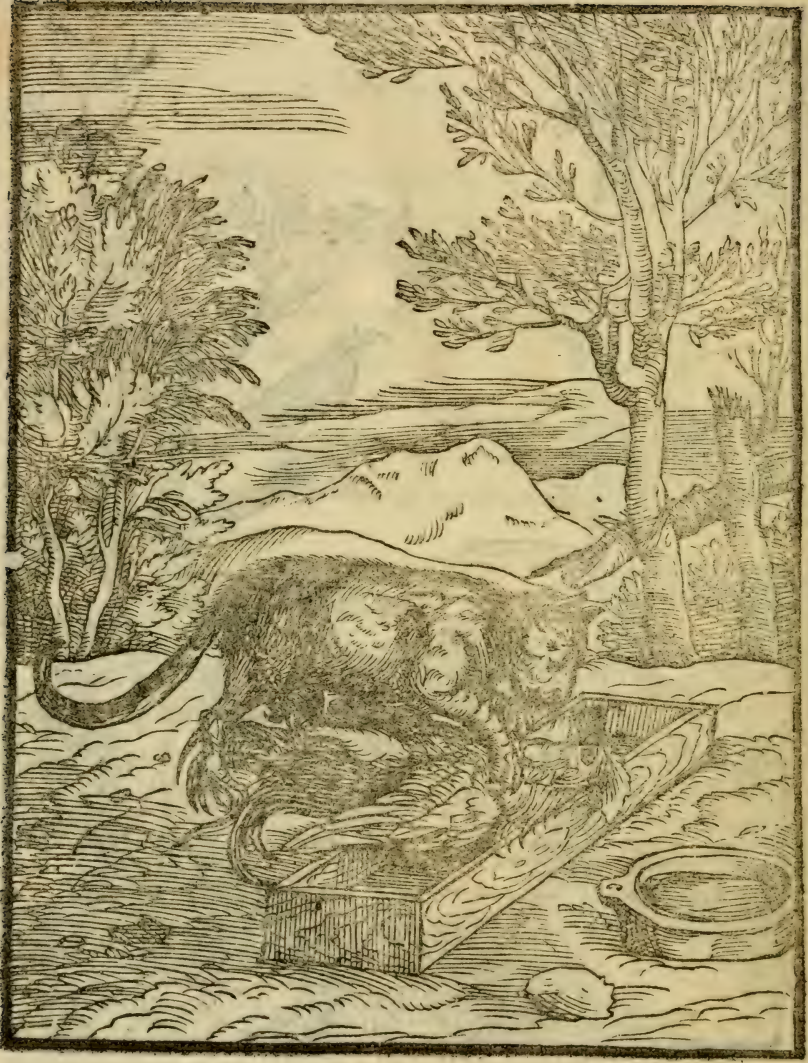
Αιδών, καὶ Γεράξ.

Αιδώνι ἐμάθετον εἰς δένδρον καὶ ἐκελάδει. καὶ ἕνα Γεράκι τὸ ἴδε καὶ τὸ ἐπίασε νὰ τὸ φάγῃ. καὶ τὸ αἰδώνι λέγει πρὸς τὸ Γεράκι, μή με φάγῃς, ὅτι εἰμι πολλὰ μικρὸν, καὶ δὲν σοῦ θέλω χορτάσῃ τὴν κοιλίαν. πλὴν ἂν θέλῃς νὰ χορτάσῃς, κυνήγησε δὲ ἀλλὰ ὄρνεια μεγαλότερα. καὶ τὸ Γεράκι λέγει, ὅτι λωλὸς εἶμαι, ἔαν τὴν ξοφῶ ὅπου ἔχω εἰς τὸ σῶμα μου ἀφήσω, καὶ γυρῶσω ἀλλῶν ὅπου δὲν τίω βλέπω.

Α Δ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ. ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι, εἴτε τόσον πολλὰ λωλοὶ, ὅτι δεῖ νὰ ἐλπίζουσι, νὰ κερδίσωσι πρὸς αὐτὰ, χάνουσι καὶ ἐκείνο ὅπου ἔχουσι εἰς τὰ χεῖρα τοῦ.

Κουνάδη, καὶ Αλέκτρας.

Κ Ουνάδη ἔπιασεν ἀλέκτρα. καὶ ἤθελε νὰ τὸν φάγῃ με δίνεμον ζώπον. καὶ ἄρχισε νὰ τὸν κατηγόρῃ, ὅτι ἔνοχλεῖ τοὺς ἀνθρώπου, τινὺς νύκτα, καὶ δὲν τοὺς ἀφίλει νὰ ἀναπύονται. καὶ ὁ Αλέκτρας εἶπεν, ὅτι τὸ κἀμνω δεῖ ἀφέλειαν καὶ τοὺς ἔξυπνῶ δεῖ νὰ δουλεύου. καὶ πάλιν τὸ Κουνάδη τὸν ἐκατηγόρει, πῶς εἶναι ἀσχηγὴς καὶ αἰμομίκτης, νὰ σμίγεται τινὺς μανάτου, καὶ ταῦς ἀδελφαῖς του. καὶ ὁ Αλέκτρας λέγει καὶ τῆτο δεῖ ἀφέλειαν ἢ ἀνθρώπων τὸ κἀμνω, δεῖ νὰ γροῦσιν αὐτὰ πολλὰ. καὶ τὸ Κουνάδη εἶπεν. ἀλλ' εἴαν ἐσὺ ἔχῃς τόσας ἀπολογίας ἐγὼ θελω μένειν χωρὶς φαγητὸν. καὶ ἐματὰφαγέ τον.

Α Α Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α :

Ο Μῦθος δηλοῖ. ὅτι ὁ κακὸς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος πάχει μὲ πάντα τρόπον νὰ κἀμνη κακὰ ὅταν δὲν δύειπη καμίαν ἀφορμίω νὰ ἀδικήσῃ, τότε κἀμνη κακὰ καὶ χωρὶς παρφάσεως.

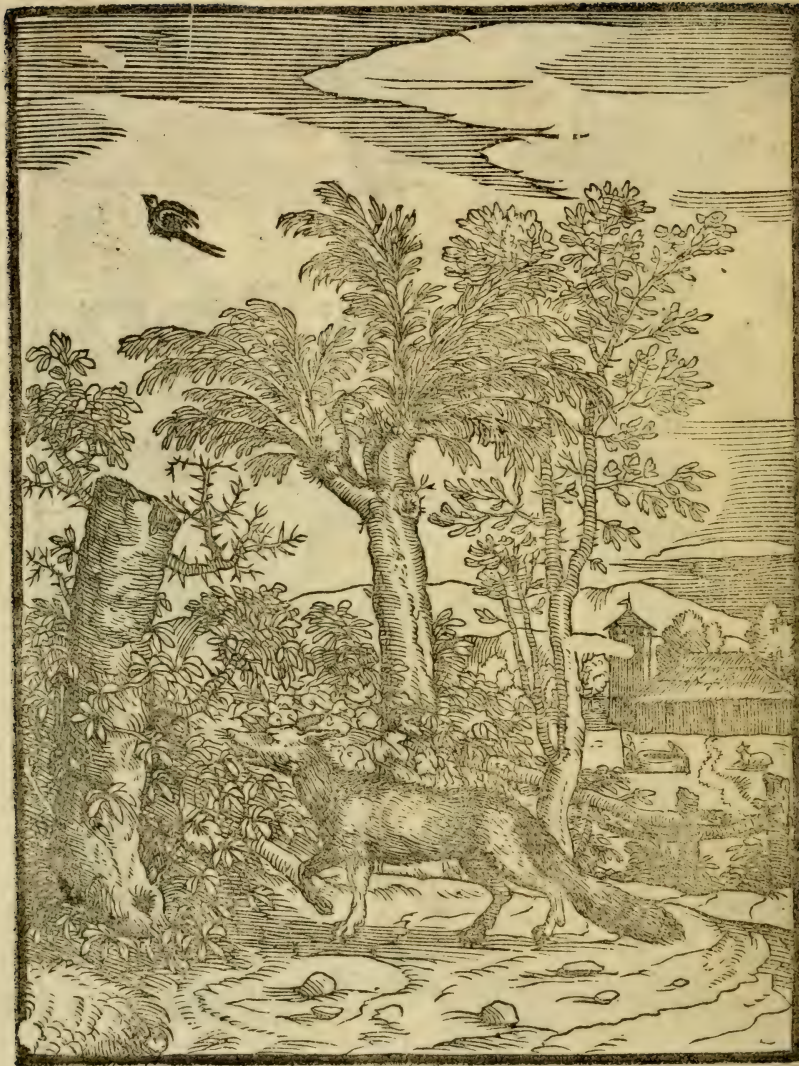
Αλουπούδες .

Αλουπού ἐπιέση εἰς παγίδα, καὶ ἔκοψε τὴν
 ἐράντης καὶ ἔφυγε . καὶ ἀπὸ τὴν ἐνδοπλώ-
 της, ἐβουλόθη νὰ κἀμη καὶ ταῖς ἄλλαις ἀλου-
 πούδες νὰ κόψῃσι τὴν ἐράντοις καὶ ἕτως νὰ συνεπέ-
 σῃ τὴν ἐνδοπλώτης λοιπὸν ταῖς ἐσιώαξεν ὁμοῦ ὀ-
 λαις καὶ ἐσυμβούλευε πῶς νὰ κόψουσι ταῖς ἐραῖς
 αὐτῶν καὶ ἔλεγε, ὅτι δὲν ἔναι μόνον ἀχημον, ἀμὴ
 βασοῦσιν καὶ φελασὸν βάρος . καὶ μία ἀπὸ ταῖς ἀλου-
 πούδες εἶπεν . ὦ κυραλοπού ἂν αὐτὸ ὅπου λέγῃς νὰ
 κάμωμεν δὲν ἦτον δεῖν συμφέρον ἐδικόν σου, δὲν τὸ
 ἐσυμβούλευες εἰς ἡμᾶς νὰ τὸ κάμωμεν .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ .

Ὁ Μῦθος δηλοῖ . ὅτι οἱ πονηροὶ ἀνθρώποι, δὲν
 συμβουλεύουσι τοὺς ἄλλοις δεῖν καλὸν ὅπου τοὺς θέ-
 λουσιν, ἀμὴ δεῖν τὸ συμφέρον τὸ ἐδικόν τοις .

Αλεπού, καὶ Βάτος.

Αλεπού ανέβαινον εἰς ἓνα φεράχτιω. Ἐπίφη-
 δὴ ξεγλιπρόντως ἐμελλε νὰ πείσῃ, ὅπως
 ἀπὸ μίαν βάτον δεῖ νὰ βοηθηθῆ. καὶ παρῶντις
 ἀμειψώθη ἀπὸ τὰ ἀγκάδια τῆς βάτου καὶ ἐξεμά-
 τωσε τὸ ποδάριτις. Καὶ μὲ πόνον εἶπε πρὸς τὴν
 βάτον. ἐγὼ σὲ ὅπιασα δεῖ νὰ μοῦ βοηθήσῃς, καὶ
 σὺ πλέον κακὸν μοῦ ἔκαμες; καὶ ἡ βάτος εἶπεν. ἀλ-
 λά σὺ ἔσφαλές νὰ πιάσῃς ἐμένα, ὅπου ἐγὼ εἶμαι
 μεθρημένη τοῖς ἄλλοις νὰ πιάνω.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ. ὅτι ὄμματα παθαίνουσι καὶ π-
 νές ἀνθρώποι, ὅπου ζητοῦσι βοήθειαν ἀπὸ ἀνθρώ-
 πους ὅπου πάντοτε ἀδικοῦσιν καὶ βλάπτουσι τοὺς
 ἄλλους.

Αλέκτορες, κὶ Περδίκη.

Ανθρωπος τις εἶχεν ἀλεκτόρους. Καὶ ἀγόρασε, κὶ ἓνα περδίκη, κὶ τὸ ἔβαλεν ὁμοῦ με τοὺς Αλέκτορας. λοιπὸν αὐτοὶ τὸ ἐκτυποῦσαν, καὶ τὸ ἐδίωκαν. καὶ τὸ Περδίκη ἐλυπεῖτον πολλὰ, καὶ ἔλεγε, ὅτι ἐπειδὴ ἓναί ἐξέον, καὶ δὲν τοὺς ὁμοιάζει, δεῖτε τὸ ἐδίωκαν. καὶ εἰς ὀλίγην ὥραν, βλέπει τοὺς Αλέκτορας πῶς ἐμαλώνουσιν ἀνάμεσόν τοις. κὶ παρδύτις ἐξελυπήθη καὶ εἶπεν. ἀλλὰ ἐγὼ ἀπ' ἐδῶ καὶ ἐμπαρὸς δὲν λυποῦμαι. ἐπειδὴ βλέπω, κὶ αὐτοὺς πῶς μαλώνουσιν, καὶ μάχονται ἀναμεταξὺ τοις.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι, ἐπιλοχάζουσιν ἐπιβουλεύουσιν, τὴν ὑβείσιαν τῶν ξένων ἀπεθροῦν, θεωροῦντας αὐτοὺς ὅτι ὑβρίζουσιν, καὶ τοὺς ἐδικοῦσι τοις.

Πελολόγος, καὶ Οχενξά.

Εἰς Πελολόγος ἐπῆρσεν ὄξυν ἐ βεργία νὰ κινη-
γίτη. καὶ εἶδε εἰς ἓνα δένδρον μίαν κίχλα ἐ-
σητε τὰ ξοβεργα νὰ τὴν πιάσῃ. Καὶ ἔχοντας τὸν νοῦν
του εἰς τὴν κίχλαν. καὶ τύχην ἐπάτησε μίαν ὀχεν-
ξα ὅπου ἐκοιμάτον εἰς τὸν τόπον ὅπου ἔσκεν. Καὶ ἡ
ὀχενξα παρῶδις τὸν ἐδάγησε, καὶ αὐτὸς μὲ
πόνον ἔλεγε. ἀλλ' ἀπ' ἐμὴν ἐγὼ ἐβούλομαι ἄλ-
λους νὰ πιάσω, καὶ ἐγὼ ἐπάσηκα δὲ ἀλλοι, καὶ κιν-
δυνάω νὰ δάποθάνω.

Α Λ Λ Ε Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ. ὅτι πνὲς βούλονται νὰ βλά-
ψου ἄλλους, καὶ λανθάνοντα καὶ βλάπτοντα
αὐτοὶ δὲ ἀλλοι.

Αλεπού, καὶ Κροκόδειλος.

Αλουπού, καὶ Κροκόδειλος ἐφιλονεικοῦσαν
ποῖος ἓνα ὀχνηκωτερος. καὶ ὁ Κροκόδει-
λος ἔλεγε, δὲ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τοὺς γονεῖς του

πολλαῖς, καὶ μεγάλας κώχσεις ἤρουν πῶς ἔκα-
 μαν μεγάλας ἀνδραγαθίας. Καὶ ἡ Αἰετοῦ λέ-
 γει, ὦ καλὲ σὺ ἀν καλλὰ, καὶ ἐπὶ δὲν τὸ λέγεις φθά-
 νει τὸ δέρμα σου νὰ φανερώσῃ τὴν ἀλήθειαν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ὅπου δὲν
 λέγουν τὴν ἀλήθειαν ξανόζονται ἀπὸ τακαμώ-
 ματα.

Αἰετοῦ.

Αἰετοῦ ἐσέβη εἰς ἐργαστήριον ἐνὸς ὅπου ἔκαμ-
 νεν μάχαρας, καὶ κεφαλαῖς ξύλιναις. Καὶ
 ἦυρε μίαν κεταλλὴν, ὁμορφα καμωμένην, καὶ σο-
 λισιδύην, καὶ εἶπεν. ὦ π' ὁμορφη κεφαλὴ, ἀμὴ
 μυαλα δὲν ἔχῃ.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος παρομοιάζει πρὸς ἀνθρώπους, ὅπου
 εἰς ὁμορφοὺς εἰς τὴν δευτείαν, καὶ εἰς τὴν γνάσιν εἰς
 λωλοί.

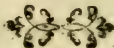
Κα-

Κασόρχι.

ΤΟ Κασόρχι είναι ζάδον τεξάποδον, κὲ βόσκειται εἰς ταῖς λίμνας. λέγουσιν ὅτι τὰ ἀρχιδέλου εἶδη ἰατρικὰ. λοιπὸν τὸ ζάδον ὅταν οἱ κικνησοὶ τὸ κικνησοῦ γωεῖζη διαπὶ τὸ διώχου. κὲ μὲ τὰ δόντια του γωεῖζει, καὶ κόπτει τὰ ἀρχιδέλου. καὶ μὲ αὐτὸν σὺν ξόπον γλυτώνει τὸ ζωὸν του.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει. ὅτι κὲ οἱ φερόνιοι ἀνθρώποι, δια τὸ σωτηρίαν τῆς ψυχῆς τοῖς, κὲ τοῦ σώματος, δὲν κρατοῦν τὸν βίον τοῖς κλησμηθῶν, ἀλλὰ εἰς ταῖς ἀνάγκας τὸν χρειάζονται.

Καυχισίανης .

ΕΙς ἄνθρωπος ἔξενιτώθη, πάλιν ἐθύρισεν εἰς τὴν παρτίδα του, καὶ ἔλεγον ὅτι εἰς πολλοὺς τόπους ἔκαμιν ἀνδραγαδίας μεγάλας, ὁμοίως καὶ εἰς τὴν ῥόδον ἀπήδησε ἓνα ἀπήδημα μέγα, τὸ ὁποῖον πᾶς δὲν ἠμπόρεισε νὰ τὸ πηδήσῃ. Ἐἶχε καὶ μάρτυρας ἐκείνους ὅπου ἀρέθισαν ἐκεῖ. ἀπεκείθη καὶ λέγει του, ὦ καλὲ ἄνθρωπε ἂν ἕνα ἀλήθεια αὐτὸ ὁποῦ λέγεις, δὲν ἔχῃς χρεῖαν ἀπὸ μάρτυρας. ἰδοῦ ἡ Ῥόδος, ἰδοῦ καὶ τὸ πῆδημα.

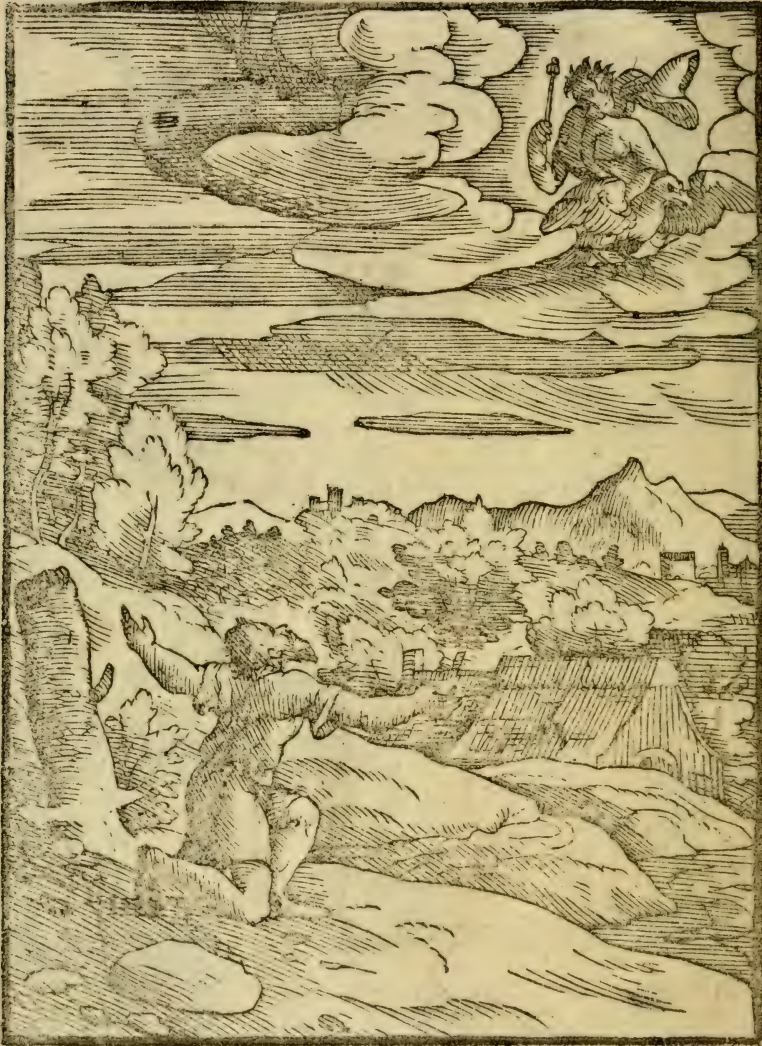
Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει ὅταν ὁποῖος δὲν δείξει ἐκείνο ὅπερ λέγει με καμώματα, ὅσα καὶ ἂν λέγῃ ἐν ἑαυτῷ :

Καρβουιάρης, καὶ Γναφίας .

ΕΙΣ Καρβουιάρης ἔμεινεν εἰς ἐνὸς σπήτι. καὶ ἐωχράλει νὰ σταθῇ ἀντάματου ἓνα γναφίαν, ἠγρου ἓνα ὁποῦ λωκάνει τὰ ροῦχα καὶ ὁ γναφίας εἶπεν. ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἠμπόρω νὰ κατοικήσω μ' ἐσένα διότι θουβῶμαι μήπως ἐκείνα ὁποῦ ἐγὼ ἀσπείρω, ἐσὺ τὰ μαυερίζεις.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ ὅτι ἐκείνοι ὁποῦ δὲν μοιάζου-
σιν εἰς τὰ ἤθη καὶ εἰς τὴν γνώμην ἐξ ἀδύνατον νὰ
κατοικοῦσιν μαζί καὶ νὰ γήσου φίλοι .

Ενας ὁποῦ ἔτασε ἀδύνατα .

ΑΝΘροπός τις πτωχὸς ἀδάνησε . καὶ ἐκοίτε-
τον κακῶς . καὶ ἐπειδὴ ἀπαφασίδη ἀπὸ τοὺς
ἰατροῖς ἐπὶ τῆς ἀλάφης τὸν θεὸν νὰ γιάνη . καὶ ἔταζεν , ὅτι
νὰ κάμῃ θυσιά ἑκατὸν βόδια . καὶ ἀποκρίθη ἡ γυ-
ναῖκα του , καὶ λέγει . καὶ ἂν ἐσὺ ἰατροῦ θῆς ποῦ νὰ ἔβρης
τὰ ἑκατὸν βόδια . Καὶ ἐκεῖνος λέγει ἂν ἀσκοθῶ
ἐγὼ ἀπ' ἐδῶ , μὴ παντέχης . ὅτι θέλει μοῦ ζητήσῃ ὁ
θεὸς τοῖς ταπεινάγματά .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α :

Ο Μῦθος λέγει . ὅτι ἔυκολα τάσσω με λόγια
πνές , ὅσα με καμώματα δὲν ἠμποροῦσι νὰ κάμω .

Βαΐάνοι.

 Το βαΐάνοι ἐβόσασαν εἰς μίαν λίμνην .
 καὶ τὸ καλοῦντι ἔξηρανθῃ ἡ λίμνη , καὶ
 ἔφησαν ἐμεινῶ καὶ ἐζήτωσιν ἄλλω . Ἐτύχον εἰς ἕνα
 βαΐου πηγάδι . καὶ ὁ εἷς λέγει τῷ ἄλλου θέλει
 νὰ κατοικήσωμεν εἰς τὸ τοῦ πηγάδι , καὶ ἐμῆνος λέ-
 γει . καὶ ἂν τὸ τοῦ πηγάδι λάξῃ καὶ ξηρανθῇ .
 πῶς θέλωμεν ἀναβῆ ἄπανω .

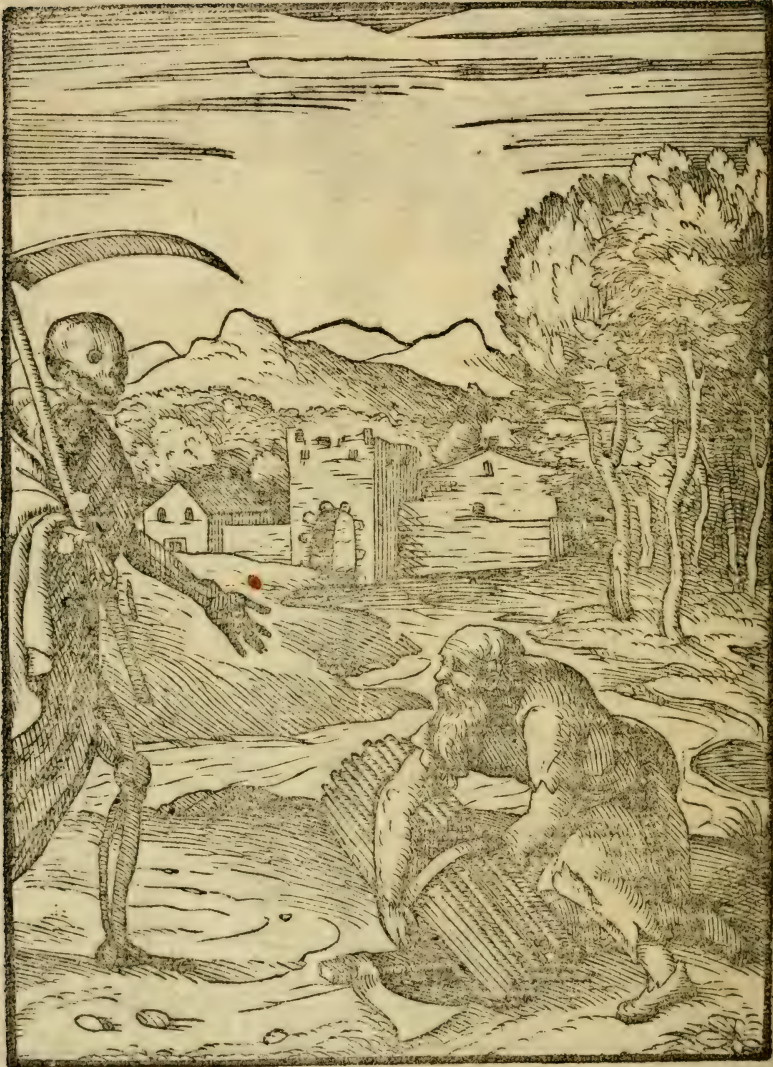
Α Λ Α Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος λέγει . ὅτι δὲν κάμνη χρεία ἀσυμβέ-
 λωτα νὰ μεταχειζόμεσθα ἐδὲν αὐτῶμα .

Αλιάδες .

Αλιάδες ἐφάρσαν . καὶ ἐπειδὴ ἐνόησαν
 πολλὰ ὄραν , καὶ δὲν ἐπίασαν ἐδὲν , ἐλυ-
 πῶνται πολλὰ , καὶ ἡ θέλησαν νὰ ἀναχωρήσωσιν
 ἀπ' ἐκεῖ , καὶ παρῶσις ἕνα ψάρι μέγαλον , κατὰ-
 ξεχόμενον ὄπο ἄλλο μεγαλύτερον , ἀπήδησε μέ-
 σα εἰς τὸ ξύλον τοῖς καὶ αὐτοὶ ὄσαν τὸν ἴδασι ἐχά-
 ρησαν καὶ ἀνεχώρησαν .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος λέγει . ὅτι πολλαῖς φοραῖς , ὅσα δὲν
μαῖς δέιδει ἢ τέχνη , μαῖς τὰ χαρίζει ἢ τύχη .

Γέρον , καὶ Θάνατος .

ΕΙς ἓνα ὄρος εἰς Γέρον ἐκοπτε ξύλα . Καὶ ἔβα-
λέν τε εἰς ταῖς πλάταις του . Καὶ ἐπειδὴ ἦ-
τον πολλὸς ὁ δρόμος , καὶ ἀγανάκτησεν , ἔδρασε κα-
τω τὰ ξύλα , καὶ ἐκομίζεν . ὦ Θάνατε ἔλα καὶ ἐπα-
ρέ με . Καὶ παρῶντις ἦλθεν , ὁ Θάνατος καὶ λέγει
του διατί με κομίζεις ; καὶ ὁ Γέρον τὴν λέγει κομίζωσθε
διατὰ νὰ μοῦ βοηθήσης νὰ φωροθῶ τὰ ξύλα .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος λέγει . ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἀγαπᾷ
τὴν ζωὴν . Ἐκατὰ καὶ εἰς μυρία ἀνάγκαις κομ-
ίζει τὸν Θάνατον , φαίνεται ὅτι ἐπιθυμᾷ νὰ ἀποθά-
νη , πλὴν κάλλιον ἔχει πάντα τὴν ζωὴν ὡσαύ-
τὸν Θάνατον .

Σ

Γραῖα

Γραῖα, ἢ Ἰατροῦς.

Μια γυναῖκα γραῖα τῆς ἐπονοῦσαν τὰ ὀμμάπα, καὶ ἔκλεξεν ἰατροῦν καὶ ἐσίαση νὰ τὴν γάνη καὶ νὰ τῆ δώσῃ τόσον. Καὶ ἂ δὲν ἤθελε τὴν γάνη, νὰ μὴν τῆ δώσῃ τίποτε. καὶ ἄρχισεν ὁ τερὸς νὰ τὴν ἰαξέβει, καὶ κατ' ἡμέραν τῆς ἀλειφε τὰ ὀμμάπα. Ἐὖτε καὶ ἀνῆλθον εἰς τὸ σπήτι τῆς γραῖας ὄλα τὰ ἀσίκονε, ἢ δὲ γραῖα βλέποντας πῶς τὰ φερόματα τῆς κατ' ἡμέραν ὀλιγόςδαν, εἰς ζόπον τίποτε ὁποῦ ἔως νὰ ἰαξέβῃ δὲν τῆς δόμειν εἰς τὸ σπήτι. ὁ ἰαξὸς τὸ λοιπὸν ἀφόντης τὴν ἰαξέφεν τῆς ἐγύρωσε τὸν ματὸν ὁποῦ ἦτον συμφωνησμένος μὲ τῆ λόγου τῆς. ἢ ἡ γραῖα εἶπεν. μάλιστα τῶρα δὲν βλέπω τίποτε διότι ὅταν μοῦ ἐπονοῦσαν τὰ ὀμμάπα. ἔβλεπε πολλὰ φερόματα εἰς τὸ σπήτι μου. καὶ τῶρα ὅτι ἐσὺ λέγεις ὅτι βλέπω, δὲν φαίρω τίποτε διὰ ὅκείνα ὁποῦ εἶχα.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ὁ Μῦθος λέγει, ὅτι οἱ κακοὶ ἀνθρώποι διὰ τοῦ

κακαῖ

κακὰ ἔργα ὅπου κάμνουσιν, τοὺς φαίνεται νὰ λανθάνουσι. πλὴν ἐλέγχονται ἀπὸ τὰ καμώματά τες.

Γεωργὸς μὲ τὰ Παιδιά του.

Γεωργὸς πὺς ἀπόθνησκεν. καὶ ἐβελήθη νὰ κάμῃ τὰ παιδιά του καλλοῖς γεωργοῖς, καὶ λέγει τοῖς. παιδιά μου ἐγὼ ἀπόθνήσκω. Καὶ ἔχω εἰς τὸ ἀμπέλι κρυμμένα πνὰ φεάγματα ἔζητήσατε, καὶ θέλετε τὰ ἔρρη. καὶ ὅταν αὐτὸς ἀπέθανε, τὰ παιδιά ἐνόμισαν ὅτι εἶχεν ὁ πατέρας τοὺς κρυμμένον θησαυρὸν εἰς τὸ ἀμπέλι δεχτέτο ἔλαβαν τὰ τζαπία, καὶ δικέλια, καὶ ἔσκαπταν τὸ ἀμπέλι γυροῦντας τὸν θησαυρὸν. καὶ ἀνκαλλὰ, ἔδεν ἤθεσαν τίποτες τὸ ἀμπέλι ὅμως ἀπὸ τὸ πολὺ σκάψιμον ἐκαρποφόρησε τὸ θυπλοῦ.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει. ὅτι ὁ κόπος καὶ ἡ δουλία εἶναι θησαυροὺς, ἔπλοῦτος τῶν ἀνθρώπων.

Ανθρώπος, καὶ Σκύλοι.

ΑΝθρώπος τις ἔσοντας νὰ ἔναι χιμψας ἔσεικεν εἰς τὸ καλύβητου. καὶ παρῶτον μὲν ἔφαγε τὰ παρῶβατα ὁποῦ εἶχεν, ἔπειτα ταῖς αἴγαις. καὶ παρῶν νὰ ἀπεράση ὁ χιμψας ἔσφαξε καὶ τὰ βοῖδια τὰ χαμματερά ὁποῦ ἐδούλωσαν. οἱ δὲ σκύλοι ὁποῦ τὰ ἐφύλαγαν εἶπον ἀναμεσὸν τοῖς: τί σέκομεν ἡμεῖς. ἄς φύγομεν ἀπ' ἐδῶ. ἐπεὶ δὴ ὁ ἀφέντης μας, ἂν δὲν τῶ ἐπόνεσε δεχὰ τὰ βοῖδια τὰ χαμματερά μόνον τὰ ἔσφαξε ἔ τὰ ἔφαγε, πῶς θέλει μὰς ἀφίση ἑμῶς νὰ γλύσωμεν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει. ὅτι ἐκείνοις τοῖς ἀνθρώποις χιμψα χρεία νὰ φύγομεν, οἱ ὁποῖοι βλάπτουσι καὶ τοῖς ἐδικοῖς τοῖς καὶ τοῖς φίλοις τοῖς.

Γνωαῖκα χῆρα, Ἐ Ορνιθα.

Μια γνωαῖκα χῆρα, εἶχεν μίαν ὀρνιθα. Καὶ
καθ' ἡμέρα, ἐχόνα ἓνα αὐτὸ Ἐ ἡ γνωαῖ-
κα ἐνόμισεν, ὅτι ἂν δώσῃ πολλὸν κερδᾶρι τῆς ὀρνι-
θας, θέλει γηνήσῃ δύο βολλαῖς τὴν ἡμέρα. καὶ
ἐδιδέ τις Ἐ ἐπιδέσθη. ἡ δὲ ὀρνιθα ἐπάχυνε
τόσον ὅτι δὲ ἠμπόρεσε πλέον νὰ γηνήσῃ ἑδεμίαν
βολλάν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος ἐστὶν εἰς ἐκείνοισι ὁποῦ ἔχου μικρὰ
κέρδη, καὶ πάχυν νὰ πῶρα κερδήσουσι. λοιπὸν
χαίνοισι καὶ τὰ μικρὰ ὁποῦ ἔχου.

Ανθεσπὸς κηκός.

ΕΝαν ἐδάγκασεν ὁ σκύλος, Ἐ ἐγύρσεν ἰατρὸν.
Καὶ εἰς ἔμαθεν τὸ πῶς ἐγύρσει, Ἐ λέγει του,
ἔτι ἂν θέλῃς νὰ γιάνῃς ἔπαρεν ὀλίγον ψωμί, καὶ

λη ΑΙΣΩΠΟΥ

σφόγγισε τὸ αἷμα τῆς πληγῆς ἔδωκε τῷ σκύλου
 ὁποῦσε ἐδάγκασε νὰ τὸ φάγει. Καὶ ἐκεῖνος ἐγέ-
 λασε καὶ εἶπεν. ἂν κάμω ἐγὼ τῷτο ἔτι ἀλλὰ σκυ-
 λία τῆς χώρας τὸ μάθουσι, ὅλα θέλουσι ἔλθεινὰ
 μεδαγκάσουσι.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει. ὅτι ἕνα κακὸν ἄνθρωπον,
 ἂν τὸν συμβουλεύσης διὰ καλὸν, αὐτὸς μέλιτα σὲ
 μέμφεται.

Νέοι, καὶ Μάγιστροι.

Το Νέοι ἔλαχαν σιμὰ εἰς ἕνα μάγιστρον. καὶ
 ἐπειδὴ ὁ μάγιστρος εἶχε νὰ κάμει, ὁ εἰς
 ἐπῆρε ἕνα κομμάτι κρέας, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸν κόρ-
 φον τῷ ἄλλου. Ἐὐταῦτα ὁ μάγιστρος ἐγύρβυε τὸ κρέας
 ὁποῦ τῷ ἔλειπεν, ἐκεῖνος ὁποῦ τὸ ἐπῆρεν. ὤμνουν
 ὅτι δὲν τὸ ἔχῃ. Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τὸ εἶχεν, ὤμνουν,
 ὅτι δὲν τὸ ἐπῆρε. Καὶ ὁ μάγιστρος γεικόντως πρὸς
 κακίαν τοῦ εἶπεν. ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς με θέλετε γε-

λύσι

λάση αὐτὴ τὴν θεὸν ὅπως ἐπιπορεύετε, δὲν τὸν θε-
λετες γελάση.

Α Λ Λ Π Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει. ὅτι ἂν τοὺς ἀνθρώπους γελοῦ-
μεν ὅταν ἐπιπορευόμεν. ἀλλὰ τὸν θεὸν δὲν τοὺς θε-
λωμεν γελάση.

Εχθροί.

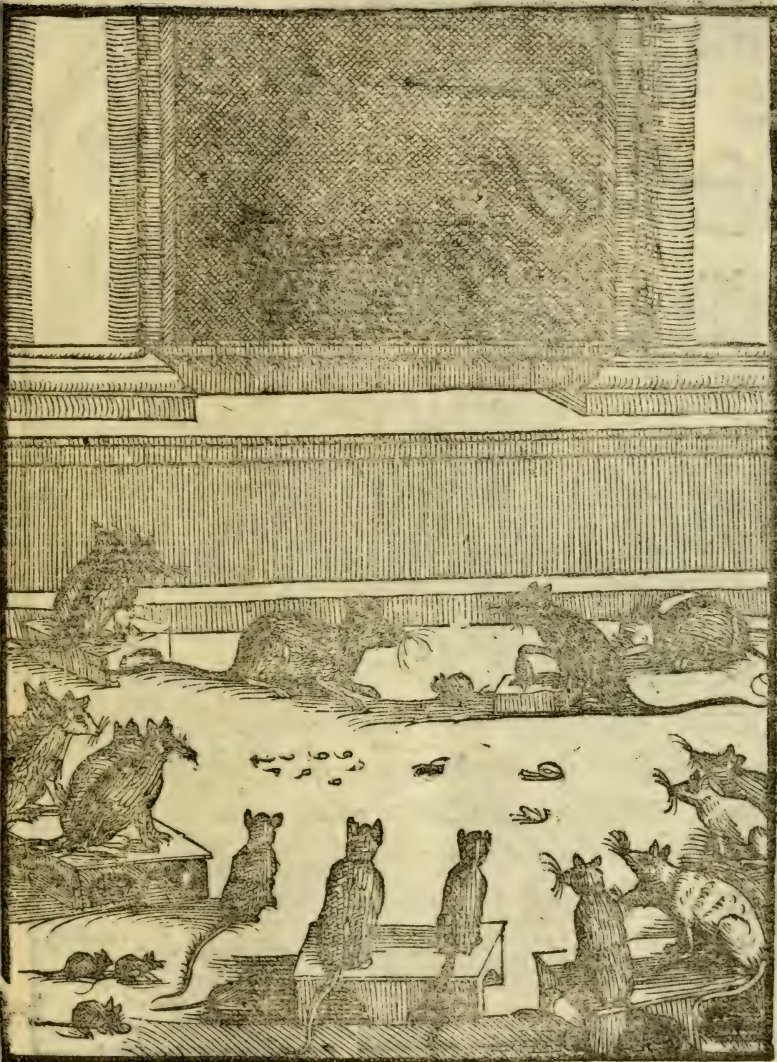
 Το πῆλ ἐχθροὶ ἔπλεον εἰς ἓνα καράβη. καὶ
ὁ εἰς ἧτον εἰς τὴν ἀρίμνην καὶ ὁ ἄλλος εἰς
τὴν ἀσφόρη. τοὺς ὁποῖοις πηδόντας μεγάλη φορ-
τοῦμα, καὶ κινδυνύοντας νὰ χαθῆ τὸ καράβη,
ἐκ εἰνος ὁποῦ ἐκάλυτον εἰς τὴν ἀρίμνην ἑρῶτα τὸν
ναύκληρον, ποῖον μέτρος τῶ καραβίε μέλει νὰ πνι-
γῆ ἀσφῶτον, καὶ λέγει τὸ ὅτι ἡ ἀσφῶρα. Εγὼ τῶρα
δὲν λυτῶμαι τὸν θάνατον λέγει, ἐπειδὴ θέλω ἴδη
τὸν ἐχθρον μου νὰ πνιγῆ ἐμπαρὸς ἀπὸ ἐμῶνα.

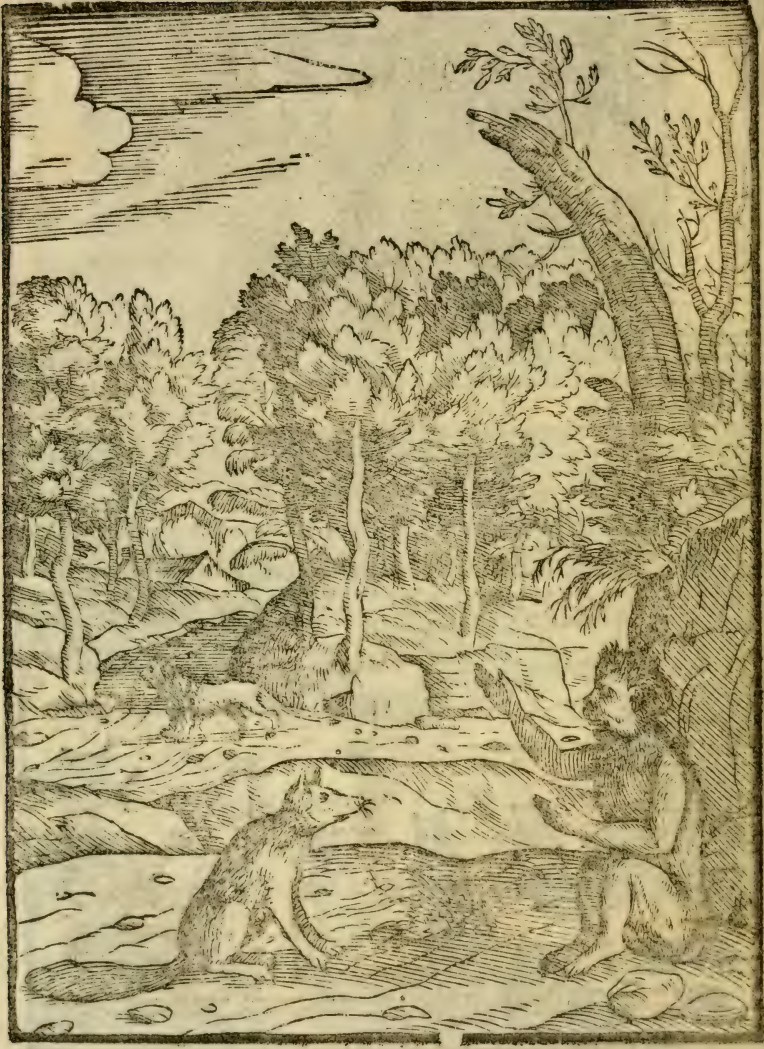
ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει . ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι δὲν φρονήζουσι τὴν βλάβην τοῖς ὅταν θεωροῦσι καὶ τοῖς ἐχθροῖς τοῖς πῶς βλάπτονται , ἐμφορήτεια δὲ λόγου τοῖς .

Ποντικοὶ , καὶ Γάτα :

ΕΙΣ ἓνα σπήλιον ἦσαν πολλοὶ ποντικοὶ , καὶ μία Γάτα . τα δέ βη ἐκεῖ ἑκάστη ἡμέραν ἐκυνήγα . οἱ ἦ ποντικοὶ ἐπειδὴ ὠλιγὸς ὄντες εἶπον ἀνάμεικτον τοῖς . πλέον μὲν κατέβαλον . ὅτι ὅλοι δέλωρον χαθῆ . Ἐπειδὴ ἡ Γάτα ἐδῶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀνάβη . ἐμῆς δέλωρον γλυτώσει , ἢ ἡ γάτα ἐβελήθη νὰ τοῖς ἔξεπατίσει ἑτέρι ἐκρεμάθη δὲν ἓνα παλούκι , καὶ ἑκάμωθη πῶν ἓνα νεκρὰ ἑσκοτωμένη . καὶ εἰς δὲν τοῖς Ποντικοῖς σὺπτεῖ ἑλέγει τις . ὁ κρεὰ Γάτα ἂν καλλὰ ἑγῆς . ὡσαν ἀσκοτύμπανον , δὲν ἔργουμα σιμά σε .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ο Μῦθος λέγει . ὅτι καὶ οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι . ὅταν δοκιμάσῃσι οὐκ εὖ οὐκ ὀπίσθον ὅπου τοὺς γελῶσιν , ὅτι τοὺς ἐργάζονται πλέον δὲν τοὺς πιδύουσι . ἄν καλὰ καὶ δείξουσι . ἄλλο δι' ἄλλο .

Αλεπού , καὶ Μαίμου .

ΕΙΣ μίαν μάζωξιν τῆς ἀλόγων ζώων . ἐχόρευεν ἡ Μαίμου . Καὶ πόσον ἄρεσε τῆς ζώων ὅτι τὴν ἐψήφισαν βασιλέα . ἡ Αλεπὲ τὸν ἐφθόνησε , καὶ πέρνητῳ κρυφὰ καὶ δειχνητῳ κομάτι κρέας εἰς μίαν παγίδα , καὶ λέγει . ὅτι τὸ ἦρα καὶ δὲν ἐτόλμησα νὰ τὸ πάρω ἄν ᾤσῃται δὲν τὸ δείξω ἐσὶν ὅπου ἦσαν βασιλεῖς . τὸ λοιπὸν ἔπαρτο . Καὶ ἡ Μαίμου ὄρμησε νὰ τὸ πάρῃ , ἔβη πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν παγίδα . τότε ἐμέμφετο τὴν Αλεπὲ . ἔ ἡ Αλεπὲ πῆς λέγει , ὦ κυρά Μαίμου τέτοιαν ξελάσαν ἔχης , καὶ θέλεις νὰ γῆνης βασιλεῖς τῆς ζώων .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο μῦθος λέγει . ὅτι ὅσοι ὀπιχρῆσαν πορεύμα-
τα χερσὶ βουλήν καὶ πρὸς βλεψίν , εἰς δυσυχίας
μεγάλαις πίπτουσιν .

Δέλφινας , καὶ Ψάει .

Δ Ε λ φ ι ν α ς ἐδίωχεν ψάει μεγάλον , καὶ ἐπι-
θῆ ἔβρεχαν πολλὰ ὑπὸ τῷ δίωξιν ὅπῃ ἔ-
καμνεν ὁ Δέλφινας τῷ ψαεί , οὐ γὰρ ὄμοῦ εἰς
ἓνα νησοπούλον , τόσον τὸ ψάει , ὡσαν καὶ ὁ Δέλφινας .
καὶ τὸ ψάει ἐγύρισε καὶ εἶδεν τὸν Δέλφιναν ὅπῃ
ἐλειπόσυμα νὰ ξεψυχίση . Καὶ λέγει δὲν λι-
ποῦμαι πῶς ὑποδένω , διότι βλέπω ἐκείνον ὅπῃ
εἶναι αἷτια τῆ θανάτου μου , πῶς ὑποδενῆ ἑαυτὸς .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο μῦθος λέγει . ὅτι ἔυκολα ὑπορρίσκω ταῖς
συμφοραῖς οἱ ἄνθρωποι , ὅταν βλέπω ἐκείνους
ὅπῃ εἶναι αἷποι ἐ δυσυχῆσιν ὡσαν καὶ ἀπὶ .

Ιαξὸς ,

Ἴατρος, καὶ ἄρρώστος.

Ι Αξὸς ἐμάχουεν ἄρρώσων. καὶ ἐπειδὴ ὁ ἄρρώ-
στος ἀπέθανεν. ὁ Ἴατρος ἔλεγεν. ὅτι ἂν ἔπος ὁ
ἄνθρωπος δὲν ἐπινεκεχοὶ καὶ ἔκαμνε κῆ ἐκλυση-
ρια, δὲν ἦτελε δποθανη. καὶ ἕνας ἀπ' ἐκείνους,
τὲ λέγει ὦ καλὲ ἄνθρωπε. δὲν κάμνη χρεῖα τῶρα
να λέγεις τοιοῦτα παράγματα, ὅπου δὲν ἔναι ἐδὲνα
ὄφελος. ἀμὴ ἔφρεπενα τὰ λέγεις, ὅταν ἦταν δύ-
νατὸν να χύου η βοήθειαις.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο μῦθος λέγει. ἐπὶ κάμνη χρεῖα οἱ φίλοι να
βοηθοῦεν τῆ φίλωντους ὅταν ἔχου ἀναγκη. ἀμὴ
ὄχ ὅταν ἀπογνωσοῦ, καὶ δὲν ἔναι πλέον τροπος να
τῆ βοηθήσοιεν, τότε να μιτραζων) καὶ να λέ-
γου ἄλλα δὲ ἄλλα.

Σκυλος, κὴ Λυκος.

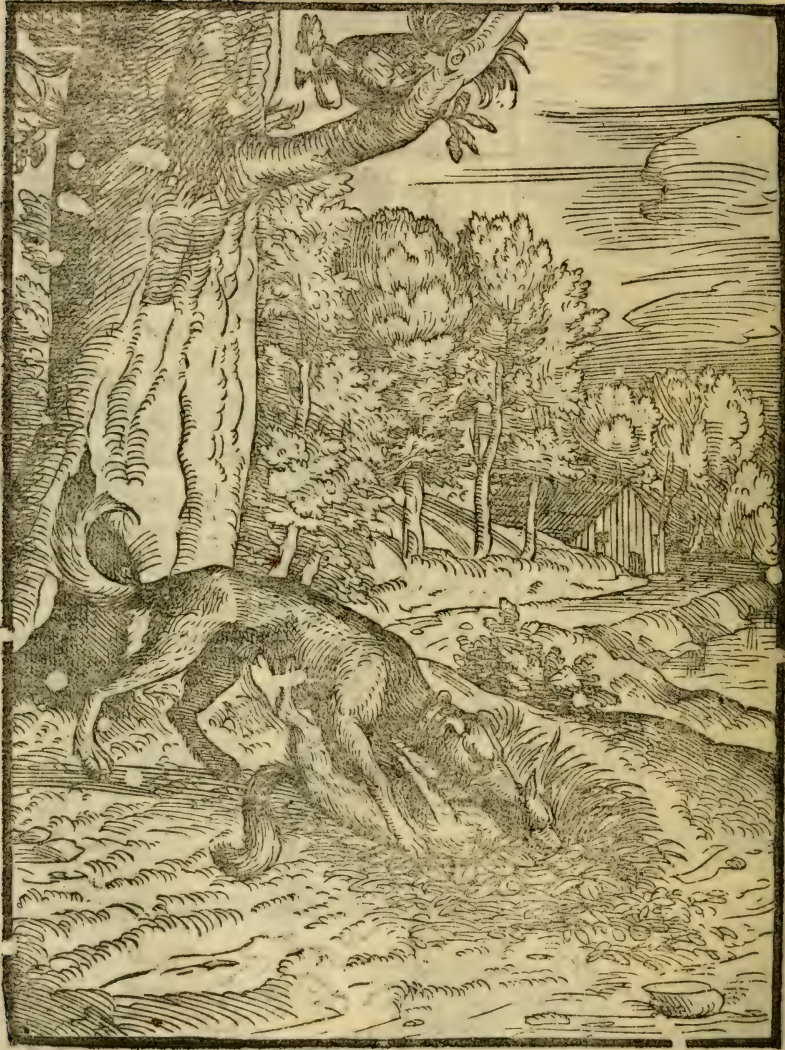
Σ Κῦλος ἐποιμάτον ἕξω ἀπὸ τὸ σπήτι. Καὶ εἰς
 λύκος τὸν ἦυρε κὴ ἠδέλισε νὰ τὸν φάγη. κὴ
 ὁ σκῦλος ἐπῶρα κάλιε κὴ ἔλεγχυ. ταρεα εἶμαι λι-
 γνός κὴ πῶχος, ἀμὴ ἂν ἀναμλιύης ἐλίγον μέλλω-
 σιν οἱ αὐθέντες μου νὰ κάμνωιου γάμον. κὴ ἐγὼ τό-
 τε δέλω φάγη πολλὰ κὴ δέλωσου φαῖη νοσημώτε-
 ρος, κὴ ὁ Λῦκος τῆ ὄπιστεψε κὴ ἀφισέτον, Ἐ μὴ ἡ-
 μέρας ὀλίγας ἦλθεν πάλιν ὁ λῦκος κὴ ἦυρε τὸν
 Σκυλον ἀπάνω εἰς τὸ ἀνώγειον Ἐ τὸν ἐκεραζεκά-
 τω, Ἐ ἔλεγχυ του νὰ θυμηθῆ τὸ πὶ τῆ ἔταξεν. κὴ ὁ
 Σκυλος λέγει. ὦ Λύκε, ἀν ἀπὸ ταρεα ἐμπαρός με
 ἴδοις νὰ κοιμῶμαι κάτω, μηδὲν ἀκαρτερήσης
 τὸν γάμον.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει, ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος ὅταν
 γλύσῃ ἀπὸ ἕνα κίνδυνον, τότε φροσέχεται νὰ μιλῶ
 πέση εἰς ἄλλον.

Σκυ-

Σκῦλλος, καὶ Αλέκτορας.

Σκῦλλος καὶ Αλέκτορας ἔβαλαν σωφροσίαν
 καὶ ἐπειπατῶσαν ὁμοῦ. Καὶ ὅταν ἐβράδια-
 σε, ὁ Αλέκτορας ἀνέβη εἰς δένδρον καὶ ὁ Σκῦλλος
 ἐστάθη εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου ὅπου εἶχε κεφο-
 μάδα. καὶ τὴν αὐγὴν ὁ Αλέκτορας ἔκραξε καὶ
 τὴν σωφροσίαν του. Καὶ μία Αλεπτὴ ἀκούζον-
 τας τὴν φωνὴν ἔτρεξεν ἐκεῖ. Καὶ λέγει τε. ὅτι
 ὡρακαλῶ σε νὰ ἔλθης κάτω, ὅτι τόσον μ' ἀρέσει ἡ
 φωνή σου, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ σὲ φιλήσω, ὁ δὲ Αλέ-
 κτορας τῆς λέγει. ἀνὰ δέλης νὰ κατέβω ἔξυπνισε
 τὸν πορτάρη, ὅστις εἶναι εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου.
 καὶ ἡ Αλεπτὴ γυρῶντας τὸν πορτάρην ὁ Σκῦλλος
 τὴν ἐγείκασε. καὶ δὴν καὶ τὴν ἐκατάφαγεν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α :

Ο Μῦθος διηλοῖ, ὅτι ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος ὅ-
 ταν δὲν ἠμπορεῖ αὐτός τε νὰ βλάψῃ τὸν ἐχθρὸν του,
 τὸν γὰρ καὶ πέμπει εἰς ἐχθρὸν μεγαλίπερον.

Λεονταίει & Βάθρακος.

ΤΟ Λεονταίει ἤκουσε ἕνα Βοθρακὸν & ἔκραζε
μεγάλα, καὶ ἐγράφη πρὸς τὴν φωνὴν ἐλ-
πίζοντας ὅτι νὰ ἔνωι μέγα ζῶον ὅπερ ἔφωναζεν, &
μετ' ὀλίγον ἀγῆκεν ἀπὸ τὴν λίμην ὁ Βοθρακὸς,
καὶ τὸ Λεονταίει ἐπῆγεν καὶ τὸν ἐκαταπάτησεν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι δὲν κέμνει χρεία νὰ φο-
βοῦμεθαι μόνον ὅταν ἀκούομεν, ἀν πρῶτον δὲν ἰ-
δῶμεν.

Μάγειρος & Σκύλος.

ΕΙς ἕνα Μαγειρεῖον ἐσέβη Σκύλος. & ἐπειδὴ
ὁ Μάγειρος εἶχε νὰ κἀμη, ὁ Σκύλος ἤυρε
μίαν καρδίαν & τὴν ἄρπαξε & ἔφυγεν, & ὁ Μάγει-
ρος ὅταν εἶδε τὸν Σκύλον ὅπου ἔφύγε, εἶπεν ὡ κα-
λὲ σὺ ὅπου & ἂν σὲ ἰδῶ δέλωσε φυλαγῶμα. ὅτι
καρδία δὲν μεῦ ἐπῆρες, ἀμὴ καρδίαν μου ἔδωσες.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ πῶς τὰ παιδήματα εἶναι μαθήματα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Λεοντάει καὶ Γαΐδαρος καὶ Αλεπού.

Λεοντάει, καὶ Γαΐδαρος καὶ Αλεπού ἐνάμασι σωτηρίαν λοιπὸν βυζήμασι νὰ κινήσω, ἔβησαν πολὺ κινήγη. εἶπεν τὸ Λεοντάρι πρὸς τὸν Γαΐδαρον νὰ μοιράσῃ τὸ κινήγη καὶ αὐτὸς τὸ ἐμοίρασεν εἰς τρία μερτικὰ ἴσα. Ἐλέγεν ὅτι ὁ καθ' εἰς νὰ δαλέξῃ νὰ πάρῃ. τὸ δὲ Λεοντάει τόσον ἐθυμώθη, ὅτι ἐσκώτισεν τὸν Γαΐδαρον. Καὶ λέγει τῆς Αλεπούς μοιράσεται σύ. ἢ ἡ Αλεπού τὰ κινήγη ὅλα ἓνα μερτικὸν, καὶ δὲ λόγουτις ἐκράτισε ὀλίγον ἵπποτα. καὶ τὸ Λεοντάει λέγει, ὦ Κυραλουπού τίς σε ἐρμηνεύσει νὰ μοιράζῃς τόσον καλέ; καὶ αὐτὴ λέγει ἡ συμφορὰ τῆ Γαϊδάρου.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι οἱ ἀνθρώποι σωφρονίζονται ὅταν οἱ σωξόφοιτους κακοπύττω.

Λεονταίει η̄ Αρκούδη.

Λεονταίει ἔ Αρκούδη ἦσαν ἓνα λαφομόχῃ
 ἔ ἐμάχονταν ποῖος νὰ τὸ πάρῃ . καὶ ἀπὸ
 τῷ πολλῷ μάχῃ ἀγανάκτησαν ἔ ἔπεσον κά-
 τω . καὶ μία Ἀλέπῃ η̄ τύχῃ διαβαίνοντας , ἔ
 ἐβλέποντας πῶς δὲν δυνόντ) νὰ σῖκοδοῦν ἔτε τὸ
 Λεονταίει οὔτε τὸ Αρκουδη , καὶ τὸ λαφομόσιη σκο-
 τερμόν εἰς τὸ μέσῳ τῆς . ἐπῆγεν ἔ τὸ ἀσύκωσε καὶ
 ἐφώγε . Καὶ αὐτοὶ θεωρῶντας τῷ , καὶ μὴ δυνά-
 μῃ νὰ τῷ διώξου , εἶπον . ὦ κακότυχοι ἡμεῖς
 ἔπ) δὲ τῷ Ἀλεποῦ ἐκοπάζαμεν .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος λέγει , ὅτι πολλοὶ ἀνθρώποι κοπά-
 ζουσιν η̄ κακοπαδοῦσιν , ἔ ἄλλοι ἔχῃ τὰ κέρδη .

Μάντις .

Εἰς Μάντις ἐκέδετον εἰς τὸ παζάει ἔ ὀμνῶντες
 ἐπῶν ἔ ἐκείνον . Καὶ εἰς ἐξαίφνης ἔρχε)
 ἔ λέ-

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι κάμνην χρεία ὅστις σὲ δειρῶ
 ζητήσῃ, νὰ τῆ ἀντιμείψῃς τὴν χάριν.

Ἰατρὸς καὶ Ἀρρώστος.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ Ἀρρώσθησε, καὶ ὁ Ἰατρὸς τὸν ἐρώ-
 τα πῶς ἀπέρασσε, ἔειπεν ὅτι ὑδροσε πολ-
 λὰ, ἔδ ὁ Ἰατρὸς λέγει καλὸν εἶναι. ἔδ πάλιν τὸν ἐρώ-
 τήσεν, πῶς ἀπέρασσε; ἔειπεν εἶχα ῥίγος πολὺ. ἔδ
 ὁ Ἰατρὸς λέγει, καλὸν ἔδ τῆτο. ἔδ τρίτον τὸν ἐρώ-
 τήσεν, πῶς πάλιν ἀπέρασεν; ἔδ αὐτὸς εἶπεν, ὅτι ἔπε-
 σα εἰς ὑδροπικεῖαν. ἔδ ὁ Ἰατρὸς λέγει, ὅτι ἔδ αὐτὸ
 καλὸν εἶναι. ἔπειτα ἕνας τοῦ φίλος τὸν ἐρώτησεν πῶς
 σέκει; αὐτὸς ἀποκριθεὶς εἶπε. ἀπὸ τὰ κατὰ ὅπου
 μου λέγει ὁ Ἰατρὸς ὅπου ἔχω, κινδυνύω νὰ χαθῶ.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι ἄρεται νὰ μεμφομένηται
 ἐκείνους ὅτι πάντοτε μῆς λέγουσιν ὅσα μῆς ἀρέσεν.

Κηπευὸς καὶ Γαΐδαρος.

Γαΐδαρος ἐδούλωσε Κηπουρὸν. καὶ ἐκόπιαζεν
 πολλὰ ἔξωθεν ὀλίγα. λοιπὸν ἐπῶσανά-
 λεσε τὸν Θεὸν νὰ τὸν λυτρώσῃ ἀπὸ τὸν Κηπουρὸν
 ἔνὰ ἀλλάξῃ ἄλλον ἀνδέντιον. ἡ σικκούδι, ἡ
 δέπισις τε ὁ Κηπουρὸς τὸν ἐπούλησεν ἐνὸς ὁποῦ ἔκα-
 μινεν κερამίδα. ἔῶλεν τὴν ἡμέραν ἐφόρτονέταν,
 τὸν πηλὸν ἔτα κερამίδα. ἔῶλεν πάλιν ἐπῶσανάλιε
 νὰ ἀλλάξῃ ἀνδέντιον. καὶ πάλιν ἐπούληθη, καὶ
 ἀγροάζῃτον εἰς ὁποῦ ἔργαζε τὰ δερμάτια. καὶ βλέ-
 ποντας ὁ Γαΐδαρος ὅτι ὑπάγει ἀπὸ κακὸν εἰς χερό-
 τερον, εἶπε ὡς κακότυχος ἐγὼ καλλίον νὰ ἔστηκα με τοῖς
 πωρότους ἀνδέντες, ἐπειδὴ τοῦτος ἐργάσῃ θελεῖ
 ἔῶλεν τὸ δέρμα τὸ ἐδικόν μου.

Α Α Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ὁ Μῦθος λέγει. ὅτι τότε μάλιστ' οἱ δοῦλοι ἐν-
 θυμοῦνται τοῖς πωρότους ἀνδέντες, ὅταν δοκιμά-
 σῶνται τοῖς δούτερος.

Κυνηγός.

Κυνηγός εἰς τὰ πέλαγια ἔσενε τὴν παγίδα. Ἐ
 ἴνα πελάκι τὸν ἐρέτῃσε τὸ π κἀμνῆ, καὶ
 εἶπεν. ὅπ κἀσρον κτίζω. Ἐ ὁ κυνηγός ἀναχέρησεν.
 Ἐ τόπε λάκι ὄπισεψεν Ἐ ἐπῆγεν Ἐ ὄπαση εἰς πῖν
 παγίδα, Ἐ ὅταν ἴδε τὸν κυνηγὸν λέγειτου. ὦ καλὲ
 σὺ, τέτοιον κἀσρον κτίζης, ὀλίγους δέλης εὐρηνα
 κατοικήσουσιν εἰς αὐτό.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει, ὅπ τότε μάλισα χαλοῦσι, Ἐ
 κἀσροι Ἐ σπήπα, ὅταν οἱ οἰκοκύριδες εἶναι πύρα-
 νοι καὶ βαρετοὶ εἰς τοὺς ἄλλους.

Σεατοκόπος:

Σεατοκόπος ἐπερπάτη, Ἐ ἐώθη κἀάλεσε τὸν
 Θεόν, ὅπ καὶ ἂν εὐρῆ, τὸ ἡμῖσινα δῶση δεῖ
 τὴν ψυχῆ του. Ἐ κῆ τύχλω ηῦρε μίαν κοφινίδα
 γεμά-

γεμάτην φοινίκια ἔἀμύγδαλα καὶ ἔφαγεν τὰ ἕξω
 τῆς φοινικίων καὶ τὰ ἔσω τῆς ἀμυγδάλων. καὶ τὰ
 τζακίσματα τὰ ἔδωκεν, εἰς τὸ τάξιμόν του λέγον-
 τας, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμερας ἔδωκα τὰ ἡμῖσι, ἦγεν τὰ ἕξω
 καὶ τὰ ἀπὸ μέσα.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος εἶναι παρὸς ἀκείνους ὁποῦ εἶναι φυ-
 λάργυροι ἔἀκρεβοὶ, ὅτι ἔ εἰς τὸ τάξιμόν τους πε-
 ειργάζονται τὸν Θεὸν πῶς νὰ τὸν γελάσωι.

Παιδὶ καὶ Μάννα.

Π Αιδὶ ἔκλεψεν βιβλίον ἀπὸ τὸ σκολίον του
 καὶ διδῆτο τῆς Μάννας τυ, νὰ τὸ φυλάξῃ.
 καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸ ἀναχλώτισε νὰ τὸ μαλώσῃ, τὸ
 παιδὶ ἤρχισε νὰ κλύτῃ μεγαλίτερα παράματα.
 εἰς πόσον ὅτι ἡ διακοσιωὴ τὸν ὄπιασε, νὰ τὸν φουρ-
 κήσῃ. ἔ ἡ Μάννα του ἔσεκεν ἔκλεγεν. λοιπὸν ἀκεί-
 νος τὴν ἔκραζε λέγοντας νὰ τῆς σιωτήχῃ κρυφὰ,
 καὶ ἀκείνη βάνῃ τὸ αὐτὶ τῆς εἰς τὸ σῶμα τοῦ παιδίου της

ἐὰ ἀκούσης τί τῆς λέγει, καὶ αὐτὸς τῆς ἔκοψε μετα-
δόντά του τὸ αὐτὴ, ἔπειδὴ ὄλοι τὸν ἐκατηγου-
ροῦσαν, πῶς ἀσέβησεν εἰς τὴν Μάννα του αὐτὸς
ἐπὶ αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία ὅπου ἐγὼ ἀποθνήσκω διὰ τὴν ἄν-
δρὰ τὴν ἀρχὴν ὅταν ἔκλεψα τὸ βιβλίον ἀπὸ τὸ σιο-
λίον ἠδὲ μεδῆρη ἔνα μεμαλώση, τότε δὲν
ἠδὲλα ἀνεβαίνη εἰς τὴν φούρκα.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι ὅσοι δὲν παρδύουσι τὰ
παιδείους μικρὰ, τὰ πέμπεν μεγάλα εἰς ταῖς
φερκαῖς.

Βοσκὸς ἔ Θάλασσα.

Βοσκὸς ἔβρισκεν πρὸβατα ἔ δαβαίνουστας
τὴν πρὸ θαλασσίαν, ἔπυχε ἔ ἦτον γαλιῶν
μεγάλη. λοιπὸν ἐπεδύμισε νὰ ταξιδύσῃ, ὡς πρὸς
ματῶτις. καὶ ἐπούλησεν τὰ πρὸβατα, καὶ ἀγά-
ρασε φοινίκια, ἐμπῆκεν εἰς κεράβη ἔ ἔπλεε. καὶ
ἔλαχε χειμῶνας, τόσος ὅτι ἔριξαν ὅλα τὰ φοινίκια
εἰς

εἰς τὴν θάλασσαν . καὶ μετὰ βίας ἔγλυσεν . καὶ εἰς
ὀλίγας ἡμέρας ὁ Βοσκὸς ἐπειπάτφε μὲ πνὰς ἄλ-
λους εἰς τὴν ᾠθα θαλασίαν , καὶ ἔλαχε πάλιν γα-
λήνη , καὶ ἐδάμαζεν πολλὰ , καὶ ὁ Βοσκὸς
εἶπεν . ὡς φαίνει ἢ θάλασσα πεθυμᾶνὰ φάγη φοι-
νίκια , καὶ δεατοῦτο φαίνεται ὅτι ἀναπέβεται .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι ὅσα καὶ ἀνπαθένη ὁ ἄνθρωπος
ὅλα τὰ μαθένη .

Ροῖδία καὶ Μηλέα .

Ροῖδία ἔΜηλέα ἐφιλονεικῶσαν δεῖ δμορ-
φίαν . Ἐκαμναν πολλὰ λόγια ἀναμεσαν-
τοις . καὶ ἡ βάρως ἀπὸ τὴν φράκτι λέγει . ἄς πᾶν-
σομνη ἀδελφαί μου καὶ μὴ μαλόνωμνη .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ο Μῦθος δηλοῖ πῶς εἰς ταῖς φιλονικίας τῶν
μεγάλων .

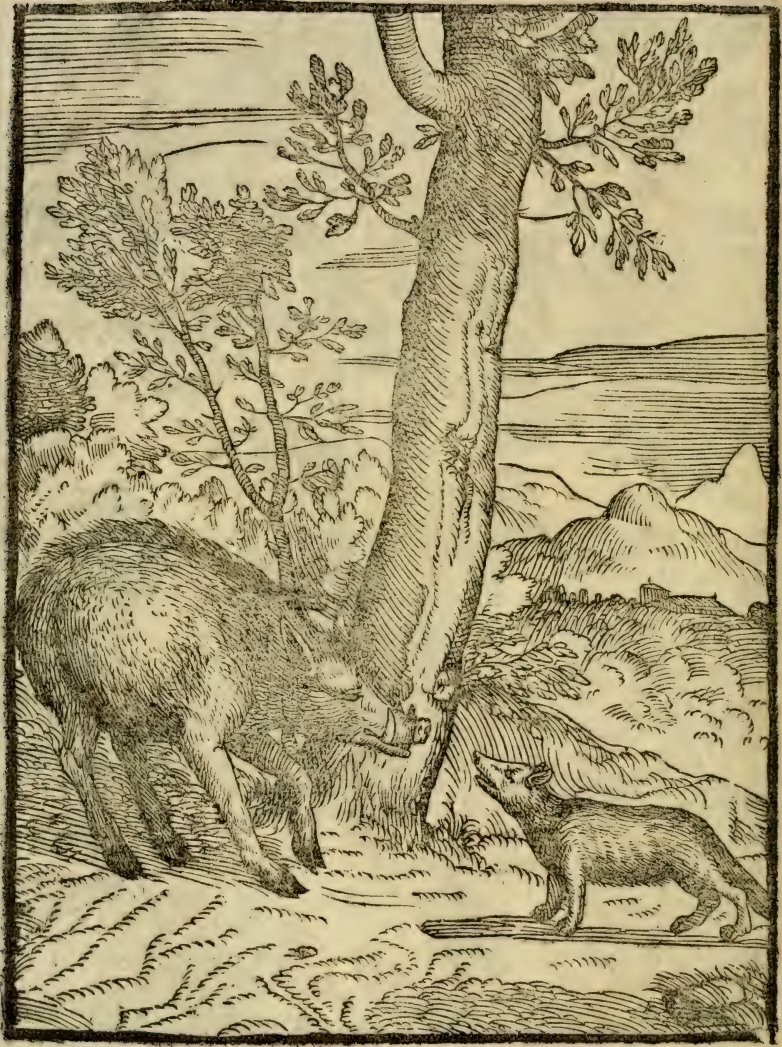
Παρόνη ἔ Νυκπύραξ.

ΤΑ ὄρνεα ἐβέλοντα νὰ ποιήσου βασιλέα. ἔ
 τὸ Παρόνη ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄξιος διὰ
 τὴν ἑμορφίαν. ἔ χεδὸν ὀλενῶν ἄρεσε. ἔ ὁ Νυκπύ-
 κόρακας εἶπεν. ἀλλὰ αἰετὸν βασιλεύσει. ἔ Αετὸς
 μᾶς δέλει κατὰδεάμη πῶς ἔχεις νὰ μᾶς φύ-
 λαξῆς.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐξελέ-
 γουνη ἄρχοντες νὰ μᾶς οἰζου ὅτε νὰ εἶναι μέ-
 νον ἑμορφοὶ ἀμὴ νὰ ἔχου ἀκόμι φρονεσιν ἔ γῶ-
 σιν, ἔ δυνάμιν.

Αγριόχοιρος, ἔ Αλεπέ :

ΕΙς Αγριόχοιρος ἔστειλε εἰς ἕνα δένδρον κάτω
 δέν, ἔ ἑτέροχατὰ δόντιά του ἔ οἱ Αλεπέ τὸν
 εἶδε ἔ λέγει του. Δὲ πὶ τερχᾶς τὰ δόντιά σου; ἐπει-
 δὴ καμίαν ἀνάγκην τᾶρα δὲν ἔχεις. ἔ ὁ Αγριό-
 χοιρος λέγει ὅτι δὲν τὸ κάμνη ἔυκερα. ὅτι ἂν μοῦ-
 λαχᾶ κίνδυνος νὰ μὲν κάδομαι τότε νὰ τὰ τερ-
 χᾶ μάλισα νὰ τὰ ἔχω παρέτοιμα.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει. ὅτι ἀρέπει νὰ ὀρδνιαζόμε-
 δέν πρὶν νὰ μᾶς πλακόση ὁ κίνδυνος.

Σφαλάγκι.

ΤΟ Σφαλάγκι εἶναι ζῶον τυφλόν. καὶ εἶπεν τῆς
 μάνας του. μάννα βλέπω μία σικαμινίαν
 καὶ πάλιν λέγει ὅτι μου μυρίζᾶ ἀπὸ θυμίαμα. καὶ
 πάλιν τρίτον λέγει ὅτι ἀκούω ὁποῦ κηπουῦ σί-
 δερα. Καὶ ἡ μάνα του λέγει, ὦ παιδί μου, καθὼς
 δωρῶ, δὲν ἦσιν μόνον τυφλόν, ἀμὴ καὶ κωφὸν ἔ
 χεῖς ὄσφρησιν.

Ε

Α Λ-

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος ἔπειθε εἰς ἐκείνας ὅτι ἔλεγον ὅτι δύ-
ναιτο νὰ κάμνῃ μεγάλα πράγματα, καὶ ἐπειθε
ἐκείνονταί ἐπ' οὐδ' ἕνα μικρὰ εἶναι ἄξιοι.

Λαφομόχη καὶ Λάφι.

ΤΟ Λαφομόχη εἶπε πρὸς τὸ Λάφι, ὦ Πά-
τερ, ἐσὺ εἶτε μέγας ἔργοποιος διὰ τοὺς
Σκύλλους. καὶ ἔχεις καὶ κέρατα μεγάλα νὰ τοὺς πο-
λεμῆς, διὰ τὴν ἀφορμὴν τόσον τοὺς φοβάσται; καὶ τὸ
Λάφι γελῶντας εἶπεν, ὦ παιδίμου ἀλήθειαν λέ-
γεις. ἀμὴν ἤξωθε, ὅτι μόνον νὰ ἀκούσω Σκύλλον
νὰ βαβίση, δὲν ἤξωθε πῶς παρ' οὐδὲς φοβῶμαι
καὶ φάγω.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσοι εἶναι φυσικὰ ἀλλοειδή
μία παρηγορία δὲν τοὺς δίδῃ ὠφέλειαν.

Χελιδόνα & Κουρούνα .

Χελιδόνα καὶ Κουρούνα ἐφιλονεικοῦσαν ποῖα
 ἔναι ὀμορφότερη ; καὶ ἡ Κουρούνα λέγει .
 ἔσένα ἢ ὀμορφιάσου ἔναι μόνον τὸ καλοκαίρι . ἀμὴ
 ἢ ἐδικήμου μάλισα τὸν χιμῶνα εἶ) πλειότερη .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος λέγει , ὅτι μάλισα ἢ ὑγία τῆ σώ-
 ματος εἶ) καλιωτέρα ὡς αὖ τὴ ὀμορφίαν .

Πελάκι μικρόν .

ΕΝα Πελάκι ὀπιάση εἰς τὴ παρίδα , καὶ κλαί-
 ζοντας ἔλεγε , αἰλὴ δὲ ἐμὴ τὸ κακώτε-
 ρον καὶ ταπεινὸν πουλὶ οὐδενὸς ἔκλεψα χρυσίφην ,
 ἔτε ἀσίμη , εἰδὲ ἄλλο τίποτας . καὶ μόνον ἔνα σπιρὴ
 σιτάρη μὲ κάμνει καὶ δαποθένω .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος , ἔναι εἰς ἐκένες ὅτε εἰς ὀλίγον κάρ-
 δος ἀπερνοῦσι μέγαν κίνδυνον .

Σφήκες καὶ Πέρδικες .

Σ Φῆκες ἢ Πέρδικες ἐδιψῆσαν καὶ ἐζήτην
 ενός γεωργοῦ νερόν, καὶ ἀντὶ τῆ νεροῦ, ἐτά-
 ξασιν οἱ Πέρδικες νὰ σκάψουν τὰ ἀμπέλια, καὶ οἱ
 Σφήκες νὰ κεντρήνουν τοὺς κλέπτας νὰ μὴ τὰ κλέ-
 ψουσιν. καὶ ὁ γεωργὸς λέγει. ἀλλὰ ἐγὼ ἔχω δύο
 βοῖδρα ὅπου χωρεῖς νὰ τοὺς εἰπῶ ἵποτας κέμνου-
 σιν αὐτὰ ὅπου λέγετε.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος ἔναι εἰς κακοὺς ἀνθρώπους ὅπου πά-
 ροιου νὰ ὠφελήσωμαι ἄλλους, καὶ ἐκένοι τοὺς βλά-
 πτουσιν.

Λαγοὶ ἢ Βαθράκοι .

Ο Λαγοὶ ἐσωμάχθησαν ὁμῶς ἢ ἐκλαιγαν τὴν
 ζωλεύτους. πῶς ἔναι ὀπκίνδιμος ἐ πάντοτε
 εἰποιμι μὲ φόβον, ἐπειδὴ ἐ γὰρ Ἀνθρώποις, καὶ
 γὰρ

ἀπὸ Αετοῖς, Ἐ ἀπὸ Σκύλλοις Ἐ ἀπὸ ἄλλα πολλὰ ζῶα
 φθείρονται . ὅμως εἶπον κάλλιον ἕνα νὰ ἀποθά-
 νομηθῇ ὅλοι μία βολάν, ὡς εἰς ὅλην μας τὸν ζωὴν
 νὰ ἔχωμεν φόβον . Καὶ πάντες ἐκίνησαν νὰ ὑπά-
 σιν εἰς τὴν λίμνην νὰ πνιγοῦσιν . καὶ οἱ Βαθρα-
 κοὶ ὅπου ἦσαν εἰς τὸ χεῖλος τῆς λίμνης, ὅταν ἐ-
 γράκησαν τὸ περπάτημα τῶν Λαγῶν . παρδύθεις
 ἀπηδῆσαν εἰς τὴν λίμνην . καὶ ἕνας ἐκτῶν λαγούς
 ὁ φρονιμώτερος λέγει ὠφιλοὶ σαθῆτε , καὶ μὴ
 ἡμέτεα κακὸν τοῦ λόγουσας , ἐπειδὴ θαρῆτε Ἐ
 ἄλλα ζῶα δειλότερα ἀπὸ ἡμᾶς .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α ε

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐκείνοι ὅπου δυσχεροῦσι,
 παρηγοροῦνται ἀπὸ ἄλλοις ὅπου πάχουω χει-
 ῥερα .

Αλογος καὶ Γαΐδαρος.

Γαΐδαρος ἐπαίνα τὸ ἄλογον ἐπειδὴ ἕτερον πολλὰ φαγία καὶ τὸ ἐπάσρεβαν, ἔ αὐτὸς ἔ δὲ καὶ ἄχυσεν δὲν ἐχόρτεκε. Ἐ μάλισσα δὲ ἀπὸ ἐκόπιαζε πολλά. λοιπὸν ἔλαχε καὶ εὖς πολέμου, ἔ εἶδε τὸν σραπώτῳ ἀρματωμένον ἀπάνω εἰς τὸ ἄλογον, ἔ ἔφερχεν μέσα εἰς τοὺς πολεμίους. τὸσον ὅτι τὸ ἄλογον ἐπλυγώθη ἔ ἐκείτερον κακῶς. Καὶ Γαΐδαρος ἰδόντας τῆς, ἐκατηγόρησεν τότε τὸ ἄλογον πολλά.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α :

Ο Μῦθος δηλοῖ ὅτι δὲν ὀρέπεται νὰ ζηλοῦμεν τοὺς ἀρχοντας καὶ τοὺς πλουσίοις. ἀμὴν νὰ λογιζώμεθεν τὸν κίνδυνον ἔ τὸν φθόνον ὁποῦ ἔχουμ, καὶ ἡμεῖς νὰ δὲχαριστοῦμεθεν εἰς τὴν πένιαν.

Χελώνη καὶ Αετός.

Χελώνη ἐώθεα κἀλεῖ τὸν Αετὸν νὰ τὴν μάθῃ
 νὰ ἀπετάξῃ. Καὶ αὐτὸς τῆς ἔλεγε ὅτι δὲν
 ἔναε τρόπος, ἐπειδὴ ἡ φύσις τῆς δὲν τὸ εἶχεν. αὐτὴ
 δὲ μᾶλλον τὸν ἐπαρεκάλει, τόσον ὅτι τὴν πᾶνει
 εἰς τὰ νύχτα καὶ ἀνεβάξει τὴν εἰς τὸ ὕψος, ἐπειτα
 τὴν ἀφοσε. καὶ αὐτὴ ἦλθε κάτω καὶ ἔδωκεν εἰς πέ-
 ξαν. καὶ ἐσωτερίσθη.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος ἔναε εἰς ἐκείνοις ὅτι φιλονικοῦν καὶ
 ἀντιλέγουσιν τῷ φρονιμότερον, ἔβλάπτουσι τὸν ἑαυ-
 τὸν αὐτοῦ.

Ανθρώπος Φυλάργυρος.

Φυλάργυρος Ἀνθρώπος εἶπε ἔαν εἶχε τὰ ἐ-
 πούλησε, καὶ ἔκαμψεν ἓνα κομμάτι χρυ-
 σίφι, ἔπῃχεσεν εἰς τὴν γλῶσσαν, ἔκαθ' ἡμέραν
 ἐπῆ-

ἐπήγαμε ἔ τὸ ἔβλεπε. καὶ εἰς ὄπῳ τοῖς ἐργάτας
 τὸν εἶδε, καὶ μὲ τρέπον ἐπιπύδειον ἐπῆρε τὸ χρυ-
 σάφι. Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Φιλάργυρος. καὶ ἦυρον
 τὸν τόπον σκαμνῶν καὶ τὸ χρυσάφι παρμῶν.
 ἄρχησε νὰ κλαίγει καὶ νὰ μαδῆ τὰ γένια του. καὶ
 εἰς τὸν ἐρώτησε τίω αἰτίαν ἔ αὐτὸς τῆ τίω λέγει,
 ἔ εἶπε του, μὴ λυπεῖται, ἐπειδὴ ὅταν εἶχες τὸ
 χρυσάφι δὲν τὸ ἔριζες βάλει ἕνα λιθάρι εἰς τὸν
 τόπον ἐκείνον ὁποῦ εἶχες τὸ χρυσάφι, καὶ νόμιζε ὅτι
 ἔναι αὐτὸ ἐκείνο. καὶ τὸσον δέλεισε ἀξίζει. ἐπει-
 δὴ καὶ ὅταν τὸ εἶχες δὲν τὸ ἐχρειάζεσθαι εἰς καμίαν
 σου χρείαν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἂν ἔχωμεν πολλὰ σά-
 μμα, καὶ δὲν ἐξοδηάζομεν εἰς πωράγματα ἀναγ-
 καῖα, τὸσον μᾶς ἀξίζει ὡσαν νὰ μὴ τὰ ἔχωμεν.

Χλῶες καὶ Γερανοί.

ΧΗνες ἢ Γερανοί ὁμᾶ ἔβοσκαν εἰς ἓνα τόπον. Ἐΐδασιν τοὺς κωμητοὺς ἀπὸ μακρῆα. καὶ οἱ γερανοὶ ἐπειδὴ ἦσαν ἀλαφροί. ἔυκολα ἀπέταξαν, οἱ δὲ Χλῶες διὰ τὸ βάρος τὸ πάχος ὅπου εἶχαν καὶ ἔμειναν καὶ ὀπίσθησαν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅταν ἐπαρθῆ μία χώρα ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, ὅσοι εἶη πτωχοὶ καὶ ἔχουσι ὀλίγα πωράγματα ἔυκολα φεύγουσιν. ἀμὴ ὅσοι εἶη πλούσιοι σπυριότους σέκουσι. Καὶ πίπτουσι εἰς τὰ χεῖρα τῶν ἐχθρῶν.

Ψύλλος καὶ Ἀνδροπος.

ΨΥλλος ἐκάθησεν εἰς Ἀνθρώπου ποδᾶρην. Καὶ αὐτὸς ἐκράξε τὸν Θεὸν νὰ τὴ βοηθήσῃ. διὰ νὰ τὸν πιάσῃ ὁ δὲ Ψύλλος ἔφυγε ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἐκάθητον. ὁ ἄνθρωπος ἐσέναξε καὶ εἶπεν: ὦ Θεέ μου ἂν εἰς τὴν τὸ ὀλίγον δὲν μὲ βοηθήσῃς, πῶς μοῦ θέλεις βοηθήσῃς εἰς ἄλλο φειασότερον;

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος θέλει νὰ εἰπῆ, ὅτι δὲν ᾤρεται νὰ
 κερῶνται τὸν Θεὸν εἰς πράγματα μικρὰ, ἀλλὰ
 εἰς μεγάλα καὶ ἀναγκαῖα.

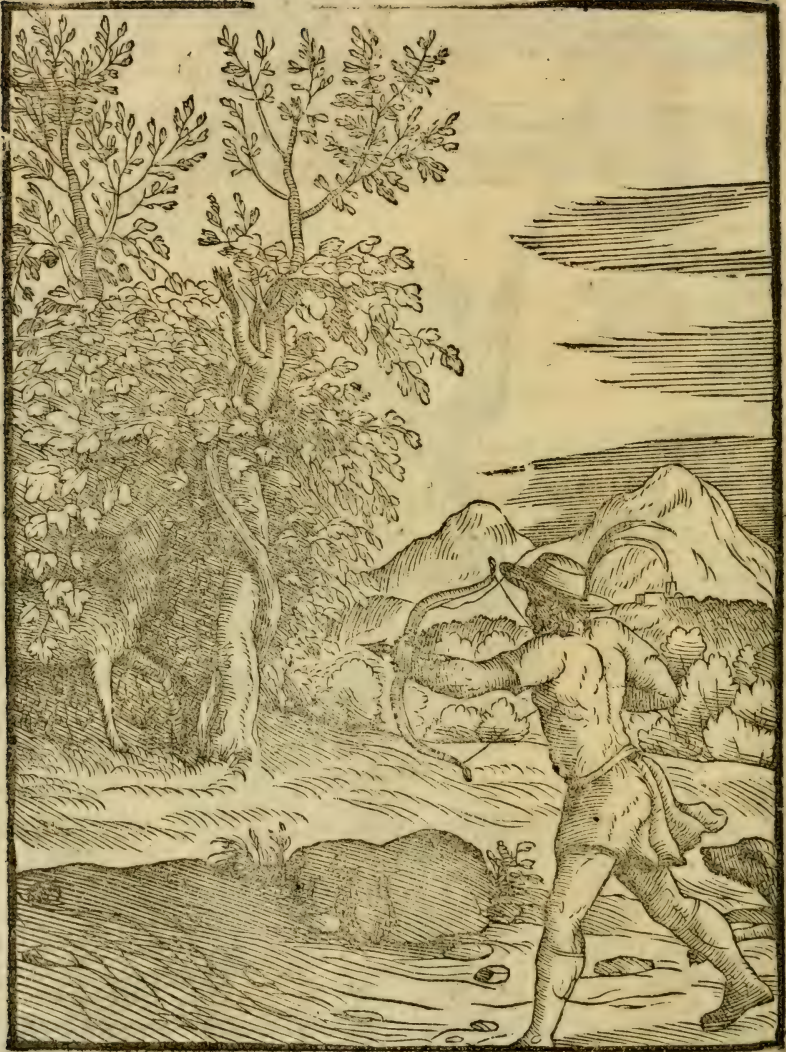
Ἀνδραποῖ καὶ Λάφι.

ΕΝα Λάφι εἶχε τὸ ἕνα τοῦ μάτι βλαμμήρον,
 λοιπὸν ἔβοσκεν εἰς τὴν ᾠθεῖα θαλασσίαν.
 καὶ τὸ μάτι τὸ γερὸν τὸ εἶχεν πρὸς τὴν γῆν, καὶ τὸ
 βλαμμήρον πρὸς τὴν θάλασσαν, μὴ ὑποπίθοντας
 ἀπὸ τὴν θάλασσαν πίπτοντες. ὁμως πνὲς ἔτυχαν καὶ
 ἐδράβονα μὲ μονόξυλον, ἔβλεποντας τὸ Λάφι,
 παρῶστος τὸ ἐδόξεσαν. Φρηνόντας τὸ λοιπὸν ἔλε-
 γε κακότηχον ἐγὼ ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἐφοβούμην νὰ πά-
 θω κακὸν, δὲν ἔπαθα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου δὲν ἤλπι-
 ζαμεῦ ἤλθε ἡ βλάβη.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλαῖς βολαῖς, τὰ μᾶλλον
 φαίνον) βλαβερα, εἶ) ὠφελιμα, καὶ τὰ ὠφελι-
 μα βλαβερά.

Λάφι καὶ Ἀμπέλιον.

Τὸ Λάφι δὲ ἀπὸ τοῖς κωνηροῖς ἐφύγεν . καὶ ἐκρύ-
πτη εἰς ἀμπέλι , καὶ ὅταν ἀπέρασαν οἱ κωνη-
ροὶ , τὸ Λάφι λογιάζοντας πῶς νὰ ἔγλυσεν , ἄρ-
χησε νὰ τρώγῃ ἀπὸ τὰ φύλλα τῆς Ἀμπέλου . Καὶ
ἐπειδὴ ἀναγκάσανε τὰ φύλλα , ἐσράφησαν οἱ κωνη-
ροὶ καὶ ἴδασιν τὸ Λάφι καὶ τὸ ἐδόξεσαν . λοιπὸν ἀποθνή-
σκοντας ἔλεγεν , ὅτι δίκαια ἔπαθα . διότι δὲν ἔπαρε-
πε νὰ ἀδικήσω ἐκείνω ὅπου με ἐφύλαγεν .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ὁ Μῦθος δηλοῖ , ὅτι ὅσοι ἀδικοῦσιν ἐκείνοις ὅ-
που τοὺς ὑεργετῶσιν , ὁ Θεὸς τοὺς κολάζει .

Λεοντάριον καὶ Λάφι .

Τὸ Λάφι ἐφύγεν ἀπὸ τοῖς κωνηροῖς , καὶ ἐμ-
πῆκεν εἰς ἓνα σπηλαίον , καὶ μέσαι ἔλαχεν
ἓνα Λεοντάρι καὶ ἐπειδὴ ὄπριάθη , ἀποθνήσκοντας

ἔλεγεν, ὡ τὸ ἄθλιον ἐγὼ φύγοντας τοὺς Ἀνθρώ-
ποις, καταάντησα εἰς νύχτα λέον-τος.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ Ἀνθρώποι φύ-
γουσι ἀπὸ μικροῦ κινδύνου, καὶ πίπτουσι εἰς με-
γαλίτεροις.

Λεοντάριον καὶ Γαῖδαρος καὶ Αλέκτορας.

Ο Αλέκτορας καὶ Γαῖδαρος ἐβόσκασι ὁμοῦ.
Καὶ κατὰ τύχην ἔβηξεν ἓνα Λεοντάρι εἰς τὸν
Γαῖδαρον. Καὶ ὁ Αλέκτορας ἐφώνηξε. καὶ τὸ
Λεοντάρι ἐσράφη, λέγουσι δὲ πνὲς, ὅτι τὸ Λεον-
τάρι φοβεῖ) πολλὰ τῷ φωνῷ τῆς Αλέκτορας.
Καὶ δι' αὐτὸ ἐφύγεν. ὁ δὲ γαῖδαρος ἐνόμισεν ὅτι
διὰ ὄνομα του φύγει. καὶ ὤρμησεν ὀπίσω τοῦ Λεον-
ταρίου καὶ κινήσας ἔσταν ἔμακρυάσιν ὅπου δὲν
ἀκούγεται πλεον τοῦ Αλέκτορας ἢ φωνῆ, ἐσράφη
τὸ Λεοντάρι εἰς τὸν γαῖδαρον ἔθανάτωσέτον. ὁ ᾗ
ἔλεγεν. ὡ κακότυχος ἔσθ' ἄγνωστος ἐγὼ, οἱ γονεῖς μου
πούει

πούρι δὲν ἦσαν πολεμίσαδες, Ἐγὼ δὲ πὶ ἀφορ-
μὴν νὰ ἔυρω νὰ πολεμήσω.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ γελοῦσι τοὺς ἐχ-
θροὺς τοὺς μὲ τὴν ἀπέγνωσιν ἀμὴ ὅταν τοὺς φέρω
εἰς τρέπον ὁποῦ νὰ ἠμποροῦν, τότε γαίρω κα-
ταπάνω τοὺς. καὶ χαλοῦσιν τοὺς.

Κιπυεὺς ἔ Σκυλλος.

Κ Ηπυεὺς Σκυλλος ἔπεσεν εἰς πηγάδην ἔ ὁ Κι-
πυεὺς ἐκατέβη νὰ βοηθήσῃ τῷ Σκυλλου.
ἔ ὁ Σκυλλος φοβούμενος ὁ μήπως καὶ Κιπυεὺς
ἐκατέβη δὲ νὰ τὴν ἀποπνίξῃ, ἐφράφη καὶ ἐδάγ-
κασε τὸν Κιπυεὺν. ὁ ὅ μὲ μέγαν πόνον ἀνέβη
ἔ ἔλεγεν. ὅτι δίκαια ἔπαδα. πὶ εἶχα ἐγὼ νὰ βοη-
θήσω ἐνὸς ὁποῦ ἀπὸς τοῦ θέλει τὸν θάνατόν τε.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

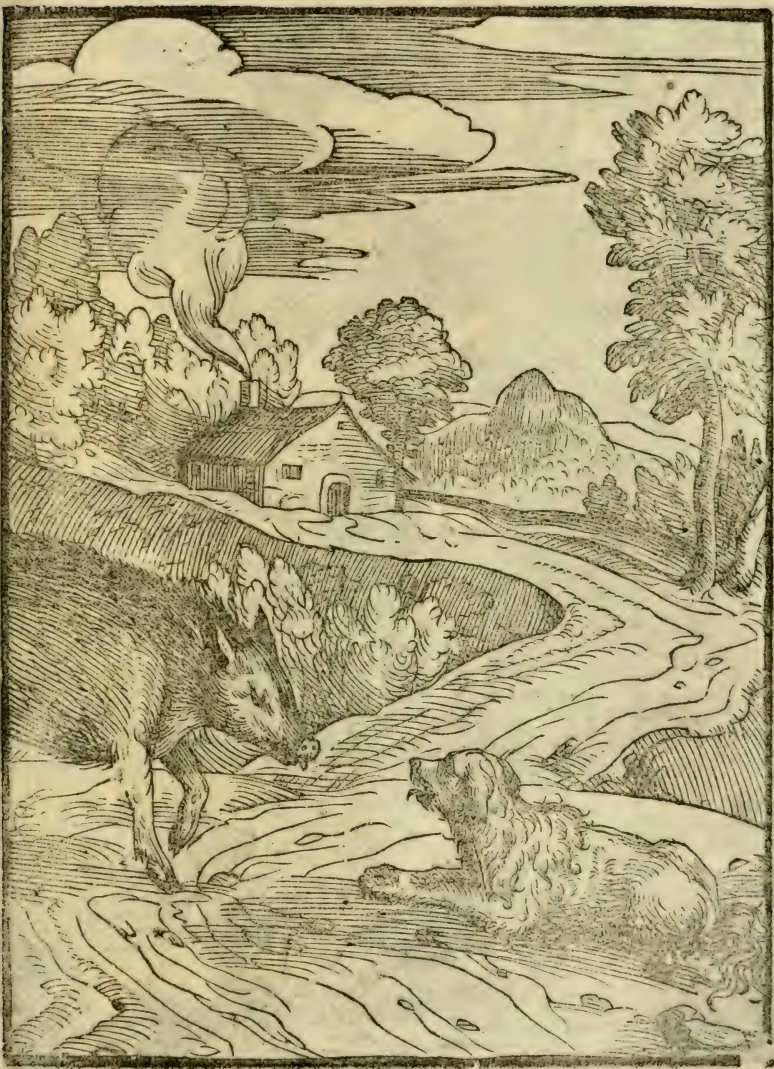
Ο Μῦθος εἶναι πρὸς ἀνθρώπους ἀχαρείσις, ὅπου ἂν τοὺς κάμῃς καλὸν σου κάμῃεν κακόν.

Σκέφα καὶ Σκύλλα.

Σ Κέφα καὶ Σκύλλα ἐφιλονικούσαν ποῖα εἶη καλογενήτεια. ἔλεγε ἡ Σκύλλα πῶς εἶναι πλέον καλογενήτεια ἀπὸ ἄλλα τὰ τετράποδα ζῶα. Καὶ ἡ Σκέφα τῆς λέγει, ἀλλὰ ἢ ξύδρε πῶς ἄπὸ τὴν ὀγλιγορομάδα σε γλυτῆς καὶ τὰ κουλουκιάσου τυφλά.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπαινοῦμεν τὰ πράγματα ὅπου γίνοντ' ἡλύγρεα, ἀμὴ ὅσα γίνοντ' καλὰ, ἔτέλεια.

Λεοντάριον καὶ Λῦκος .

Λεοντάριον ἐγήρασε , καὶ ἀρρώσθη μέσα εἰς
 ἓνα σπήλαιον , καὶ ὅλα τὰ ζῶα ἐπήγασι
 νὰ τὸν ἰδοῦν ὡς βασιλέα . μόνη ἡ Αλεποῦ ἔλει-
 ψεν . ὃ ὃ Λῦκος ἐκατηγόρησε τῷ Αλεπῷ καὶ ἔλε-
 γεν . πῶς δὲν χρήζει τὸν βασιλέα οὐδὲ κἂν ἦλθε
 νὰ τὸν ἰδῇ εἰς τῷ ἀσθένειαν του . καὶ ὀδυρῶν ἐσωσεν
 ἡ Αλεποῦ καὶ ἤκουσε τὰ λόγια τῆς γύκου . Καὶ τὸ
 Λεοντάρι ἐθυμάθη κατὰ τῆς Αλεποῦς . καὶ αὐτὴ
 ἐγύρεψε καιρὸν νὰ σωτύχη , καὶ εἶπεν ἐδένας ἀπὸ
 ὅσους ἦλθαν ἐδῶ εἰς βασιλέα ὠφέλησε ὡσάν ἐγὼ ,
 ὅπῃ ἐγύρεψα σχεδὸν ὅλους τοὺς ἰατροὺς , καὶ ἔμα-
 θα καὶ τῷ ἰαφείαν σου . Καὶ τὸ Λεοντάρι τῷ ἐπέ-
 σαξε νὰ εἰπῇ τῷ ἰαφείαν . καὶ ἡ Αλεποῦ εἶπεν . ὅτι
 ἀν γδάρης λύκον ζωντάνον ἐνδυθῆς τὸ δέρματε
 ζεσθὸ , παρὸδυρῶν δέλεις γιάνης . Καὶ ἐπειδὴ οὕτως
 ἐγένεν , ἐκείτετον ὁ Λῦκος νεκρὸς . καὶ ἡ Αλεποῦ γε-
 λῶσα εἶπεν , ὅτι δὲν ᾤφεται εἰς νὰ ἀναγκάζη
 τὸν ἀσθέντην εἰς κακοσύνῳ . μόνον εἰς ἀγαθοσύνῳ .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐκείνος ὁπῶ πάχει νὰ
 δεβάλλη ἄλλον εἰς ἀνευτελὸς καὶ δυνατῆ χεῖρα, ἔυ-
 κολα γριῖζει τὸ κακὸν ἀπάνωτου.

Κάβουρας καὶ Οφίδιον.

Ο Φις ἔ Κάβουρας ἔκαμαν φωλέαν. Καὶ ὁ
 μὲν Κάβουρας ἦτον ἀπλοῖς ἔ ἄκακος καὶ ἐ-
 παρεκάλει καὶ τὸν Οφιν νὰ γρή καὶ αὐτὸς ἀπλοῖς
 καὶ ἄκακος, ὁ δὲ Οφίς δὲν ἐπέιδετον. τόσον ὅτι
 ὁ Κάβουρας ἐπίτυχαν τὸν Οφιν ὁποῦ ἐκοιμάταν, καὶ
 τόσον ἔκαμν ὅτι τὸν ἐσκότωσεν. καὶ ὅταν ἐσκοτόθη
 τότες ἀπλωσε καὶ ἐτανύθη. καὶ ὁ Κάβουρας λέ-
 γει ἐμφορὸς ἔφωρεπε νὰ ἦσου ἀπλοῖς καὶ ἄκακος,
 καὶ δὲν ἦδελες πᾶσι αὐτὸ ὁποῦ ἔ-παδες.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσοι περιεργάζονται τὸν
 φίλον

φίλοντοίς μὲ δόλον καὶ κακίαν, βλέπουσιν μά-
λιστα τὸν ἑαυτὸν τοῖς.

Βοσκὸν καὶ Λύκος.

Βοσκὸς ἦυρε Λυκόπουλον, καὶ ἐθρεψέ τὸ ὄμιον
μὲ τοῖς Σκύλλοις. Ἐὐὐταν ἐμεγάλωσεν ἂν ἐ-
λάεαν καὶ ἄλλος Λύκος ἄρπαζε πρὸβατον, αὐ-
τὸς ἐδίωχνε ὁμοῦ με τῆς Σκύλλοις. καὶ ὅταν ταὶ
Σκυλία ἐγύριζαν, αὐτὸς ἐπήγενεν ὀπίσω τῆ Λύ-
κου, καὶ ἔτρωγχε καὶ αὐτὸς ὑπὸ τὸ κυνήγι. καὶ
πολλαῖς βολαῖς ἐσκώτονε καὶ αὐτὸς πρὸβατον, καὶ
τὸ ἔτρωγεν κρυφῶς μὲ τοῖς Σκύλλοις. ἕως ὅπῃ
ὁ Βοσκὸς τὸν ἔξάνοιξε. λοιπὸν ἐκρέμασέ τὸν εἰς
δένδρον καὶ τὸν ἀπέκτεινεν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

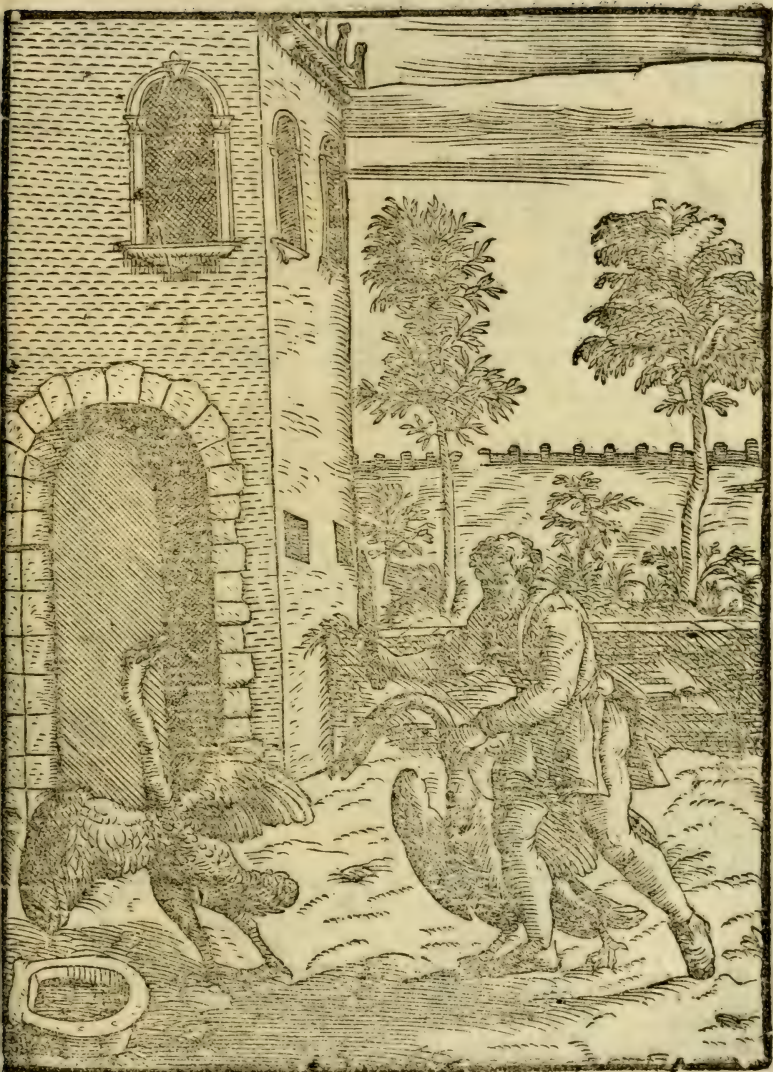
Ο Μῦθος δηλοῖ ὅσπερ τὸ ἔχει φυσικῶς νὰ κάμνη
κακῶς, ποτὲ τε δὲν κάμνει καλῶς.

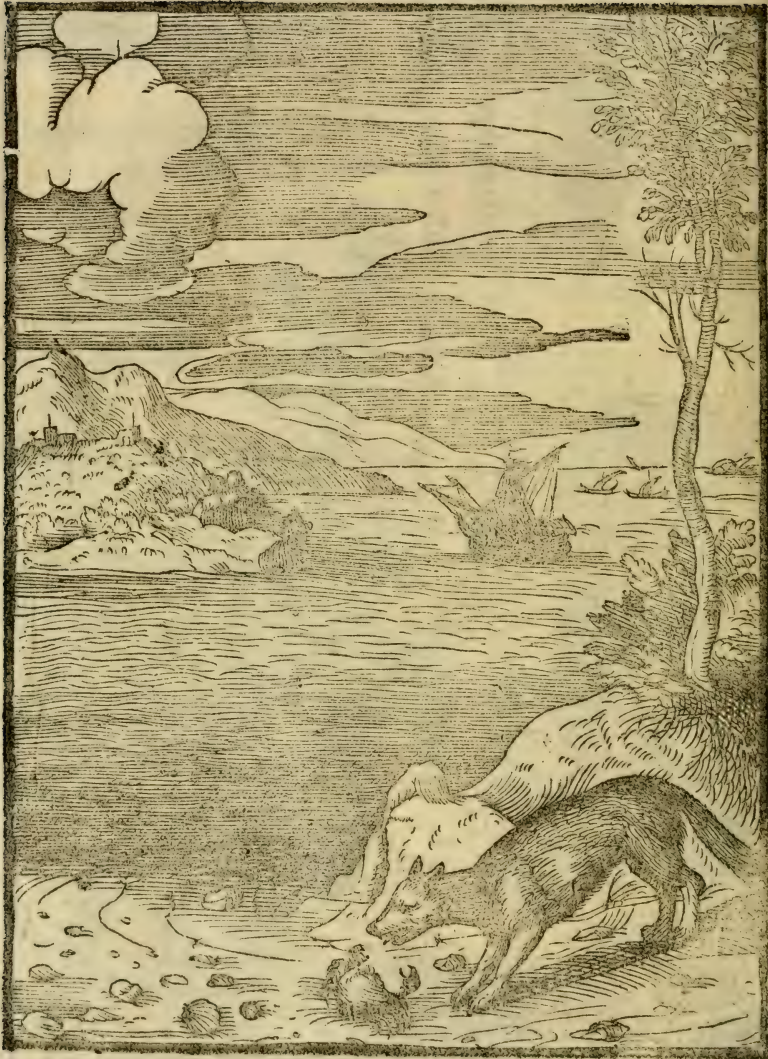
Κύννος ἢ Χιῶνα.

Εἰς ἄνθρωπος πλέσιος ἔξεφε ὀμῆ Κύννον ἢ Χιῶνα . τὸν μὲν Κύννον δὲ νὰ κελαδῆ τῶν δὲ Χιῶνα δὲ νὰ τῶν φάγη . ἢ ὅταν ἠθέλησε νὰ σφάξῃ τῶν Χιῶνα ἔλαχενύκτα, ἢ ἀπὸ τῆ Χιῶνὸς ἔπιασε τὸν Κύννον . Καὶ ἐπειδὴ ἔμελλε ὁ Κύννος νὰ σφαγῇ , ἄρχισε ἢ ἐμελάδεις , ἢ ὁ αὐθέντης του γνωρίζονται τὸν πῶς ἔστῃ Κύννος τὸν ἄφησε καὶ μετῆτον τὸν τρόπον ἐγλίτυσεν ὁ Κύννος τῶν ζωῶν του . ἢ ἀφῆθη καὶ ἔγλυσε τὸν θάνατον .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι πολλὰς φορὰς μετὰ νὰ λέγη πνὲς τὸ δίκαιον του φέρει τὸν ἄδικον θάνατον .

Κάβρας κὴ Αλεπού.

ΚΑβραας ἀνέβη ἀπὸ τῆς θάλασσαν εἰς τὸ ὄρος .
 κὴ ἡ Αλεπέε ζητόντας τροφὴν ἡῦρε τὸν Κά-
 βρα κὴ ὁπίασέν τον . κὴ ἐπειδὴ ἔμελλενὰ τὸν φά-
 γη , εἶπεν . καλὰ ἔπιθα , ἐπεὶ δὴ ἔσοντας νὰ εἶμας
 θαλάσσιος , ἠθέλησε νὰ γενῶ γεωργός .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι ὅσοι ἀφίνου τὴν τάξιν
 ποιεῖ κὴ γυρεύου ἀλλῶν , μὲ πᾶσα δίκαιον δυ-
 συχοῦσιν .

Γυναίκα καὶ Ἄνδρας .

Μια Γυναίκα εἶχε μεθυδὴν Ἄνδρα . Καὶ ἐβελήθη νὰ τὴν σωφρονίσῃ καὶ ὅταν τὸν εἶδε κρασοσυμβρόν , τὸν ἐσκόπασε εἰς τοὺς ὤμους τῆς καὶ τὸν ἐπῆγε καὶ τὸν ἀπόστρε εἰς ἓνα μνήμα καὶ ἐκλεισε τὴν θύρα . καὶ ὅταν ἐσωῆρθεν ἐκ τῆς μέθης , ἐκρουσεν ἡ Γυναίκα τὴν θύρα τῆ μνήματος . καὶ τοῦτος λέγει πῶς εἶσαι , καὶ ἡ Γυναίκα εἶπεν ὅτι φέρνω νὰ φάγωσιν οἱ νεκροὶ καὶ αὐτὸς εἶπεν . μή μου φέρῃς νὰ φάγω ἀμὴ μάλιστα νὰ πῶ . ἐπειδὴ ὅταν μου θυμῶς φαγὼ λυποῦμαι , ἀμὴ δὲ νὰ πῶ χαίρομαι . καὶ ἐπειὴν εἶπεν , ὦ κακότηχ' ἐγὼ , ὅτι ἔυκερα ἐκόπασα ἐπειδὴ ἐσὺ ὄχ' ἄριστον δὲν ἐπαυδύθης . ἀμὴ καὶ χειρότερος ἔγινες .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α :

Ο Μῦθος δηλοῖ πῶς δὲν ὀρέπεται ὁ ἄνθρωπος νὰ ζήκῃ πολὺν καιρὸν εἰς ταῖς κακὰς πράξεις .

δὲν

ὅταν ὑποκίση τὴν ἕξιν τοῦ κακῆ, εἶ) πλέον
ἀδύνατον νὰ διαρῶθῃ.

Σαρκίως.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ἀγόρασεν ἕνα μῶρον. καὶ ἐνό-
μιζεν ὅτι διὰ τὴν ἀπλησίαν οὐδὲν τῆς ἑ-
καμνει ὁ παῖς τοῦ ἀνδέντης ἦτον μῶρος. λοι-
πὸν ἀρχίζει νὰ τὸν πλύνῃ καὶ νὰ τὸν τρύβῃ εἰς λουτρα
ὄλιον τὴν ἡμέραν νὰ ἀσπείσῃ. ὁ μῶρος ἔχει μόνον
δὲν ἀλλάξῃ τὸ χεῖμα τοῦ ἀμὴ δὲν τὸ πολὺ τρύ-
ψμον ἀρρώσῃσε.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι μένουσιν τὰ φυσικὰ ὡσὰν
ἦσαν δὲν τὴν ἀρχὴν.

Γυναικα Μάντισα.

Γυναικα Μάντισα ἐμάντασε . καὶ ἔλεγον ὅτι
 Διῶα) νὰ πάωσι ἐπὶ τὴν κακὴν τύχην καὶ
 τὴν ὀργὴν ὀλουσῶν καὶ μ' αὐτὰ ἐκέρδιζε . πρὸς ᾧ
 τὴν ἐκατάδωσαν εἰς τὸν κελὸν τῆς χώρας ὡς ἀ-
 σεβήτριαν . καὶ ἀποφάσισάν τινι εἰς θάνατον . εἰς ᾧ
 τὴν εἶδε ὁποῦ τὴν ἔσυρναν , καὶ εἶπε . ὦ καλή σὺ ὁ-
 πῶ ἔλεγες νὰ πάωσις τὴν ὀργὴν καὶ τὴν κακὴν
 τύχην , πῶς τὴν ὀργὴν τῆς κελτῆς δὲν καταπερῆνης

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι πολλοὶ ἀνθρώποι , λέ-
 γουσι ὅτι νὰ κέρωσι μεγάλα πλεονεκτήματα . καὶ ὅτι
 μικρὰ δὲν διώκοντα νὰ κερῶσιν .

Γνωῖκα χῆρα εἶχε δουλόφραις.

Γνωῖκα χῆρα εἶχε δουλόφραις, καὶ πᾶσα νύκ-
 τα, ταῖς ἀσύκονε εἰς δουλείαν, ὅταν ἔκρα-
 ζεν ὁ Αλέκτορας. τὸ λοιπὸν αἱ δουλόφραις ἐβου-
 λούθησαν νὰ σκοτώσῃ τὸν Αλέκτορα, διότι ἐξύ-
 πνιζε τὴν κυρά τοις, καὶ ὅταν ἐπνιξαν τὸν Αλέκ-
 τορα, ἐσωέβη καὶ ἔπαθαν χειρότερα, ἐπειδὴ ἡ
 κυρά τοις δὲν ἐγρύκα τὴν ὥραν, καὶ ταῖς ἀσύκονε
 πλέον ἀρρότερα τῆς νυκτός.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσα βουλόματα δὲν γί-
 νονται καλὰ, γίνονται αἴτια τῆς κακῆς.

Τετζόνι.

Απομίαν θυεῖδα ἐπρέματον ἕνα Τετζόνι ἡ-
 ρουω γρύλλος, καὶ ἕτερα γούδιε. καὶ ἡ νυκτε-
 εῖδα τὸ ἐρόψισε, διὰ τὴν αἰτία τὴν ἡμέρα ἡσυχά-

G

ςθ.

ζή, τὴν δὲν νύκτα τραγεδῆ; καὶ αὐτὸ εἶπεν. ὅτι
δὲν τὸ κἀμνει ἔκκερα, ἐπειδὴ τὴν ἡμέραν ἐτρα-
γούδιε καὶ ἐπάση. Καὶ ἀπὸ ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐ-
σωφρονίσθηκε. ἡ δὲ νυκτείδα εἶπεν, ἀλλὰ τὰρα δὲν
σοῦ κἀμνει χρεία νὰ φυλάγῃτε, ἀμὴ ἔφρεπε πρὶν
νὰ σε πιάσω.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ ὑστερινὰ μετανιόματα
ποσῶς δὲν ὠφελοῦσιν.

Κοχλαίαις.

Γεωργοῦ παιδὶ ἐψῆσε Κοχλαίαις. καὶ ἐπει-
δὴ ἐξυζαν εἶπεν. ὦ κἀκίσα ζῶα. τὰ αὐτή-
πάσας κέρον), καὶ ἐσεῖς τραγεδῆτε;

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσα πράγματα δὲν γίνονται
μὲ τὸν καιρὸν ὅλα εἶναι ὀνειδισμῆα.

Γάτα

Γάτα .

Η Γάτα ἐμπήκεν εἰς ἐργαστήριον χαλκῆως , καὶ ἤυρε τὸ εἰνᾶει , καὶ ἄρχισε νὰ τὸ γλύφῃ . Καὶ ἐπειδὴ ἔξυε τὴν γλῶσσαν της , ἔρριπεν αἷμα πολὺ , ἔ αὐτὴ ἐνόμιζε ὅτι κρέας ἔλειχε . ἕως ὅτε πᾶσαν τὴν γλῶσσαν τὴν ἐχάλασεν .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος ἐστὶ περὶ ἐκείνους ὅτι δὲ νὰ φιλοφεικοῦν , ἔ νὰ ἀνπλέγουν , βλάπτου τὸν ἑαυτόντοιν .

Γεωργός .

Γεωργός ἔσκαπτε ἔ κατὰ τύχην ἤυρε χρυσάφι , καὶ πᾶσαν ἡμέραν ἐπίμα καὶ ἐπαροικιῶν τὸν τόπον ὅπου ἤυρε τὸ χρυσάφι . καὶ ἡ τύχη εἰς ἀθή καὶ εἶπεν . ὦ καλὲ σὺ δὲ τί ταῖς τιμαῖς ὅπου παρέπου ἐμένα ταῖς δίδεις ἀλλωνάδιν ; ἤξώρε ὅτι ἐγὼ σὲ ἐπλέπισα ἐπειδὴ ἂν καρὸς ἔλθῃ ἔ τὸ χρυσάφι ὅπου ἤυρες ὑπάγει εἰς ἄλλον , ἤξώρε ὅτι τότε ἐμδύα τὴν τύχην δέλης κατηγορήση .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πρέπει νὰ γωρίζωμεν
ἐμείνον ὁποῦ μὰς βεργετῆι, ἔ δὲ κείνου νὰ διδά-
μη πικρῶ ἔ νὰ ἔχωμεν χάριν.

Μύγες καὶ Μέλι.

ΕΙς ἓνα ἀνώγειον ἔχυθη Μέλι. καὶ αἱ Μύγες
κέρνοντες ἀπάνω νὰ φάγωσιν τὸ Μέλι. ἐκώ-
λυσαν τὰ πόδες τοῖς, ἔ δὲν ἠμπόρεσαν πλέον νὰ
ἀπιτάξουσι. καὶ ἐπειδὴ ἐπνίγονταν ἔλεγον. ὦ κα-
κότυχοι ἡμεῖς. ὅτι δεῖ ὀλίγη τρωφίῳ δπο-
θυήσομεν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὺς ἀνθρώπους ἡ λαί-
μυργία ἔ ἡ λείψουδα τοὺς ἐχάλασε, καὶ ἀπώ-
λεσαν.

Τεάγος καὶ Λῦκος .

ΤΡάγος ἔμεινεν ὑπὸ τῷ σωτηροφίᾳ του , καὶ εἰς Λῦκος τὸν ἐκωήσα . Καὶ ἐπειδὴ ἐσύμωσεν , ἐγράφη ὁ Τεάγος καὶ εἶπε τῷ Λύκου . ὦ Λύκε ἐγὼ μέλλω νὰ γινῶ φαγῆσου , καὶ δὲ νὰ μὴ ἀπεδάνω πιεραμῆδος , τραγῆδισα μου νὰ χορέψω . καὶ ὁ Λύκος ἐτραγούδιε , καὶ ὁ Τεάγος ἐχορούε . τόσον , ὅπ ἤκουσαν οἱ Σκῦλοι καὶ ἔδραμαν καὶ ἐδίωξαν τὸν Λύκον . ὃ ἢ Λῦκος ἐγράφη εἰς τὸν Τεάγον καὶ λέγει . Δίκαια ἐπαθα , ὅπ ἔσοντας νὰ εἶμαι μάγειρος , δὲν ἔπαρεπε νὰ γινῶ Τραγῆδιστής .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ . ὅπ ὅσοι δὲν κάμνουσι τῷ τέχνῳ τοῖς ἀμὴ μετὰ χειρίζον ἄλλῳ ὅπου δὲν κατέχου , πίπτουσι εἰς δυσχρίαν .

Ανθρωποι δύο.

Δ Το πῖνός ἐπειπαύσαν εἰς μίαν τραῖτα ἔ-
 ὁ εἰς ἦυρεν ἕνα τζεκούρι. καὶ ὁ ἕτερος τὸν ἐ-
 ᾤδα κάλιε νὰ μὲν λέγῃ ὅτι ἔυρηκα, ἀμὴ δυρῆκα-
 μιν. Καὶ μετ' ὀλίγον παύσαντες, ἔχασαν τὸν
 τζεκούρι. Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ τὸ εἶχεν ὄρι, ἔλε-
 γεν ὅτι ἔχασαμε τὸ τζεκούρι. αὐτὸς λέγῃ. μὴ λέ-
 γε ἔχασαμιν, ἀμὴ ἔχασα. ἐπειδὴ ὅταν τὸ ἦυρες δὲν
 ἔλεγες δυρῆκαμιν, ἀμὴ δυρῆκα.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α :

Ο Μῦθος λέγῃ, ὅτι ὅσοι δὲ μεταλαμβάνουσι
 εἰς τὰ δυστήματα ἐδὲ εἰς ταῖς δυστυχίαις ἐ-
 βέβαιοι φίλοι.

Ανθρωπος ἔσκυλοι.

Α Νθρωπός τις εἶχεν σκύλους δύο. Ἐτὸν ἕνα
 ἔμαθε νὰ κωηγᾶ, καὶ τὸν ἄλλον νὰ φυ-
 λάγη τὸ σπῆτι, καὶ ὅταν ὁ κωηγὴς σκύλος ἔφερ-
 νε κωηγή, ἔτρωγε ἔο σπητικὸς τὰ μερπικόντου·
 καὶ ὁ κωηγὴς σκύλος ἐμάνιζε, ἔλεγε γὰρ ὅτι ἐγὼ
 κοπά-

κοπιάζω, ἢ κινδυνεύω, ἢ αὐτὸς κἀδεται εἰς τὴν
 σπήν, ἢ τρώγει ἀπὸ τοῦ κόποι μου, καὶ δὲν κἀ-
 μνει ἐν ἧ πίπτει. Καὶ ὁ Σκυλλος ὁ σπιητικός λέγει·
 μὴ μέμφεσαι ἐμὴν. ἀμὴν ἔ' αὐθέντηρας. ὅπου δὲν
 μὲ ἔραδε νὰ κευηγῶ, ἐμὴ νὰ ξεφωμαι ἀπὸ τοῦ
 κόποι τῆς ἄλλων.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ οἱ νέοι ὅπου δὲν ἤξουσιν
 εὖ καμῖαν τέχνην ἐδὲ θεωροῦσιν ἡ γραμματικὴν
 δὲν ἄρκει νὰ τοῖς μεμφόμεσθαι, μόνον τοῖς γυνεῖς
 τοῦ ὅπου δὲν ἐπιμελουῦνται νὰ τοῖς μάθωσι.

Τραγωδισίς.

Τραγωδισίς κακόφωνος ἐξάγει συχρὰ εἰς
 ἓνα σπήν δολοσκάπασον, ἔ' κενεργουας
 βεσουλόν. ἀντιπαλόντας τὸ λοιπὸν ἡ φωνή του, τῆ
 ἐφάνη πολλὰ καλή, ἢ νόσιμη. Δὲ τῆτο ἐδάρεψε
 ἔ' ἐπῆγε ἔ' εἰς τὸ δέαξον νὰ τραγωδήσῃ. ὅπου τρα-
 γωδόντας κακὰ ἔ' ἀδέξια, ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν λαὸν
 μὲ ραυδαῖς ἢ ὑβρισίαις.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος εἶ) ἐναντίον εἰς ἐκείνοις ὅπου μιλόν-
 τας μοναχίταις, τοὺς φαίνε) νὰ ξέβρω νὰ στυ-
 χαίνουσι ἔμφορα ἀμὴ ὅταν λάχουσι νὰ μιλήσωσι
 ἐμπερὸς ἀ εἰς ἄλλοις φαίνεται ἢ ἀμάθεια τοῖς, ἔ
 ἔτ ζι κα(αφρονουῶ).

Κόρακας.

Κ Ορακας ἐπέειπε . Καὶ βλέποντας εἰς τὸ πωθ-
 σήλιον ὀφίδι ὅπου ἐκοιμᾶται , τὸ ἄρπαξε
 τὸ ἧ φίδι ἐσάφη ἔ ἐδάγησε τὸν κόρακα . καὶ
 ἐπειδὴ ὁ Κόρακας ἀπέθνησκε , εἶπεν , ὦ κηρότυ-
 χος ἐγὼ , ὅπου τέτοιον ἔυρεμα μὲ ἔλαχον , ὅτι ἀπὸ
 τῆς ἀποθνήσκω .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ πῶς κάποιοι τυχέουσι εἰς κέρ-
 δη ὅτε τοὺς πωροῦσι τὸν χαλασμένους .

Κουεῦνα .

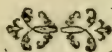

Κουρούνα.

ΕΙς ὑπίασεν μίαν Κερούνα, καὶ ἔδρασε τῆς εἰς τὸν πόδα κομᾶν χονίον ἔδρασε τὴν τῆ παιδίου να πέζει. Ἐπειδὴ ἡ Κουρούνα δὲν ὄχρασεῖτο να σέκεται μετὰ τοῖς ἀνθρώποις, ἤρκεν ἀδειαν καὶ ἔφυγεν, καὶ πηρόντας εἰς τὰ δένδρα, κατὰ τύχην ὑπίασεν τὸ χονίον ὅπερ ἦτον εἰς τὴν πόδι τῆς, ὑπὸ τοῖς κλάδοις τῆ δένδρου, λοιπὸν ἔμελε να ἀποθάγη, καὶ εἶπεν. ὦ κακότυχη ἐγὼ, ὅτι δὲ να μὲν ὑπομῶω να δουλεύω ἀνθρώποις, ἐλαθάσκη, καὶ πάρα χάνω τὴν ζωὴν μου.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πνὲς θέλει να λυθῶθῶσιν ἀπὸ μικρὰς κινδύως, λοιπὸν λαθάνον) καὶ πίπτειν εἰς μεγαλίτερας.

Νυκτερίδα & Γάτα.

Νυκτερίδα ἐπιάσθη ἀπὸ Γάτα, λοιπὸν ἐπαρε-
κάλει τὴν Γάτα νὰ τὴν ἀφήσῃ. καὶ ἡ Γάτα
εἶπεν ὅτι ἀδιώτατον εἶναι, ἐπειδὴ φυσικὰ ἐχθρεύεται
τὰ πετόμυρα. καὶ ἡ Νυκτερίδα εἶπεν, ὅτι δὲν εἶναι πε-
τούμυρον, ἀλλὰ ποντικός, καὶ ἔπος ἀφήθη. Καὶ πάλιν
ἐμέγαλίσθη, ὑπὸ τῆς Γάτας, καὶ ἐπώρθη κάλει
νὰ τὴν ἀφήσῃ. Ἐπὶ ἡ Γάτα λέγει ὅτι φυσικὰ εἶναι
ἐχθρὸς τῶν ποντικῶν, καὶ ἐκείνη λέγει ὅτι δὲν εἶναι
ποντικός, ἀλλὰ Νυκτερίδα. Ἐπὶ πάλιν ἀφήθη ἐλυ-
τρώθη τὸ λοιπὸν. Ἐταῖς δύο βολαῖς δεῖ νὰ ἀλλά-
ξῃ τὸ ὄνομά της καὶ ἐκέρδησε τὴν ζωὴν της.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅταν εἶναι καιρὸς καὶ κιν-
δυνώδης τις νὰ ἀλλάξῃ καὶ χῆμα καὶ ὄνομα εἶναι
ἀρμόδιον, πλὴν μὲν τὸν καιρὸν.

Αἰθερώπης,

Ανθρώπος & Σάτυρος.

Σάτυρος καὶ Ἀνθρώπος ἐφιλιώθησαν, καὶ ἔπεσαν ὁμῶς. ἦτον ἡ καιρὸς χειμῶνος, καὶ ὁ Ἀνθρώπος ἄπο τῆς ψυχῆς ἔβανε τὰς χεῖρας του εἰς τὸ σῶμα καὶ ἐζέσενε. & ὁ Σάτυρος τὸν ἠρώτα δὲ πῶς ποιεῖ ἕτως. & αὐτὸς εἶπεν ὅτι δορμαίνω τὰς χεῖρας μου. μετ' ὀλίγον ἤφεραν φαγιζεῶν, καὶ ὁ Ἀνθρώπος τὸ ἐφύσα νὰ τὸ ψυχρῆνι. & πάλιν ὁ Σάτυρος ἠρώτα δὲ πῶς τὸ κάμνει. Καὶ εἶπεν ὅτι ψυχρῆνω τὸ φαγι. & ὁ Σάτυρος εἶπεν ὅτι ἀπ' ἐδῶ & ἐμπαρὸς δὲν θέλω τῆς φιλίας σου, ἐπειδὴ ἄπο τὴν σῶμά σου ὄυγάνης & τὸ θερμὸ & τὸ ψυχρὸ.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἄρεται νὰ φύγωμεν ἐκείνους τοὺς φίλους ὅπου δὲν ἔχου ὁμοία τὰ καμμάτα μετὰ λόγια.

Ζώς καὶ Ερμῆς.

Ο Ζώς ἀπέσειλε τὸν Ερμῆν, εἰς τιῶν γυνῶν ἄδωσιν εἰς ὅλους τοὺς τεχνίτας ἕνα μῆρον ἀπὸ τὰ ψύματα. καὶ νὰ μετρήσῃ πᾶσα ἐνὸς μίαν οὐγίαν ψύματα. Καὶ ἔδωκεν πάντων τῆς τεχνίτης, μόνον ὁ τζαγκάρης δὲν ἔσωσε νὰ πάρῃ, καὶ ἦλθεν ὕστερον. λοιπὸν ὅσον ψεῦμα καὶ ἂν ἔμεινε ὅλον τὸ ἐσωάξε καὶ τὸ ἔδωκε τῷ τζαγκάρῃ. Καὶ δευτέρου ἐσωέβη ὅτι ὅλοι οἱ τεχνίταις εἶναι ψύσαις, καὶ πλείοντες οἱ τζαγκαράδες.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ὁ Μῦθος εἶναι περὶ ψευδολόγους τεχνίτας.

Λῦκος καὶ Πρόβατον.

Λύκος ἀπὸ σκύλοις ἐδαγκάθη. καὶ ἔπαχε κακῶς, λοιπὸν ἐπέμνα καὶ ἐπρωκάλει ἕνα πρόβατον, λέγοντας νὰ τὸ φέρῃ νεθὸν νὰ πῆ. καὶ ἔλεγε

ἔλεγεν, ὅτι ἂν σὺ μοῦ δώσης νὰ πῶ, ἐγὼ θέλω ἔυρη
νὰ φάω. τὸ ἧ πρὸς βατὸν ἀπεκείθη ἀλλὰ ἐὰν ἐγὼ
σου δώσω ποτὸν, θέλεις κάμη φαγὴ ἐμὴν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος εἶπεν πρὸς ἄνδρα κακοῦργον, ὅπου μὲ
ἐπόκεισιν πάχει νὰ γελάσῃ τοὺς ἄλλοις.

Κλέπτες Ἐ Αλέκτορας.

Τινὲς κλέπται ἦλθασιν εἰς ἓνα σπήλιον καὶ δὲν ἦ-
ραν ἄλλο νὰ πάρω μόνον ἓνα Αλέκτορα.
Καὶ ἐπύραυτον καὶ ἐδράβησαν. Καὶ ἐπεί δὴ ἐμελλεν
ὁ Αλέκτορας νὰ σφαγῆ, ἐπώρα κάλιε τοὺς κλέπτας
νὰ τὸν ἀφήσῃν, ἔλεγε ἧ πῶς ἓνα χρήσιμος εἰς τοὺς
ἀνθρώπους. Διότι τοὺς ἀσύκωνε τῶν νύκτα εἰς τῶν
δουλείαν. Καὶ οἱ κλέπται εἶπον. ὅτι μάλις α δὲ
τῆτο φρέπει νὰ σὲ σφάξωμεν, ἐπειδὴ ἂν ἐκείνοις
εἰσुकόνης, ἐμᾶς δὲν ἀφίωης νὰ κλέπωμεν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσα εἶναι εἰς ὠφέλειαν τῆς
καλῆς ἀνθρώπων, αὐτὰ εἶπεν εἰς ζημίαν τῆς κακῆς.

Λαγοί .

ΟΙ Λαγοί ένα καιρόν ἐπολεμοῦσαν με τοῖς
 Αετοῖς . Καὶ ἐπαρεκάλεον ταῖς Αλκυόνας
 νὰ τοῖς βοηθήσωσι . καὶ αὐταὶ εἶπον , βοηθήσῃ σᾶς
 ἢ θέλαμι ἂν δὲν ἠξέθεαμε ποῖοι εἶσε καὶ τίνας πο-
 λεμάτε .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ .

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι ὅσοι πιάνονται με μεγα-
 λίτερις , οἱ τοιοῦτοι καταφρονοῦσι τὴν ζωὴν τοῖς .

Μύρμηκας .

ΛΕγχεον ὅτι ὁ Μύρμηκας τὸ παλαιὸν ἦτον
 ἄνθρωπος γεωργός . καὶ δὲν δὶχαρειεῖτον
 διὰ τοῖς κόποις του , ἀμὴ καὶ τῶν γόνων τοῖς καρποῖς
 ἐκλεπτε κρυφὰ . καὶ ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἐβαρέθη τὴν
 πλεονεξίαν του , τὸν ἐμετεμόρφωσεν εἰς τὸ ζῶον .
 Καὶ αὐτὸς τὴν μορφὴν ἀλλάξεν , ἀμὴ τὴν γνώ-
 μιν

μῶν δὲν τὴν ἄλλαξεν. ὅπως τὴν σήμερον εἰς τὰ
 χροάφια τὰ ξένα, ὡς πατεῖ καὶ μεζώνει τοὺς καρ-
 ποὺς διὰ λόγου.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι ὅσοι εἶναι πονηροὶ φυσικῶς,
 ἂν πολλάκις καὶ ἀλλάξωσι τὴν μορφὴν, ἀλλὰ τὴν
 γνώμην καὶ τὸν τρόπον δὲν ἀλάσσω.

Κουρῦνα καὶ Πειριεαί.

Κουρῦνα ἐβάβη εἰς Πειριεῶνα, ἔτι δὲ τὰς
 Πειριεαῖς πῶς ἐξέφοντα καλὰ, ἐλόβηκε
 τὸν ἑαυτῆς ἐβόσκε ὁμῶς μὲ ταύτας. αἱ δὲ Πει-
 ρεραὶ ἐσιωπῆσαν, νομίζοντας ὅτι εἶναι καὶ αὐτὴ Πει-
 ρεαί. Καὶ μίαν ἡμέραν ἐπράξε σάν Κουρῦνα,
 καὶ αἱ Πειριεραὶ τὴν ἐξάνοιξαν ὅτι δὲν ἦτον Πει-
 ρεαί, καὶ ἤδηραν ἔιδωξάντῳ, καὶ αὐτὴ ἐσρά-
 φη εἰς ταῖς ἄλλαις Κουρῦναις, καὶ πάλιν αὐταῖς
 ὅταν τὴν ἴδασιν ἀπεισμένῳ τὴν ἐδίωξαν. καὶ
 ἐπειδὴ ἐπεθύμησε νὰ ἀλλάξη ζωὴν, διότιχε ἔ-
 ὑπὸ ταῖς δύο.

ρίη ΑΙΣΩΠΟΥ.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ. ὅτι πολλαῖς βολαῖς ἢ πλεονεξία μᾶς κἀμνεῖ ἔ χάνωμεν ἢ ἐκεῖνα ὅπου ἔχωμεν εἰς χείρας.

Γαῖδαρος καὶ Αλουποῦ.

Γ Αἰδαρος ἐνόθη δέρμα Λεονταίου, ἢ ἐφόβιζε τὰ ἄλλα ζῶα. Καὶ ἠδέλισε νὰ φοβήσῃ ἢ τῷ Αλουποῦ. ἢ ἄυτη εἶπεν, ἀλλὰ ἢ ἐγὼ φοβηθῆ σὲ ἢ θελα ἂν δὲν ἢ θελα σὲ ἀκίσση νὰ ἀγαείξῃς.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ. ὅτι τινὲς τῆς ἀπαυδύτων εἰς ἐκείνοις ὅπου δὲν τοῖς ἠξέδωρον φαίνον) ὅτι ἠξέδωρον. πλεὺ δὲ τὰ λόγια τοῖς γνωρίζον).

Γεωρ-

Γαΐδαρος καὶ Κόρακας .

Γαΐδαρος ἦτον πληρωμένος εἰς τὴν ράχην καὶ ἔβοσκε, καὶ εἰς Κόρακας ἐπάθισεν ἀπάνω του καὶ τὸ ἔτεσσε τὴν πληγὴν. Καὶ ὁ Γαΐδαρος ἐφώναζε καὶ ἐπῆδα. ὁ δὲ γαϊδουεἰάρις ἐσώρειν ἐκ μακροῦ καὶ ἐγένετο. καὶ εἰς Λῦκος εἶδε καὶ εἶπεν. ὦ κακότυχοι ἡμεῖς, ἐμῶς μόνοννὰ μᾶς ἰδοῦσι μᾶς θιῶχενον καὶ τούτοις σέκου καὶ τοὺς χαιέρονται.

Α Λ Α Η Τ Ο Ρ Ι Α .

Ὁ Μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ κακοὶ ἀνθρώποι μόνοι νὰ φανοῦσι γινώσκονται.

Γαΐδαρος Ἀγέλιος.

Γαΐδαρος Ἀγέλιος εἶδεν ἄλλον Γαΐδαρον ἤμερον εἰς τὸ περσῆλιον καὶ ἔβοσκε. λοιπὸν ἦλθε καὶ τὸν ἐπάθισεν εἰς τὴν παχύτητα καὶ εἰς τὴν λαμπερότητα τῆς τριχῶν τῶν, εἰς τὴν πολλὴν τεσφιλὴν ὁποῦ εἶχε. Καὶ μετ' ὀλίγον τὸν εἶδε φορτωμένον, ἐ τὸν Γαϊδουεἰάρι ἐξόπισθεν μὲ τὸ ράσθι κτύποντάς τον συχνὰ. καὶ εἶπεν, ἀλλὰ ἐγὼ πλέον

ριβ' ΑΙΣΩΠΟΥ

δὲν σὲ ἐπαινᾷ. διότι τὴν καλὴν τύχην καὶ τὴν
τρυφὴν δὲν τὴν ἔχεις χωρὶς μεγάλων κακῶν καὶ
κινδύνων.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι δὲν εἶναι ζηλωτὰ ὅσα κέρ-
δη εἶναι μὲ κινδύνους καὶ φόβους.

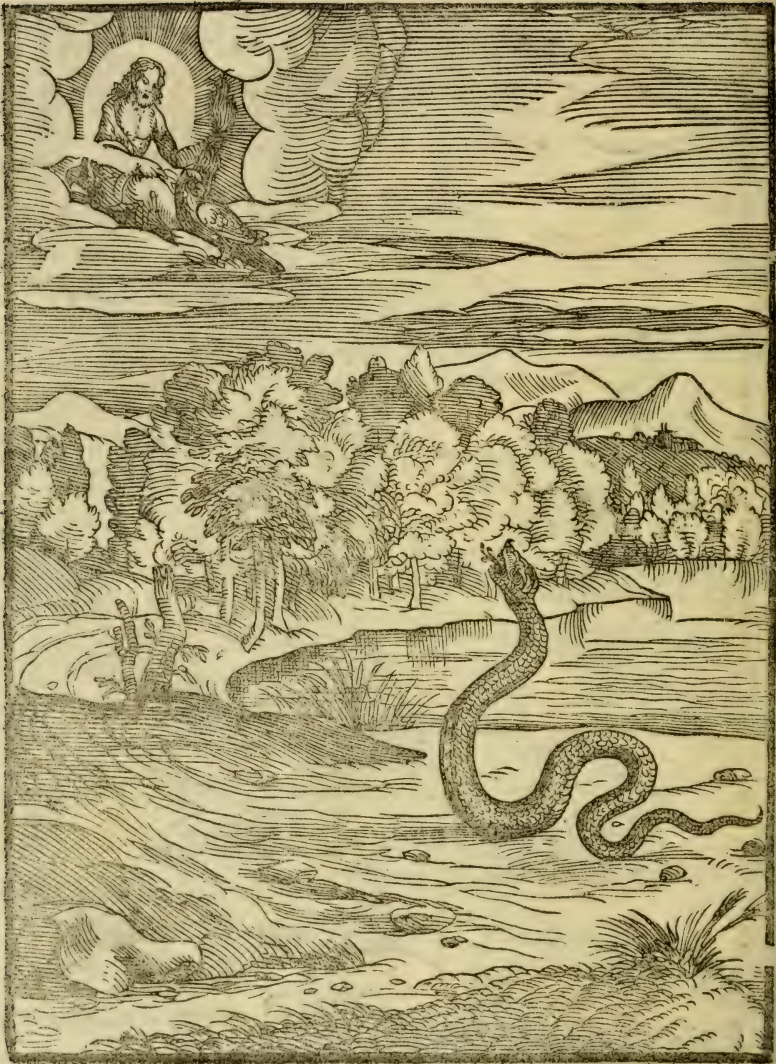
Ορνιθα Ἐ Χελιδῶνα.

Ορνιθα ἤρκεν αὐτὰ τοῦ ὀφιδίου, ἔ μὲ ἐπι-
μέλειαν ἐθέρμαινε καὶ τὰ ὀκλύσα. μία
Χελιδῶνα τὴν ἴδεν καὶ λέγει τῆς ὦ πελελὴ, δὲ
τί τὰ ἀναξέφης; ὅπου ἂν ἀξήσειεν ἐσένα ὡς φάτις
θελούσι βλάψῃ;

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἢ κακία ἢ πονηρία, δὲν
ἔχει ἡμεροπῆτα, μὲ ὅσα καλλὰ καὶ διεργασίας τῆς
νῆπις.

Οφίδιον .

ΤΟ Οφίδι τὸ ἐπάτησαν οἱ ἄνθρωποι, ἔπα-
ραπνέθηκε πρὸς τὸν Δία. καὶ ὁ Ζεὺς τὸ εἶ-
πεν ἄν τὸν πρῶτον ὅπῃ σε ἐπάτησε ἢ ἤθελες διαγ-
κᾶσι, ὁ δὲ δεύτερος δὲν ἤθελῃσε πατήσι.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅσοι ἀντιπέκουε εἰς τὸ πρῶ-
τον, γίνοντο φοβεροὶ ἔ μετὰ ταῦτα.

Πεισερά.

Πεισερά ἐδίψα: ἔ ὡς ἴδεν εἰς ἓνα τοῖχον
ζωγραφισμῶνον εἰς ἓνα ἀγγεῖον, νερὸ ἐνόμι-
σεν ὅτι ἐξ νερὸ κατὰ ἀλήθειαν. ἔ ἦλθεν εἰς αὐτὸ με-
βίαν πολλὴν, καὶ δὲ τὸ ἔ μεγάλην βίαν ἐσωτέ-
ψε τὰ πεισεράτης, ἔ ἔπεισε κάτωθεν. Καὶ πνὲς ἐδρα-
βήσαν ἔ τὴν ἐπήρασαν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσοι μεταχειρίζονται
 πεινύματα μετ' ἐπιβίαν, (ἔκ' ἐκ' συλλογίζον),
 βάνουσι τον ἑαυτὸν τοις εἰς κίνδυνον ἔσπύλειαν.

Αλογον ἔΓαΐδαρος.

ΑΝθρωπος τις ἔχεν ἄλογον ἔΓαΐδαρον φορ-
 παρδία. Ἐἰς τὸν δρόμον εἶπεν ὁ Γαΐδαρος
 τῷ ἀλόγῳ. ἔπαρε ὀλίγον ἀπὸ τὸ φόρτομά μου ἕν
 δέλης νὰ εἶμαι ζωντανὸς ὅμως. τὸ ἄλογον δὲν κί-
 δέλησε. ὁ ἔΓαΐδαρος ἀπὸ τὸν πολὺ κόπον, ἔπε-
 σε, καὶ ἐξέπνυσε. Καὶ ὁ ἕθύντης του. ὅσα ἔκ' ἄν
 ἐβάσταζεν ὁ Γαΐδαρος, ὅλα τὰ ἔβαλεν εἰς τὸ ἄλο-
 γον. ὁμοίως ἔγδαρε ἔκ' τὸν Γαΐδαρον ἔβαλε καὶ
 τὸ δέσμα ἀπάνω εἰς τὸ ἄλογον. Καὶ τὸ ἄλογον
 κλαίγοντας ἔλεγεν, ὦ κακότερον, ἐγὼ π' με εἰσώε-
 βη τὸ Ταλαπώρο δὲ νὰ μὴ δελήσω νὰ πάρο ὀλί-
 γον ἐκ τὸ φόρτομα τῷ γαΐδάρον. τῶρα βασιάζω
 ὅλα, ἔκ' αὐτὸ τὸ δέσμα.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι φέρπει οἱ μεγάλοι νὰ βοηθῶσιν τοὺς μικροὺς. ἂν θέλουσιν νὰ σέκον) εἰς τὸν κόσμον καλῶς. ἤγουν οἱ πλάστοι νὰ βοηθῶσιν τὰς πᾶντας.

Κόρακας.

ΚΟρακας ἀρρώσθησε, Ἐἷ μάννα τε ἔκλαυγε.
Καὶ ὁ Κόρακας τῆς ἔλεγε. μάννα μου μὴ δὲν
κλαίγῃς, ἀμὴν ὡσαυτὰ καὶ τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἁγίους.
Καὶ ἡ μάννα του εἶπεν. ὦ παιδί μου, καὶ ποῖος ὑπὸ
τοῖς ἁγίοις σὲ θέλῃ βοηθήσῃ; τίνος ἀπ' αὐτοῦς δὲν
ἔκλεψες τὸ κρέας;

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι ὅσοι ἔχουσιν εἰς τὸν κόσμον
πολλὰς ἐχθρούς, εἰς τὴν ἀνάγκην τὰς δεῖν δύνανται
κενῶσιν ἐδὲνα φίλον.

Γαΐδαροι .

Ο Γαΐδαροι ένα καιρόν ἐβάρειθσαν τὴν ζωὴν τοῖς ἀπὸ τοῖς κόποις καὶ δαρμοῖς ὅπου ἐπάθει-
ναν . ἔσειλαν γοῶν ἀπὸ κρισιαίους εἰς τὸν Δία , ζη-
τοῦντες ἀπαλλαγὴν τῶν κακῶν , ὃ ἧ Ζεὺς θέλωντας
να τοῖς δείξῃ ὅτι ἀδιύατα ζητῶσιν τοῖς εἶπεν , ὅτι .
πότε θέλων ἐλθεῖν θεοῦσιν ἀπὸ τὴν κηκοπάθειαν ,
ὅταν καταρουῶντας θέλουσιν κάμψαι πᾶμον . καὶ ἀπὸ
τότε ἕως τώρα , ὅπου ἰδοῦσιν ἄλλου Γαΐδαρου κά-
τουρον ὅλοι καταρουῶσιν .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ .

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι πᾶσα εἰς εἰς ὅτι μέλλει
να τῆ ἔλγει , δὲν ἔχει καμίαν θεραπείαν .

Γαΐδαρος καὶ Βαθράκοι .

Γαΐδαρος ἐβάσταζε ξύλα , καὶ ἐδίδεσκε μίαν
λίμνῳ , καὶ ἐπειδὴ ἐσκόταψε , ἔπεισε , καὶ
δὲν

δὲν ἠμπούει νὰ ἀσποκῆ, ἀνασέναζε κὺ ἐκλαιγεν οἱ
 ὃ Βαθερακοὶ ὁποῦ ἦσαν εἰς τὴν λίμνῳ ἠκουσαν
 καὶ εἶπον, ὦ καλὲ σὺ, πῆ θελες ποιήσῃ ἂν ἠθελες
 σαθῆ τὸσον, καὶρὸν ἐδῶ ὡς ἂν κὺ ἡμεῖς, ἐπεὶ δὲ
 ὀλίγον καὶρὸν ὁποῦ ἔπεσες κλαιγεις Ἐ ὀδύρεσαι.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῆτον τὸν λόγον ἠμπορεῖ-
 μιν νὰ εἰποῦμιν, εἰς ἄνδρα ἀνυπόμῳνον, ὁποῦ δὲ
 ὀλίγον πόνον ὁποῦ νὰ τῆ λάχη δὲν ὑπομῳρει. κὺ εἰς
 μεγάλοις καὶ πολλοῖς κόποις δὲν λέγη ἔ δὲν.

Στρατοκόποι.

Σ Τρατοκόποι τινὲς ἐδέβαιναν τὴν πῳραθα-
 λασίαν, λοιπὸν ἐβλέπασιν φρύγανα ὁποῦ
 ἔρχονταν ἀπὸ τὴν θάλασσαν πρὸς τὴν γλῳ, καὶ
 ἐλόγησαν ὅτι εἶναι μέγα καράβι, καὶ ἀνέμῳναν νὰ
 ἔλθῃ. καὶ ἐπειδὴ ἐσύμοναν τὰ φρύγανα εἶπον ὅτι
 εἶναι καραβόπολο. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ ἄνεμος ἠφε-
 ρε τὰ φρύγανα εἰς τὴν γλῳ εἶπον εἰς ἀλλήλοισ,

ρλβ' ΑΙΣΩΠΟΥ

ὅτι ἔυκρεα ἐνδεχόμεθεν ἐκείνο ὁποῦ δὲν ἦτον.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι, ὅταν τοῖς ἰδοῦμι διὰ μακρὰ μᾶς φαίνεται ὅτι εἶ) φοβερὸν καὶ μεγάλοι καὶ ὅταν τοῖς σμύσαμι γνωρίζωμι τὴν ἐτιδωότητα τοῖς.

Γαῖδαρος καὶ Αλεπού.

ΓΑῖδαρος καὶ Αλεπὲ ἔκαμαν συντροφίαν, καὶ ἦσαν κατὰ τύχην ἕνα Λεονταίε, καὶ Αλεπού θωρόντας τὸν κίνδυνον, ἠπῆγαν εἰς τὸ Λεονταίε καὶ ἔταξεν ὅτι νὰ τοῦ ᾤσθασθῶσιν τὸν Γαῖδαρον ἄν τῆς τάξει νὰ μὴ τὴν βλάβῃ. Καὶ τὸ Λεονταίε τῆς ἔταξε. λοιπὸν ἔκαμε τὸν Γαῖδαρον ἔπιείσιν εἰς παγίδα. Καὶ ὅταν τὸ Λεονταίε ἴδεν ὅτι ὁ Γαῖδαρος πλέον δὲν ἔφουγε, ᾤσθον ἔφαγε τὴν Αλεπού ἔπειτα ἐδέβη εἰς τὸν Γαῖδαρον.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅσπερ ἐπιβελούει τὸν σωτέρο-
φόν

φόν του, πολλαῖς βολαῖς λανθάνεται καὶ ᾤοντο
ἀπολεῖ τὸν ἑαυτόν του.

Καμήλι.

Οταν οἱ ἄνθρωποι τὸ ᾤοντο ἴδωσιν τὸ Κα-
μήλι, ἐφοβήθησαν, ἔθαύμαζαν τὴν με-
γαλότητά τε πολλὰ καὶ ἐφόβοντο. ἔπειτα ἴδωσιν τὴν
ἡμερότητα ὅπου εἶχεν τόσον ὅτι ἐθάρεψαν καὶ τὸ ἐσή-
μιοναν. μετὰ ταῦτα ἴδωσι ὅτι τὸ ζῶον ἐπέτε δὲν εἶχε
χολὴν δακτύλο τὸ ἐπάταφρονισαν τόσον. ὅτι τὰ ἔβα-
λαν χαλινάερα καὶ τὸ ἔδωσαν εἰς παιδίον νὰ τὸ
σύρνουσιν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α :

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ φοβερὰ πειράματα,
ἢ σικηθία μᾶς κάμνει ἔτι κατὰ φρονῆμιν.

Πειρῆα ἔτι Κερύνα.

Πειρῆα ἐξέφειτον εἰς Πειρῆαῶνα. ἔτι κα-
χῆτον εἰς πολυτεκνίαν, ἔτι πῶς κάμνει πολ-
λὰ παιδιά. ἔτι ἡ Κερύνα τὴν ἠκροσε ἔτι λέγει. ὅ κα-

ρλδ' ΑΙΣΩΠΟΥ

λήσῃ, πᾶσαι . ὅσα ᾤσασότερα γυνῆς , τόσας
λύπας καὶ πικρίας κάμνεις τοῦ λόγου σου .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ .

Ο Μῦθος ἐστὶ περὶ δούλους καὶ σκλάβους , ὅτι
ὅσα παιδιά πλεότερον κάμνουσιν , τόσον ἐστὶ πάλιν
δούλοι .

Πλούσιος .

ΑΝθροπος Πλούσιος εἶχεν δύο θυγατέρας ,
Ἐ ἢ μία ἀπέθανε , λοιπὸν ἐπλήρωσε γυ-
ναῖκας νὰ τὴν κλαίῃσιν . Ἐ ἑτέρα εἶπεν , ὡ κακό-
τυχαις . ἡμεῖς ἐχομεν τὴν λύπην , Ἐ δὲν ἠξόμην .
μεν τόσον νὰ κλαίωμεν ὡς περ ταῖς ξέναις . καὶ ἢ
μητέρατις λέγῃ , μὴ θαυμάζῃς παιδίμου . ὅτι
ἐξ ἀσάμην τὸ κάμνουσιν , καὶ κλαίρουσιν καὶ κέ-
πτον ὅσον .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ .

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι τινὲς δὲν ὀκνοῦσιν ἐξ ἀσά-
μην Ἐ πληρωμὴν νὰ κλαίρουσιν Ἐ νὰ λυποῦν
ἢ ἄλλων ταῖς λύπαις , καὶ συμφοραῖς .

Βοσπός .

Βοσκός.

ΕΙς Βοσκός ἔβαλε τὰ προβάτα κὶ ἐβόσκασιν ὑπὸ καταθεν ἑνὸς δένδρου, λοιπὸν αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὸ δένδρον κὶ ἐτλίωζε τὸν καρπὸν τῆς δένδρου νὰ πέσῃ διὰ τὰ προβάτα, ἃ εἶχεν ἀφήσει τὰ φορέματα του εἰς τὴν ῥίζαν τῆς δένδρου. κὶ τὰ προβάτα τρώγοντας τὸν καρπὸν, ἐλαθαθήκοσι ἃ ἐφαγαν ἃ τὰ ἱμάτια τῆς Βοσκῆς. κὶ ὁ Βοσκός ὅταν ἴδῃ τὸ πῆγνεν, εἶπεν, ὦ χάρις ζῶα ἐσεῖς ἤν' ἄλλων τὰς διδέτε τὰ μάλισα ἃ ἐν δαύον), ἃ ἐγὼ ὅπως ξέρω, μοῦ ἐφάγε) τὰ ρούχα μου.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι διὰ ἀνεγνωσίας των ὠφελουῶ ἐκείνοις ὅπως ἐν τοῖς ἐν) πίπτει, ἃ τὰς ἐδικαίους βλάπτουσιν.

Αετός .

Αετός ἐκάρθετον εἰς πέτραν γυρδύοντας κωήγη,
καὶ κάποιος τὸν ἐδόξεψε . Ἐ τὸ μὲν ξυφάρη
ἐμπήκε μέσῳ εἰς τὸ σῶμα . ἡ δὲ σαγίττα μετὰ πτερά
ἔσκεν ἔξω ὀμωρὸς εἰς τὰς ὀφθαλμούς τε . λοι-
πὸν ἐγώρεισεν ὁ Αετός ἢ εἶπε . Ἐ τὲ το ἄλλη μία λύ-
πη . ἔϊ), ὅτι μετὰ πτερά μου νὰ σφάζωμαι καὶ νὰ ἀ-
ποθνήσκω .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι διπλὸν κακὸν ἔϊ), ὅταν κιν-
δυνώωμεν ἀπὸ τούς ἐδικές μας καὶ φίλους μας .

Αλιός ἔ Μαείδα .

Αλιός ἔβαλε τὸ δύνκρον εἰς τὴν θάλασσαν ,
Ἐ ὅπιασε μία Μαείδα ὅμως ἐώθη καίλει
ἡ Μαείδα νὰ τὴν ἀφήσῃ , ἐπειδὴ ἦτον μικρά . Καὶ
ἔλεγεν ὅτι ὡσαναυξήσω θέλεις με πιάσῃ , καὶ θέλεις
ἔχει πλέον ἀφόρον . Ἐ ὁ Αλιός εἶπεν . ἀλλά πε-
λελὸς ἤθελα ἦσαι , ἂν τὸ κέρδος ὅπερ ἔχω εἰς τὰς
χείρας μου ἀφήσω , ἂν καλὰ ἔϊ) Ἐ μικρὸν , Ἐ νὰ
ἐλπίζω ἄλλο μέγα ὅπερ δὲν ἐβλέπω .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πελελὸς εἶν' ἐκείνος ὅτι
 δὲ ἐλπίδα φεισσοτέρου κέρδους ἀφώφ' ἐκείνα ὅ-
 ποῦ ἔχει εἰς χεῖρας του, καλὰ ἔειν' ἔολίγων.

Λεοντάει καὶ Αλεπῆ.

Λεοντάει ἐγήρασε, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠμπόρει νὰ
 κωηγήσει, ἐβελούθη τὴ νὰ ποιήσῃ. λοιπὸν
 ἐμπήκεν εἰς ἓνα ἀπήλαιον, καὶ ἔλεγεν ὅτι ἦτον ἀρ-
 ρῶσον καὶ ἐπήγχαν τὰ ζῶα νὰ τὸ ἰδοῦσιν, καὶ αὐτὸς
 τὰ ἔπανε καὶ τὰ ἔτρωγεν. ἡ δὲ Κυραλεποῦ ἐπεδύ-
 θη τὴν ἐπιβουλίαν. Καὶ ἠπήγε καὶ αὐτὴ. ἔσταθη
 ἔξω ἀπὸ τὸ ἀπήλαιον καὶ ἐροῦσα τὸ πῶς ἔχ' τὸ δὲ Λεον-
 τάει, λέγει ὅτι ἦτον πολλὰ κακὰ, ἀμὴ δὲ τὴ αἰτίαν
 δὲν ὑπάγει μέσα, ἔ ἡ Αλεπῆ εἶπεν, ὅτι δὲν ἔρχο-
 μαι ἐπεδὴ θεωροῦ πολλῶν πατήματ' ὅτι ἐμπήκα-
 σιν ἀμὴ ὀλίγων ὅποῦ δὲγήρασιν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι Ἀνθρώποι δὲν
 τὰ σημεῖα γνωρίζουσι τὰ κινδύνοισ ἔ φέρουσιν.

Αλου-

Αλεπεῖς ἔΚιωηγοί.

Αλεπεῖς ἐφύγεν ἀπὸ Κιωηγοῖς, ἔεις τὴν ἔρημον ἵδεν ἓνα ξυλοκόπον, καὶ ἐπαρεκάλει νὰ τὴν κρύψῃ. Καὶ ἐκέινος τῆς ἔδειξεν τὸ καλύβητου, λοιπὸν ἐμπήκε ἔκρύφθη εἰς μίαν γωνίαν. οἱ ἔΚιωηγοὶ ἔσωσαν ἔἐρώτησαν τὸν ξυλοκόπον διὰ τὴν Αλεπεῖν. ἔαὐτὸς μὲ τὸν λόγον ἀνήθη, ὅτι δὲν τὴν ἵδε. καὶ μὲ τὴν χεῖρα ἔδειξε τὸν τόπον ὅπερ ἦτον ἡ Αλεπεῖς. οἱ ἔΚιωηγοὶ δὲν ἐσκέφτησαν τὸ σημεῖον τῆς χειρὸς, ἔἐδάβησαν. καὶ ὅταν ἡ Αλεπεῖς δὴκῆκεν, ὁ ξυλοκόπος ἔλεγεν, ὅτι ἔχει μου χάριν ὅπερ δὲν σε ὠμολόγησα τῆς Κιωηγῶν. ἔἡ Αλεπεῖς εἶπεν, ἡθελα σὲ ἔχει χάριν, ἂν τὰ καμώματα τῆς χειρὸς σου, εἶχες ὅμοια μὲ τοὺς λόγους σου.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος λέγει ἐκέινους ὅπου ἄλλα λέγουσιν μὲ τὰς λόγους, ἔἄλλα κάχνουσι μετὰ ἔργα.

Αν. Θεο-

Ανθρωπος ἔ Θεὸς Ξύλινος.

ΑΝθρωπος τις εἶχεν ξύλινον Θεόν, ἔ τὸν ἐ-
 ᾤδα κἀλεινὰ τὸν πλουτίση. καὶ ἐπειδὴ δὲν
 τὸν ἤκουε, ὁ Ἀνθρωπος ἐθυμώθη, ἔ πάντη ἐκ
 τοῖς πόδας ἔ ρίπτῃεν εἰς τὴν γῆν καὶ ὅταν ἐσω-
 τείῃ, κἀλάω δὲ τὸ ἔρδύσε χρυσάφι. τὸ ὅποῖον
 ἔλαβεν ὁ Ἀνθρωπος ἔ ἔλεγε. κατὰ πολλὰ μοῦ
 φαίνε) νὰ εἶσαι ξελὸς ἔ ἀγνώστος. ἐπειδὴ ὅταν σὲ
 ἐπίμωω δὲν μὲ ὠφέλησες. ἔ ὅταν σὲ ἐκτύπηται ἔ
 ἐσωτήριψα, μοῦ ἔκαμες καλὸ πολὺ καὶ ὠφέλειαν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

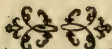
Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνα πονηρὸν ἔ κακὸν Ἀν-
 ῥωπον νὰ τὸν πιάσ καλὸ δὲν σοῦ κἀμνει ἀμὴν νὰ
 τὸν ἀτιμᾶζεις καὶ νὰ τὸν δέρνης πλέον σὲ ὠφελεῖ.

Ελαία καὶ Καλάμη.

Ελαία καὶ Καλάμη ἐφιλονεικοῦσαν, δὴ διώ-
 μιν καὶ ἡ συχίαν. ἡ Ἰ Ελαία ὠνείδιζεν τὸ Κα-
 λάμη, ὡς ἀδυνατὸν, καὶ πῶς πᾶς ἄνεμος τὸ ἔκαμνε
 καὶ ἐπιπτεν. τὸ Ἰ Καλάμη ἐσιώπει, ἕως ὅπου ἐπνδι-
 σεν ἄνεμος δυνατὸς. καὶ ἐπειδὴ τὸ Καλάμη ἐκλίνε-
 τον εἰς τὸν ἄνεμον, ἔυκολα ἔγλυσεν. ἡ Ἰ Ελαία ἀν-
 τέσεικεν ἐναντιὸν τῷ ἀνέμου τὸσον, ὅτι ἐκἀτασιντεί-
 φθη.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι μὲ μεγαλίτερόν σου νὰ
 μὴ φιλονεικῆς ἐπειδὴ πάντα βλέπτει σε. ἀμὴ
 νὰ ὑποφέρῃς μὲ ὑπομονὴν, ἅν δέλης νὰ σώζῃσαι.

рѣд

ΑΙΣΩΠΟΥ

Λύκος καὶ Γερανός.

Λύκου ἔντεσεν εἰς τὸν λαίμῳ κόκαλον. Καὶ εἶπεν τοῦ Γερανοῦ ὅτι ἀν' ἐσὺ μου θυγάτης τὸ κοκέλον ἀπὸ τὸν λαίμῳ, νὰ σὲ δώσω πληρομίῳ. καὶ ὁ Γερανὸς ἔβαλε τὸ κεφάλι τοῦ εἰς τὸν λαίμῳ τῆ Λύκου καὶ μὲ τὴν μήτηρ τῆ ἔυγαλε τὸ κόκαλον. εἶτα ἐζήτα τὴν πληρομίῳ. καὶ ὁ Λύκος ἐγάλασε καὶ εἶπε. σώνεισου θυγάτηρ πληρομίῳ ὅτι ἔυγαλες τὸ κεφάλι σου Γερον, ἀπὸ σῶμα Λύκου, καὶ δόντια καὶ δὲν ἔπαδες κακόν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος εἶδ' ὡρὸς ἀνθρώποις ὁποῦ πληθύνουσιν μὲ παρ' ὁμοίαν πληρομίῳ ἐκείνοις ὁποῦ ταῖς γλυτώνουσιν ἀπὸ κινδύους.

Ἀνθρώπος καὶ Σκυῖλος φίλοι.

Εἰς Ἀνθρώπος ἐτόμαζε δεῖπνον θυγάτηρ νὰ καλέσῃ φίλον τε. ὁ ἦ Σκυῖλος τέτα ἄλλον Σκυῖλον ἐγάλας, λέγοντας ὡ φίλε μου, κάμε νὰ ἔλθης

ρμς' ΑΙΣΩΠΟΥ

να δειπνήσωμεν ὁμῶς. λοιπὸν ἀπήλθασιν. ἔλεγεν ἢ ὁ Σκυῖλος, ὅτι πόσι χεράς ἔα γαλλίας μεῖν ἦλθεν ἐξ αἴφνης. θέλω φάγει κὴ χορτῖσι πόσον, ὅτι ἄνθρωπον πλέον δὲν θέλω πῖνασθαι καθόλου. ταῦτα ἔλεγεν ὁ Σκυῖλος, ἔπειτα, τὴν οὐρανὸν, παρρώντας εἰς τὸν φίλον τε. ὃς ἢ μάγιστρος βλέπετον, καὶ πάντων ἐκ τῆς οὐρανὸν κὴ ρίπτειτον ἔξω ἀπὸ τοῦ οὐραθῦρι. τότε ὁ Σκυῖλος ἔφερον φωνάζοντας. οἱ ἢ ἄλλοι Σκυῖλοι ἐρωτήσασιν πῶς ἐδειπνήσας φίλε, ὃς ἔλεγεν, ἀπὸ τῶν ὅπου ἔπα, ἔφαθα, ἐμέθυσα τῶν ὅπου δὲν ἴδα πόθεν ἔδωκα.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μυθὸς δηλοῖ, ὅτι δὲν ἀρέπτης εἶδεις ναὶ παρῶν εἰς ἐκείνας ὅπου μεῖν ξένα ἀνάγκαστα τάσασιν ναὶ σοῦ κάμουσι καλόν.

Αλιεύς.

Αλιεύς δὲν ἤξυρε ναὶ Αλιεύη. ὅμως ἔλαβεν αὐλῆς ἔδωκα, ἔπειτα εἰς μίαν πέτραν εἰς τὴν

τὴν ᾠδα θαλάσσιαν. Καὶ εἰς τὸ περὶ τὸν ἐλάλει τὰς
 ἄνθρωποις. νομίζοντας ὅτι διὰ τὴν γλυκὴν τῆς ἄν-
 θρωπίας, νὰ ἔλθωσιν ἔξω τὰ ψάρια. Καὶ ἐπεὶ δὴ ἐνό-
 παζε πολλὰ ἔκαστον δὲν ἔβλεπε, ἔβαλε κἄπο
 τὰς ἄνθρωποις, καὶ ἔπασσε τὰ δύνκπα ἔκ τὸ ἀγκιστρὸν,
 καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν ἔκ τῆς ψάρια πολ-
 λά. καὶ ὅταν τὰ ὄντα ἔλθωσιν ἔξω τὰ ψάρια ἀπὸ τῆς
 ἄνθρωπίας καὶ κἄπο καὶ αὐτὸς εἶπεν. ὦ κἄποινα ζῶα, ὅταν
 ἐλάλει δὲν ἐχορῶτε, καὶ τῶρα ὅπου ἔπασσε αὐτὸ
 ποιεῖτε.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος εἶπεν περὶ τὸν ἐκείνους ὅτι ἔκ τῆς ᾠδῆς καὶ ἐκ
 τῆς λόγον κἄποσιν τὰ περὶ τὰ ἀκαίρα.

Βουκόλος, ἔκ Λεονταίη.

Βουκόλος ἔλασε μοχάειον, ἔκ τῆς ἔκ τὸ εἰς
 τὴν ἔρημον. ἔκ τῆς δὲν τὸ ἄρε, ἔκ τῆς ᾠδῆς
 κἄποσιν τὸν Θεὸν ὅτι ἂν τῆς δείξῃ τὸν κλέπτην, νὰ
 κἄποσιν τὴν εἶναι τῆς ᾠδῆς. ἔκ τῆς ἔκ τῆς εἰς εἶναι

ρμη

ΑΙΣΩΠΟΥ

τόπον ένα Λιοντάει ὅπερ ἔτεργε τὸ μοχάει. λοι-
πὸν δὲ τὸν μέγαν φόβον ὅπου ἔλαβε, αὐκούσσε
τὰς χεῖρας εἰς τὸν ἕρηνον ἔειπεν, ὦ θεέμ, ἔταξε
έναν τρεῖρον δὲ θυσίαν ἀν' ἕρην τὸν κλέπτει. τῶ-
ρα ἢ ἀφύγω ἔγλύσω ἐν τὰς χεῖρας τε νὰ κάρω
θυσία ένα τ' αὐρον.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος εἶναι περὶ ἀνθρώπου δισυχῆς. οἱ ὁ-
ποῖοι χάνουσιν περὶ γὰρ, ἔδον) κὲ ὠρῶν καλῶν
νὰ, ἕρην τὸ κλέπτει. Καὶ ὅταν τύχῃσι ἔδον-
σι, τότε ζητῶσι νὰ φύγῃσι.

Αλεπεῖ ἔσκελύκιον.

Σκελύκι δὲ γῆκον δὲ τὴν γῆν κὲ ἔλεγε ἔναι
ζῶων, ὅτι εἶναι ἰατρὸς, καὶ ἰατρὸς ὅλαις
ταῖς ἀδύφαις. ἔναι Αλεπεῖ λέγει, κὲ πῶς λέγει ὅτι
νὰ ἰατρὸς φησὶ ἀλλοῖς ὅπερ ἐπὶ εἶσαι κρατηδύος καὶ
ὠρῶν γῆκον, καὶ δὲν ἰατρὸς εἶσαι;

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος εἶπ' ὡρὸς ἐκείνης ὅπῃ δὲν βλέπεν τλή
αἰθέρεφ' ὅπῃ ἔχουσι τὰ κατὰ ἄπαντας, ἀμὴ
τάσσω νὰ ἰαξύσω ἄλλοις.

Ἀνθρωπος πὺς εἶχε ὄρνιθα :

ΑΝθρωπος πὺς εἶχε ὄρνιθα, καὶ τὴ ἐγγύα αὐτῆ
χρυσά. καὶ αὐτὸς ἐνόμισεν ὅτι μέσα πὺς
θέλει ἔχει πολὺ χρυσάφι. λοιπὸν τλή ἐπήξει καὶ
ὑπόκτενε. καὶ ἦρε τλή ὅμοιαν μὲ τοῖς ἄλλοις. ὁ
ἄθλιος λογάζοντας, ὅτι θέλει ἔρῃ πλοῦτον πο-
λὺν, ἐστέρθη καὶ τὴ ὀλίγου ἐκείνου.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

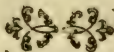
Ο Μῦθος εἶπ' ὡρὸς πῆας ὅπου δὲν ὄχρειστῶν-
ται εἰς ἐκείνο ὅπου εὐείσκον), ἀμὴ γυρέυεν πε-
ρισσότερα. λοιπὸν χαίωσι πολλαῖς βολαῖς καὶ τὸ
ὀλίγον ὅπῃ ἔχουσιν.

Τζήτζικας καὶ Μύρμηγκας:

Ωρα χειμῶνος ἐβράχισαν τὰ σπάρια τῶν Μυρμηγκῶν, καὶ τὰ ἐσεμῶνασιν. ὁ ἤ Τζήτζικας ἐλίμαζε καὶ ὄπνια, καὶ ἐζήτατων, νὰ τῷ δώσωσιν νὰ φάγη. αὐτοὶ ἢ τῷ ἔλεγον, δὲ πὶ τὸ καλοκαίρι δὲν ἐμάζωνες τροφίω; ὁ δὲ Τζήτζικας εἶπεν. ὅτι δὲν εἶχα ἄδειαν, ἀμὴ ἐτραγῆδον καὶ ὄξεφαντονα. Καὶ οἱ Μύρμηγκαις ἐγέλασαν καὶ εἶπαν ἂν τὸ καλοκαίρι ἐτραγῆδες καὶ ὄξεφαντονες, πῶσα τὸν χειμῶνα, καὶθε χόρβει.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅταν ἔχῃ καιρὸν ὁ καθεὶς εἰς νὰ κοπάσῃ νὰ κερδίσῃ, διότι ἔρχεται καιρὸς ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ δουλώσῃ, Ἐνὰ μετανοῇ δὲν τὸν ἀξείζει.

Τράγος ἔ Λύκος.

Τράγος ἔσεκεν ἄνω εἰς ἀνώγαλον ἔϊδε Λύκον
 ὅπου ἐδράβαινε, καὶ ἄρχισεν νὰ τὸν ὑβείζη, καὶ
 καὶ νὰ τὸν γελάσῃ, ὃ ὃ Λύκος ἐσέφαθη καὶ λέγει τε,
 ὅσον μὲ ὑβείζης ἐσὺ, ἀμὴν ὁ τόπος ὅπου σῆκεις.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλαῖς βολαῖς καὶ ὀκλι-
 αῖς καὶ ὁ τόπος διδουσι τὸ εὐρρὸς καὶ μικροτέρων
 νὰ λέγουσι ἔ νὰ ὑβείζουσιν τοῖς μεγαλιτέροις.

Γεωργὸς καὶ Οφίδιον.

Εἰς Γεωργῶν παρὰ τὴν ἐφόλδον φίδι, ἔ ἐδάγ-
 κασε τὸ παιδί τῆ Γεωργῶν, καὶ ἀπέθανε. ἔλυ-
 πήθησαν γοῦν πολλὰ οἱ γονεῖς τε, ἔ ὁ πατήρας τῆ
 παιδὸς ἐκκράτη τζεκούρη ἔ ἀνάμνησεν τὸ φίδι νὰ τὸ
 κτυπήσῃ. καὶ ὅταν τὸ ἴδεν ὁ παῖς ἔβηκε ἐειψε τὸ τζε-
 κούρι, λοιπὸν ἔλαχε καὶ δὲν ἤμπόρεσε νὰ κρούσῃ τὸ
 φίδι

Φίδι ἀμὴ ἐκρουσε τὴν πέτραν . καὶ μετὰ ἡμέρας ἐνόμισεν ὁ Γεωργὸς νὰ κἀμῃ ἀγάπην μετὸ Φίδι καὶ ἐπῆρε ψωμί καὶ ἄλας καὶ τὸ ἐκάλει ἕξω ἀπὸ τὴν ξύπα . τὸ ἦ Φίδι λέγει . ἀπ' ἐδῶ καὶ ἐμπαρὸς εἰς ἡμᾶς δὲν εἶ) φιλία εἰ δὲ πίστις . ὅσον ἐγὼ θεωρῶ τὴν πέτρα πληρωμένη . καὶ σὺ τὸν τάφον τοῦ παιδιοῦ σου .

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος φυλάττει πάντοτε ἀπὸ τ' ἐχθρῶν του , καὶ μάλιστα νὰ ἐνθυμᾶται ἂν τοῦ ἔκαμε κακὸν φανερὸν , ὅπου νὰ φαίνεται .

Λῦκος καὶ Γεαῖα .

Λῦκος ἐπείνα καὶ γυρδύοντας τροφῶν , ἔτυχε εἰς ἓνα τόπον καὶ ἤκουσε παιδί εἰς ἔκλαιγε , καὶ μία γεαῖα τὴν ἔλεγε πᾶσαι μὴ κλαίγῃς , ὅτι τούτῳ τὴν ἄραν σε δίδω τὴν λύκου , καὶ ὁ Λῦκος παυτήχοντας ὅτι ἡ γεαῖα ἔλεγε ἀλήθειαν , ἐσάθη πολλὴν ὥραν . Καὶ ὅταν ἐβράδυσσε , καὶ πάλιν ἤκουσε

ἤκουσε τὴν γεαίαν ὅτι ἔκολλάκετο τὸ παιδίον καὶ ἔλα-
 θε παιδάκιμον, ἀνέλθῃ ὁ Λύκος εἰδὼν τὸν πιά-
 σωμα. Ἐνὰ τὸν βραδίσωμον, καὶ ὁ Λύκος εἰς ἤκουσε
 τι τοῖον φασγμα, ἔφυγε καὶ ἔλεγε, εἰς ἐτέστιν τὴν
 γειτονίαν, ἄλλα λέγεις, καὶ ἄλλα κἀμῶσον.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ὁ Μῦθος εἶπεν ὅτι ἄλλα λέγεις καὶ
 ἄλλα κἀμῶσον.

Τρουμπιτάεις.

Τρουμπιτάεις ἐμάζωνε τὸ φροσάτον καὶ ἐπιέ-
 σῃ δὲ τὸν ἐχθρὸν, ἔλεγε, ἦ, ὦ ἄνθρωπε
 μὴ μὲ φρονύσετε, ἐπειδὴ ἐγὼ ἄλλων δὲν ἐφο-
 νύσα, μόνον αὐτὴν τὴν Τρουμπιτά λαλῶ. καὶ
 ἐκεῖνοι τὲ εἶπασιν, ὅτι δὴ αὐτὸν νὰ ἀποπῶνῃς, ὅτι ἐσὺ
 δὲν διώσασθαι νὰ πολεμῆς, Ἐνάκατωντῃς καὶ ἐγερ-
 θῆς τὲς ἄλλας νὰ φρονύσον).

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ὁ Μῦθος λέγει, ὅτι πλέον πλείουσιν ἐκεῖνοι ὅτι
 ἀναγ-

ἀναγκάζου καὶ ὡρᾶ βάνου τοὺς ἄλλοις νὰ μα-
λώνουσιν καὶ νὰ φοιδοῦνται, ὡρᾶ ἐκείνοι ὅτι τὸ
κᾶμνισον :

Μουλαίει .

ΕΝα Μελαίει τρώγοντας τὸ κραιδίαι ἐπά-
χουε τόσον, ὅπ᾽ ὑπερήφανον ὁ μόνον ἔλεγε
ἀπὸ δὲν εἶ) πατέρας μου ὁ γαίδαρος ἀμὴ τὸ ἄλογον
τὸ γοργόν, ἐπειδὴ ὅλον τῆ παρομοιάζω. Καὶ ἐπει-
δὴ ἦτον ἀνάγκη νὰ βάλουσι τὸ Μελαίει νὰ ζέξῃ, ὅ-
ταν ἔπαυσε ἀπὸ τὸν δρόμον, τότε ἐδυμήθη ἔλε-
γεν ὅτι πατέρας του εἶ) ὁ γαίδαρος .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ :

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἂν ὁ χρόνος φέρῃ πνὰ εἰς
δύξαν καὶ πλεῖτον, ἄς μὴ ἀλησιμονήσῃ πόθεν κα-
τάγῃ) καὶ πῶς ἦτον . ὅτι ὁ κόσμος οὗτος δὲν ἔχῃ κα-
μίαν βεβαιωσίην :

Ποντικός Ἐβάθερακος.

Π Οντικός ἐφιλιώθη μὲ Βάθερακον, ἔκάλεισέν τε αὐτὸν εἰς δείπνον, εἰς αὐτὴν ἐνὸς πλουσίου. Ἐλέγει του, φάγε χαίρου φίλε βάθεραχε ἔσταν ἄποφαγαν λέγει ὁ Βάθερακος, ὅτι ἔρχου κὶ σὺνὰ σεφιλέσω. Ἐδὴ νὰ μὲν ἀνανακτίσης κολυμπόντας νὰ σεδέσω μὲ κομάη σκίω δὲ πὸ τὸ πόδι, Ἐνὰ τὸ δέσω εἰς τὸ ἐδικόν μου τότε ἐμπήκαν εἰς τὴν λίμνην, κὶ ἄρχισεν ὁ Βάθερακος νὰ τὸν σύρῃ κἄτω νὰ πνιγῇ. Καὶ ὁ Ποντικός ἔλεγει, ὅτι ἐγὼ πνιγῶμαι, ἀμὴν θέλω ἐκδικηθῆναι ἀπὸ μεγαλίτερον. Ἐπαρῶς ἐκατέβη ἕνας ἀετὸς. Ἐἄρπαξε τὸν Ποντικὸν, καὶ ἀνάβασεν ὁμοῦ καὶ τὸν Βάθερακόν, καὶ ἔφαγαν ὁμοίως καὶ τοὺς δύο.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος λέγει, ὅτι ὅσοι ἐργάζονται νὰ γέλασιν τὸν φίλον τους, ὁ Θεὸς τοὺς παροδῶει κὶ αὐτοὺς.

Γαΐδαρος.

ΕΙς Γαΐδαρος ἐνδύθη δέρμα Λιονταρίου, καὶ ἐφόβιζε τοὺς ἀνθρώπους ἕτα ζῶα ἕφθουσαν, ὅτι ἐνόμιζαν πῶς εἶναι Λιονταίρι. Καὶ ὅταν ὁ ἄνεμος ἐπνέουσε, τὸ ἐρρίψε τὸ δερμάτι, καὶ ἔξεσπεπᾶση. τότες ὅλοι ἐπιασαν καὶ τὸν ἐδέρνασι μερῶπαλλα ἕ μεξύλα.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἂν εἶσαι πτωχὸς μὴ κἀμνης ἐπένα ὅπε κἀμνησον οἱ πλούσιοι. μήπως γελαθῆς καὶ κινδυνώσης πολλά.

Γυωᾶνα ἕ Ανδρας.

Μια Γυωᾶνα ἔχασε τὸν Ἄνδρα της, καθ' ἡμέραν ἔκλαιγεν εἰς τὸν τάφον του. καὶ εἰς γεωργὸς ἐλάξθεε τιῶ γλυῶ. Καὶ ἴδε τιῶ γυωᾶνα καὶ ὀρέχθη τιῶ. λοιπὸν ἄφησε τὰ βοΐδια μοναχὰ

χὰ Ἐ ἐπῆγε σημάτης καὶ ἔκλαιεν καὶ αὐτός. Καὶ ἐκένη τὸν ἐρόπισε, δὲ πὶ καὶ αὐτός κλαίγῃ; ὃ ἔειπεν ὅτι ἔχασα τὴν γυναικα μου καὶ ὅταν κλάυσω παρηγοροῦμαι. καὶ αὐτὴ εἶπεν, ὅτι αὐτὸ παθῆνω καὶ ἐγώ. Καὶ ἐκέινος λέγει. ὅτι ἐπειδὴ Ἐ οἱ δύο ἐπίσταμθι εἰς τέτοιαν συμφορὰν, δὲ πὶ ἐσὺ δὲν μὲ πέρνης ὡσάν τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐγὼ ἐσόμενα ὡσάν τὴν γυναικα μου. Καὶ νὰ ἀγαπηθοῦμθι ὁμοῦ, καὶ ἄρσειε τῆς γυναικός. λοιπὸν ἐσμίχτησαν. καὶ σέκοντας αὐτοὶ εἰς τοῦτο, ἦλθε κλέπτῃς καὶ ἔκλεψεν τὰ βοῖδία, ὅταν ἦ ὁ γεωργός ἐγύρισε Ἐ δὲν ἦρε τὰ βοῖδία, ἄρχισε νὰ κλαίγῃ. καὶ ἡ γυναικα λέγει πάλιν κλαίγεις; καὶ ἐκέινος εἶπεν, τῶρα ἐπ' ἀληθείας κλαίγω, ἀμὴ τὰ ἔμπροσθεν δὲν ἦσαν ἀληθινὰ κλάματα.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος εἶναι εἰς ἐκέινους ὁποῦ μεταχηματίζον) νὰ γελάσωσι πινὰς, τότε τοὺς ἔρχε) κατὰ ἀλήθειαν θλίψις, Ἐ τότε λυποῦν), ἀληθινά.

Γεωργός κὶ Γαϊδούρια .

ΕΙς γεωργός ἐγήρασεν , καὶ ποτέτου δὲν ἦλθε εἰς τὸ κάστρον , λοιπὸν ἐπαρκεύετο τοῖς ἐδικοῖς του νὰ τὸν σείλωμι εἰς τὸ κάστρον νὰ ἰδῆ καὶ τὴν ἑξόξαν ἀμάξην μὲ δύο γαϊδούρια . καὶ παχυνάμμος ἔλαχεν καὶ τοῖς ἡῦρε χημῶνας καιρὸς , καὶ τὰ γαϊδούρια ἐπλανήθησαν ἀπὸ τὸν δρόμον καὶ ἔυγαλαν τὸν γέροντα ἀπὸ τὸν δρόμον , καὶ τὸν ἔβαλαν εἰς ἓνα κρημνόν . καὶ ἐπειδὴ ἔμελλε νὰ κατακειμησῆ . εἶπεν ὃ θεῖμου , καὶ τὴν ἀδίκησεν , καὶ μέλλει νὰ χαθῶ ; καὶ ἐχρὶ ἀπὸ μουλάρια καλλὰ , εἶδεν ἀπὸ ἄλογα ἔυμορφα , ἀμὴ ἀποκάκισα καὶ πεινιχερὰ γαϊδούρια .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ :

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι μεγάλη πικρία ἐστὶν νὰ κινδυνεύῃ τις νὰ χαθῆ , ἀπὸ βαρβάρους καὶ ζουτεροὺς ἀνθρώπους .

Ανθρώπος ἐ θυγατέρα του.

ΕΙς Ανθρώπος ἐπεθύμησε νὰ σμίξη μὲ τὴν
 θυγατέρα του λοιπὸν ἔσειλε τὴν γυναικα
 εἰς τὸ χοεφί καὶ ἄρχισε νὰ βιάζη τὴν κοπέλα.
 καὶ ἐκείνη τὴ εἶπεν ὡ πάτερ κακὰ κάμνεις καὶ ἀνό-
 σια, ἐπεὶ δὴ ἤμουν πλέον δὺχεισημηθῆ ὅτι ἄλλοι
 ξένοι νὰ μὲ ἐβίαζαν καὶ ἐχὶ σὺ. ὅπου εἶσαι πατέ-
 ρας μου.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι μέγα κακὸν εἶν' ὅταν πᾶς
 παύθῃ κακὸν ἀπὸ ἐδικόντου, ἢ νὰ λογαῖ φίλος τε.

Λάφι καὶ Λιοντάριον.

ΛΑφι ἴδε κοιμῶμενον τὸ Λιοντάρι, καὶ εἶπεν ὡ
 κακότυχα ζῶα ὅπου βεισκόμεσθε, ἂν ὅ-
 ταν εἶν' κοιμισθῆν τὸ Λιοντάρι ὅλοι τὸ φοβούμε-
 θε, πῶς νὰ κάμωμεν ὅταν αὐτὸ θυμῶνεϊ.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

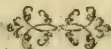
Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσοι ἔχεν ὄξουσία δὲν ᾤρε-
πε νὰ θυμῶνιουται.

Λεοντάει καὶ Αγειόχοιρος.

Λεοντάει ἐμάχον με Αγειόχοιρον, καὶ τὰ λυ-
κόρνια ἔσεικαν καὶ ἔθωρεῦσαν τὴν μάχην
ποῖος δέλη πέσῃ, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸ τέλος ἔγε-
ναν φίλοι, αὐτὰ ἐμέμφθησαν τὸν ἑαυτὸν τοῖς.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι δὲν ᾤρεπε νὰ χαιρέμεθην
τῶν ἄλλων ταῖς μάχαις.

Λεοντάει-

Λεονταίη ἢ Ποντικός.

Τὸ Λεονταίη κοιμᾶτον. Καὶ εἰς Ποντικός ἐ-
 δέβη ἀπὸ πάντου. τὸ ἢ Λεονταίη ἐξαφνί-
 ση. ἢ ἡ Αλεπτῆ ἐγέλα. καὶ τὸ Λεονταίη εἶπε. δὲν
 κάμνει χρῆια νὰ καταφρονοῦμεν ἔδὲ τὸν Ποντικόν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ:

Ὁ Μῦθος διλοῖ, ὅτι οὐ ἢ τὰ μικρά δὲν ἀφρο-
 πεινὰ καταφρονοῦμεν.

Παιδάριον καὶ Μάννα.

Παιδὶ ἔφαγε ἀλλάγμα βοΐδιου, καὶ ἐπειδὴ
 τὰ ἐξέρασαν, ἔλεγεν, ὦ Μάννα μου ἐξέρα-
 σα ὅλα μου τὰ ἀλλάγμα. ἢ ἐκένη εἶπεν, ὦ παι-
 δίμου δὲν ἐξέρασεις τὰ ἐδικά σου. ἀμὴ τὰ ξένα.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

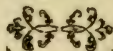
Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πρέπει νὰ δίδωμεν τὰ
χρεωσῶμεν καὶ νὰ μὴ γογγίζομεν.

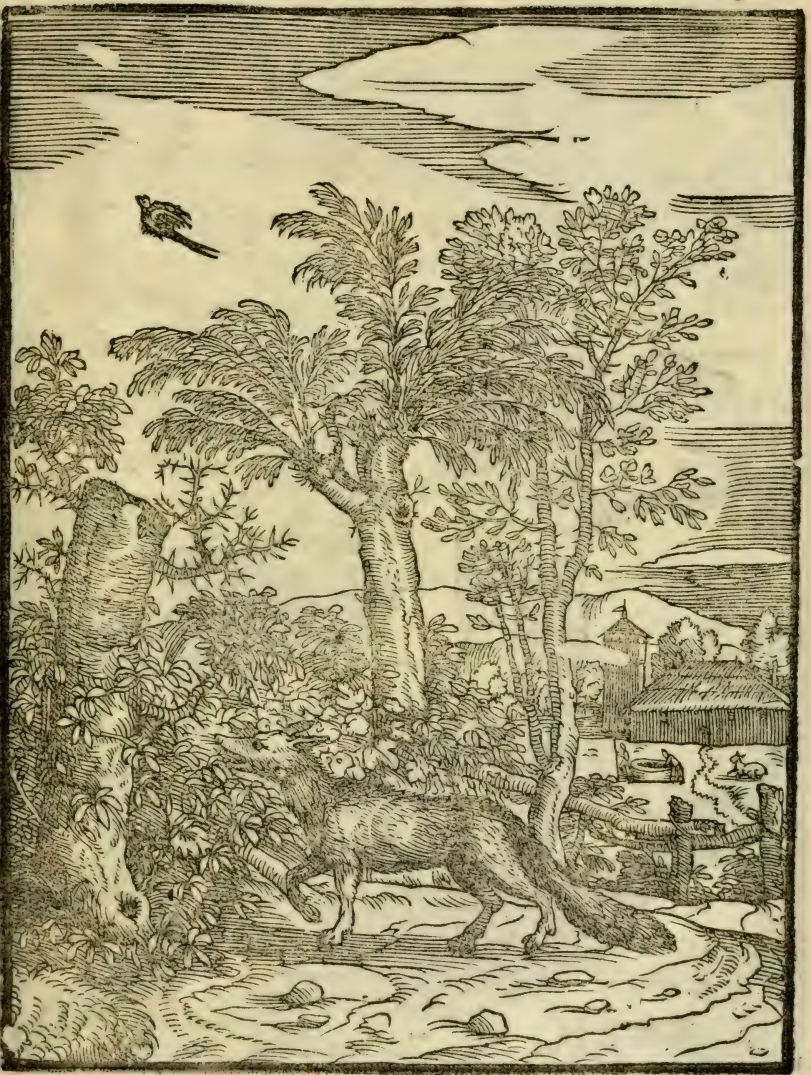
Αλεπού καὶ Βάτος.

Αλεπὲ ἀνέβαινε μίαν φεκάτῳ καὶ ἐπειδὴ
ἐπίπτεν, ἔλαβεν βοήθειαν τῷ βάτῳ. καὶ
ἐπληρώθη τὸν πόδα. λοιπὸν ἐμέμφετον τῷ Βάτῳ.
καὶ ἡ Βάτος λέγει. μὴ μέμφεσαι ἐμένα, μάλλον ὅ
τὸν ἑαυτὸν σου.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος εἶναι περὶ ἐκείνους ὁποῦ κατηγοροῦν
τοὺς ἄλλους καὶ δὲν θεωροῦν τὸν ἑαυτὸν τους.

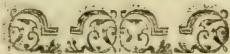

Κόρακας κὲ Ἀλεποῦ.

Κόρακας εἶχε εἰς τὸ σῶμα κοράπι τυρὴ, κὲ ἡ Ἀλεπῆ τὸν εἶδε κὲ εἶπεν ὅτι ὄπισθον νὰ ἀκούσω τὴν φωνὴν σου κὲ ὁ Κόρακας ἀνοίξε τὸ σῶμα του νὰ φωνάξῃ. λοιπὸν τὸ τυρὴ ἔπεσον. κὲ ἡ Ἀλεποῦ τὸ ἔφαγεν κὲ εἶπεν ὅτι εἰς ὅλα εἶσαι Κόρακας ὁμορφος, ἀμὴ δὲν ἔχῃς γνάσιν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος ἐστὶ εἰς ἐκείνοις ὅπου χαίρονται εἰς ταῖς κολακίαις.

Αλιάδες.

Αλιάδες ἔσθρναν δύνκτιον, καὶ ἐπειδὴ ἦτον βαρὺ ἔχαιρον, ἐλπίζοντας ὅτι ἔκαμιν καλὸν κωήμη. Καὶ ὅταν ἐβγαλαν, ἔξω τὸ δύνκτιον τὰ ψάεια ἔδωρον πολλὰ ὀλίγα, καὶ μέσα εἰς τὸ δύνκτιον ἓνα λιθάει μέγα. λοιπὸν ἐπικράνησαν πολλὰ. οὐχὶ μόνον δὲ τὴν ὀλιγότητα τῶν ψαείων, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἔσθρναν καὶ τὸ λιθάει. Καὶ εἰς ἀπ' αὐτοῖς ὁ γεροντότερος εἶπεν, μὴ πεικένιατε ἃ ἀδελφοί μου. Διότι ἡξάριτε, ὅτι τῆς χαεᾶς εἶναι ἀδελφὴ ἡ λύπη, καὶ ἐπειδὴ ἡμεῖς τόσον ἐχάρημεν, ἀνάγκη ἦτον καὶ νὰ λυπηθοῦμεν.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ἀνθρώποι, δὲν λυποῦνται περὶ τὰς κακοτυχίας.

Αλκιωνίδα.

Η Αλκιωνίδα εἶδ' ὄρνεον φιλέρημον κὴ πάντοτε
 ξεφετα εἰς τὴν ᾠθεα θαλασσίαν, ὁμοίως ἔ-
 γχεῖ εἰς τὸ ᾠθεγάλη, καὶ ὅταν ἐγχευσε, πηχρον-
 τας νὰ βοσκήσῃ, ἔλαχεν καὶ ἀνέβη ἡ θάλασσα κὴ
 ἔσυρε τὴν φολέαν μετὰ πουλία κὴ ἀπεπνίγησαν.
 καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ Αλκιωνίδα, εἶπεν, ᾧ κηκοτυχη
 ἐγὼ. ὅπ τιλὸ γλυῦ ἔφθγα, κὴ ἐδῶκα εἰς τὴν θά-
 λασαν, ἢ ὁποῖα μοῦ ἔγινεν πλέον ἀπιστοτερη.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅπ πολλοὶ ἄνθρωποι φυ-
 λάγον) ἀπὸ τοῖς ἐχθροῖς, ἔλαν θάνατον) ἔπίπτου-
 σιν εἰς χεστέροις ἐχθροῖς.

Αάφιον .

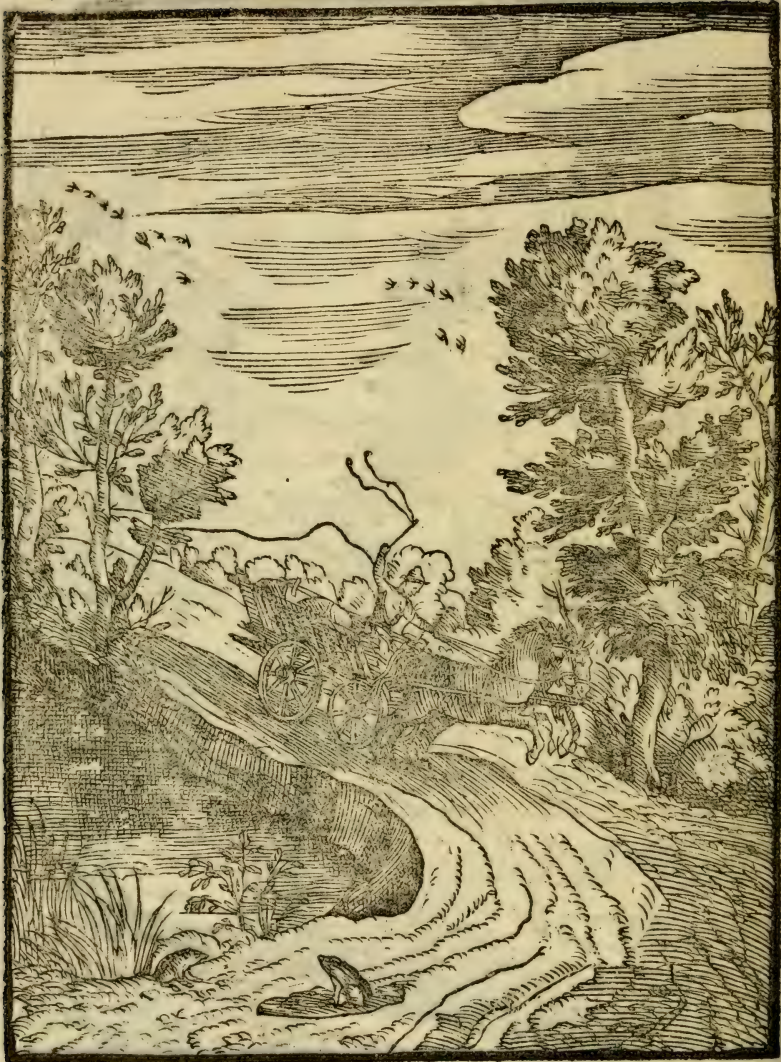
Λ Αφι ἔσεκεν ἐπάνωθεν λίμνης . Καὶ ἴδε τὰ πόδες του καὶ τὰ ἐμέμφετον , ἐπεὶ δὴ ἦταν λεπτὰ καὶ κατὰ τύχην διώκοντάς το ἕνα θηρίον , τότε ἠγάπησε τὴν λιγνότητά τῶν ποδῶν του περιεσά .

Α Α Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι πολλαῖς βολλαῖς . ὠφελούμεσθαι ἀπὸ οὐκ εἶνα ὅπου μᾶς φαίνεται ὅτι μᾶς ἐλέπτου .

Βάθρακοι δύο.

Το Βάθρακοι ἐγειτόνδον . καὶ ὁ μὲν εἰς ἦτον εἰς λίμνῳ βαθείῳ καὶ ἔξω δὸπὸ τὸν δρόμον . καὶ ἄλλος εἰς ὀλίγον νερὸν σμᾶ εἰς τὸν δρόμον . καὶ ἐκείνος ὁποῦ ἔσεκεν εἰς τὴν λίμνῳ , τὸν ἐσυμβούλωε νὰ βυγῆ ἀπὸ ἐκεῖ , καὶ νὰ ἔμπη εἰς τὴν λίμνῳ , ἐπειδὴ θέλεις εἶσαι ἄφοβος . καὶ ἐκείνος δὲν τὸν ἤκουεν . καὶ ἔλεγχυ ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀφήσῃ τὴν σωήθραν τῆ τόπου . ἕως ἐσωέβη ἔ ἀπέρασεν ἀμάξι , καὶ τὸν ἐπλάκωσεν .

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ , ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι , δὲ νὰ μὴ ἀκούσιν ταῖς συμβελαῖς τῆ ἄλλον , βλάπτουσιν τὴ λόγουίς .

Μελίαια Ἐ Ανδροπος.

ΕΙς ἐλιάβη εἰς κοφλυόπουλα Μελιασίαν. καὶ ἐπειδὴ ἔλειπεν ἐκείνος ὅπερ τὰ εἶχεν, ἀπὸς ἐπῆρεν τὸ κρεὶ καὶ τὸ μέλι, καὶ ἐδιάβη. καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν ἐκείνος ὅπου τὰ εἶχε καὶ ὅταν ᾤρε τὰ κοφλυόπουλα ἄκωρα. ἐσέκετον ἐκεῖ λογιάζοντάς τε, ἔσωσαν γουῦ Ἐ τὰ Μελίαια ἀπὸ πλὴ βοσκίῃ. ὅταν ἤνεγκον τὰ κοφλυόπουλα χαλασμέρα, ἤρχισαν νὰ τὸν κεντρένουσιν, Ἐ νὰ τὸν δαγκάνουσι. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς τὰ Μελίαια. ὦ κῆκισα ζῶα, ἐκείνον ὅπου σᾶς ἐκλεψε τὸ κρεὶ Ἐ τὸ μέλι τὸν ἀφήσετε, Ἐ ἐμέρα ὅπερ σᾶς κυβερνάδαγκάνετε.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι, ὑπὸ ἀγνοίας, δὲν φυλάττον) ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν, ἀμὴ

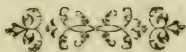
ἀμὴ τὰς φίλους, ὅσαν ἐπιβούλους πολλὰς βολαῖς βλάπτουσιν.

Παιδίον Ἐσκόρπιος.

Εἰς Ἀνδροπος ἐκωήγα τὰς ἀκρίδες. καὶ ἔλαχε καὶ ἦρε Σκορπίον. καὶ ὁ Σκορπίος εἶπε, μὴ μ' ἐγγίσθης, ὅτι κἀμὼ σε καὶ ἀφίνθης καὶ τὰς ἀκρίδες ὅπου ἔπασσες.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ὁ Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ᾤρεται τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους νὰ μὴ ἀνακοτωνόμεσθαι.

Κάμηλος.

Η Κάμηλος, ἐδέετο τὸ Θεοῦ νὰ τῆς δώσῃ κέ-
ρατα ἢ ἐπὶ δὴ δὲν ἐσωηκούετον, ἐμεταζή-
τα μὲ πλεον ᾠροθυμίαν τόσον ὅτι τῆς ἐσέραψε καὶ
τὰ αὐτία.

Α Α Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι φρέπεινὰ ζητᾶμεν ἀπὸ
τὸν Θεὸν, τὰ ἀναγκαῖα, καὶ ὄχι τὰ φεισά.

Ἀσεβλόγος.

ΕΙς Ἀσεβλόγος ἐφειπάτῃ ἀφεισιπέτως, λοι-
πὸν ἔπεσε εἰς ἓνα πηγάδι, καὶ εἰς σφαπκόπος
εἶπεν, ὦ καλὲ σὺ ὅπου ἔλεγες ὅτι τὰ οὐρανια πε-
σσοπέεις, πῶς δὲν ἔβλεπες τὴν γλῶσσην ἀμὴ ἔπεσες.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

Ο Μῦθος δηλοῖ, πῶς ἐκένοι ὁποῦ καυχάντ'
 νὰ ἠξιώθουσιν τὰ μέλλοντα, ἐξ ἧ τὰ ἐνεσφτα γνω-
 εῖζουσιν.

Βοῖδα.

Τρία Βοῖδα ἐβόσκασιν ὁμοῦ. Καὶ ἐδένα θη-
 εῖον ἐτόλμισε νὰ τὰ βλάψῃ. Καὶ ἐπειδὴ
 ἀρχισαν καὶ ἐχθραῖνονταν, ἐχωεῖσθισαν. καὶ τό-
 τε πᾶσα θηεῖον τὰ ἠῦρε χωεῖσμῖα καὶ τὰ ἐφ-
 θειρεν.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α .

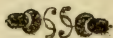
Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅπ ὅσοι χωεῖζοντ' ἀπὸ τιμῆ
 σωτηροφίαν τοῖς, δικαίως ἀπωλουῦτ'.

Γαΐδαρος.

Γαΐδαρος πῆς ἦτον φορτωμένος ἄλλας, καὶ ἐπέρ-
 να ποταμὸν, ὅμως ἐμποδίθη καὶ ἔπεισεν εἰς
 τὸ νερό, καὶ ἐπειδὴ τὸ ἄλας ἔλυσε, αὐτὸς ἐκου-
 φίδη ἐν τῷ βάθει καὶ ἐζῆκεν ἔξω. Καὶ μετὰ ἡ-
 μέρας πάλιν ἐπέρνα τὸν ποταμὸν καὶ ἦτον φορτωμένος
 σφογγάρια. Καὶ ἔπεισεν ἄξεπίτηδες εἰς τὸν πο-
 ταμὸν, νομίζοντας ὅτι νὰ λυθῶν καὶ τὰ σφογγά-
 ρια ἐγέμισαν νερόν, τῶσον, ὅσον δὲν ἐδιώκοντο νὰ
 εἰσκοθῆ ἅπανω. καὶ οὕτως ἀπεπνίγη.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλαῖς βολαῖς πρὸς
 δουκὸν κέρδος, καὶ καταντήν εἰς ζημίαν.

Σκυλῶς.

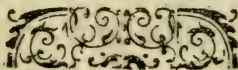

Σκῦλος.

Σ Κῦλος ἐβάσταξε κρέας εἰς τὸ σῶμα, καὶ ἀ-
 πέρνα γαφύρι καὶ ἴδε τὸν ἴσκιον τρυ εἰς τὸ νε-
 ρὸ καὶ εἰόμισεν ὅτι ἔναι πλέον μεγαλίτερον τὸ κρέας
 ἐκείνου, καὶ ἄφισεν τὸ κρέας ὅπου εἶχεν εἰς τὸ σῶμα
 του, καὶ ἔχασε καὶ τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο.

Α Λ Λ Η Γ Ο Ρ Ι Α.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὅσοι θέλουν νὰ πλεῶσκει-
 τοῦσιν χάνουσιν ἐκεῖνα ὅπου ἔχουσιν.

Αλέκτορες.

 Το Αλέκτορες ἐμάχονταν, καὶ ὁ εἰς ἐπέρι-
 δισε τὸν ἕτερον. λοιπὸν ἔσαθη εἰς ψηλὸν
 τόπον ὑπὸ τινὶ χρατῶν καὶ ἔκχευεν. εἰς δὲ αἰετὸς
 ἐκατέβη καὶ τὸν ἄρπαξε, καὶ ἔπας ἐχάθη ἢ χρα-
 τῶν γοργά.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ Θεὸς τοὺς ὑπερηφά-
 νους τοὺς πολεμᾶ τοὺς ἕταπεινοὺς τοὺς ὑψώνει.

Οφίς καὶ Γεωργός.

ΕΙς Γεωργὸς ἔβησεν Οφιν. καὶ ὅταν ἦτον ψύ-
 χρα τὸν ἔβανεν εἰς τὸν κόρπον του καὶ τὸ
 ἐθέρμαρε. καὶ τὸ Φίδι τὸν ἐδάγκασε, τόσον ὅτι τὸν
 ἤφερον εἰς θάνατον.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸν αὐτὸν τρόπον ποιῶ-
σιν οἱ κακοὶ ἄνθρωποι πρὸς τοὺς δεινότερους.

Οφίς, καὶ Κάβουρας.

Οφίς καὶ Κάβουρας ἔκαμαν φιλίαν καὶ ἐβό-
σκαν ὁμοῦ. Καὶ ὁ μὲν Κάβουρας ἦτον
ἀπλοῖς τὸν τρόπον καὶ ἄκακος. καὶ ἐπῄθελε καὶ
τὸν Οφιν, νὰ γῆρῃ καὶ αὐτὸς ἀπλοῖς καὶ ἄκακος καὶ
Οφίς δὲν τὸν ἠκούεν, οὐδὲ ἐπέειπεν, καὶ ὁ Κά-
βουρας μίαν ἡμέραν ἐπέτυχεν τὸν Οφιν ὅπου
ἐποιμαῖτον. λοιπὸν κάμνει τόσον ὅτι μετὰ δόντια
του τὸν ἐθανάτωσε, καὶ ὅταν ὁ Οφίς ἐφονεύθη,
τότε ἀπλώσει καὶ ἐτανήθη, καὶ ὁ Κάβουρας λέγει.
ὅτι οὕτως ἔωρεπε, καὶ ἐμωροῦντα νὰ ἀπλώ-
σης καὶ νὰ ἦσαι ἄκακος, ἐπειδὴ αὐτὸ ὅπου ἔπα-
θες, δὲν ἦδελε σου ἔλθῃ.

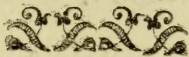
ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ.

Ο Μυθός δηλοῖ, ὅτι κείνος ὅπου φυσικὰ τὸ
ἔχει νὰ κάμῃ κακὰ, ποτὲ τοῦ δὲν κάμνει καλὰ.

Τ Ε Λ Ο Σ

ἢ τὲ

ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΩΝ.

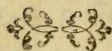
ΕΝ ΤΗ ΣΑΛΗΚΑΤΗ.

ΕΝΕΤΙΗΣΙ.

Αναλώμασι τῆς Ἱεραῆς τῆρ Φίλων Ευρωείδος.

α χ μ δ

1644

H 3/52

H. Letcher

1050

